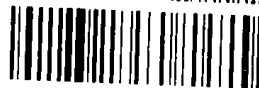

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

026000347404

ΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ,

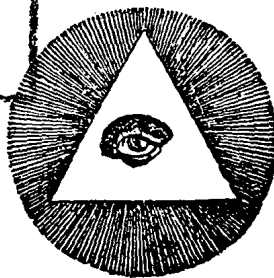
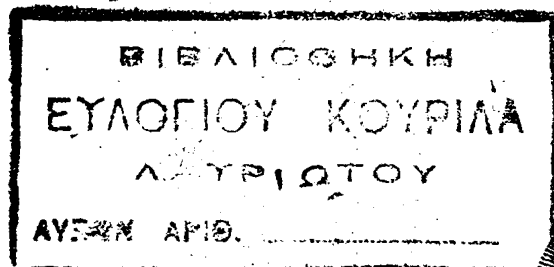
ἤτοι

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ, ΑΝΑΦΟΡΑΙ

καὶ διάφορα ἔγγραφα,

χρονολογούμενα ἀπὸ τῆς 5' φεβρουαρίου 1879,

μέχρι τῆς Δ' 76ρίου 1880.

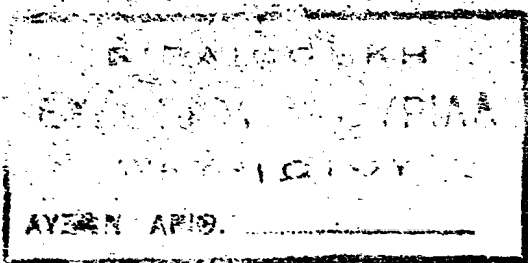

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1880.

Αριθ. Επ. 131301

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

1.

Μητροπολίτη 'Αδριανουπόλεως Διονυσίω.

Ἐθλίβημεν ἐγκαρδίως ἐπὶ τῷ βαρβάρῳ καὶ ἀνικαρῷ ὑμῶν παθήματι·
θάρρος καὶ ὑπομονή· θὰ ἱκανοποιηθῇτε.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

2.

Πρὸς τὸν μητροπολίτην κ. Διονύσιον.

Εἰς 'Αδριανούπολιν.

Δέξασθε τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθείας λύπης μου διὰ τὰ μαρτυρικὰ
παθήματά Σας. Γενναϊότης καὶ ἐμπιστοσύνη εἰς τοὺς φίλους Σας.

Σταυροδρόμιον, τῇ 8 φεβρ. 1879.

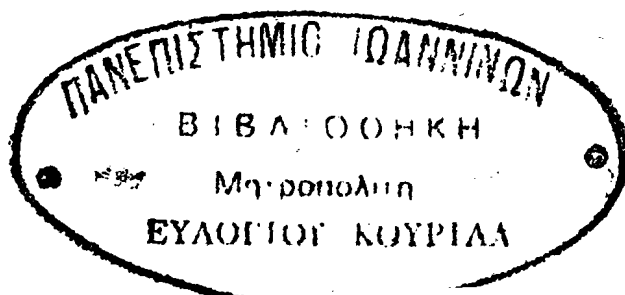
ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ.

3.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

Τῇ δημογεροντείᾳ 'Αδριανουπόλεως.

Σήμερον μόλις περὶ τὴν ἐσπέραν κομισθέντες τὸ τηλεγράφημα τῆς
ὑμῶν τιμιότητος, δι' οὗ γνωστοποιούντες τὸ ἀποτρόπαιον καὶ βάρβα-
ρον κίνημα, τὸ διαπραχθέν κατὰ τοῦ ἀρχιερέως ὑμῶν ἱερωτάτου μη-
τροπολίτου 'Αδριανουπόλεως, περιποθήτου ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κ.
Διονυσίου, ἐζητήσθε τὰς περὶ τοῦ πρακτέου ὁδηγίας ὑμῶν, ἐθλίβημεν,

ὥς εἰκός, καιρίως καὶ ἐθορυβήθημεν ἐπὶ τῷ πρωτοφανεῖ καὶ ἀσεβεῖ
τούτῳ τολμήματι. Εἰς ἀπάντησιν δὲ ἀναγγέλλομεν τῇ ὑμῶν τιμιό-
τητι ὅτι εὐθέως ἐποιησάμεθα τὰ προσήκοντα διαβήματα παρὰ τῇ Υ.
Πύλῃ, αἰτησάμενοι ἀκριβῆ τοῦ γεγονότος ἐξέτασιν, τιμωρίαν παρα-
δειγματικὴν τῶν ἐνόχων καὶ περιφανῆ ἱκανοποίησιν τὰ αὐτὰ δὲ δια-
βήματα ἐποιησάμεθα καὶ ἄλλαχοῦ. Πλὴν τούτου ὁμῶς λυσιτελές ἐ-
θεωρήσαμεν ὅπως ἀποστείλωμεν αὐτόσε τὸν ὀσιολογ. ἡμέτερον μέγαν
πρωτοσύγκελλον κ. Ἀθανάσιον, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ διαγγελέως
τῶν πατριαρχείων Δανέζ ἐφέντη, μετὰ ἐντολῆς ἵνα παρχυθῇ, ὅσον
ἔνεστι, τὸν παθόντα γεράσμιον καὶ πολυτλήμονα ἀρχιερέα ὑμῶν, ἐξε-
τάσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ γεγονὸς καὶ παράσχῃ ὑμῖν τὰς δεούσας ὁδη-
γίας περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλετε προσενεχθῇ ἔν τε τῇ παρούσῃ
περιστάσει καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐπὶ τούτοις ἐκδηλοῦντες ὑμῖν καὶ
αὐθις τὴν πολλὴν καὶ ἐγκάρδιον ἡμῶν θλίψιν ἐπὶ τῷ ἀποτροπαίῳ κα-
κουργήματι, ἐξαιτούμεθα ὑμῖν παραμυθίαν καὶ ἐνίσχυσιν παρὰ Θεοῦ,
οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν. αἰοβρ. ή.

4.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠ. ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Παραγιώτατε δέσποτα!

Πάνυ εὐχαρίστως ἐδεξάμην τὸ τηλεγράφημα τῆς Υ. Θ. Π. δι' οὗ
διεπυνθάνετο τὰ τῆς υἰείας μου μετὰ τὸ ἐπισυμβάν μοι ἀρτίως κα-
κοῦργον τόλμημα ἀπὸ μέρους μητραλοιῶν καὶ ὑπισχνεῖτο ἱκανοποίη-
σιν παρ' ὧν δεῖ. Δὲν δύναμαι νὰ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐγνωμοσύ-
νας μου ἐπὶ τῇ δεικνυμένῃ μοι στοργῇ παρὰ τῆς Ὑμ. παναγιότη-
τος, ἧς αἱ εὐχαὶ διασώσασαί με ἐκ βεβαίου θανάτου θέλουσιν ἐπιρ-
ρώσει τὴν ἀποκατάστασιν τῆς διαταραχθείσης υἰείας μου, ἥτις, χά-
ριτι θεῆα, ἐπὶ τὸ βέλτιον ἤρξατο τρεπομένη.

Ἡ Ὑμ. παναγιότης ἐξεῖλεπτομερείας τῆς τραγικῆς καὶ ἀγενοῦς
κατ' ἐμοῦ ἐπιβουλῆς διὰ τοῦ πανοσιωτάτου πρωτοσυγκέλλου τῶν
πατριαρχείων καὶ τοῦ κ. Δανέζ ἐφέντη, ὧν ἡ ἐπίτηδες ἀποστολὴ πρὸς
βεβαίωσιν καὶ ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως τῆς υἰείας μου δεικνυσι
τὴν πατρικὴν μέριμναν τῆς Ὑμ. παναγιότητος ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ἐφ' ἣ
διατελῶ ἔσχει εὐγνώμων αὐτῇ.

Ἐπαναλαμβάνω δὲ αὐθις τὰς εὐχαριστίας μου, καὶ ἐπικαλούμενος
τὰς εὐχὰς τῆς Υ. Π. διατελῶ

ὅλως ὑποκλινῆς καὶ εὐγνώμων δοῦλος,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 9 φεβρουαρίου 1879.

† Ὁ Ἀδριανουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ 40 ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.

40 Ἐκκλησίαι, τῇ 9 φεβρουαρίου 1879.

Τῇ Α. Σ τῷ Ἑλλήνι ἀρχιερεῖ.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

Ἐμαθον μετὰ βαθείας λύπης τὸ δυστύχημα, ὅπερ συνέβη τῇ Ὑμ. Σεβασμιότητι καὶ ἔρχομαι νὰ ἐκφράσω Ὑμῖν τὴν θλίψιν, ἣν συνηρθάνθημεν ἅπαντες οἱ ὁμογενεῖς τῆς πόλεως ταύτης. Εὐχαριστοῦμεν καὶ δοξάζομεν τὸν Θεόν, διότι ἔσωσε τὴν πολυτίμον Ὑμῶν ζωὴν.

ΔΟΔΟΠΟΥΛΟΣ.

— ε β α σ μ ι ὡ τ α τ ε .

Τὸ βανδαλικὸν κίνημα τῶν ἐκεῖσε φανατικῶν Βουλγάρων κατὰ τῆς Ὑμ. Σ. βραχυτάτην θλίψιν καὶ ἀνέκφραστον ἀγανάκτησιν καὶ ἀνησυχίαν ἐνέβαλεν εἰς τὰς καρδίας πάντων τῶν ὀρθοδόξων, τοσοῦτον δὲ μᾶλλον ἀνησυχοῦσιν οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες, καθόσον οὐδεμίαν ἔχομεν θετικὴν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολυτίμου ὑγείας τῆς Ὑ. Σ. εἰδῆσιν. Ἐν τούτοις ἡ παρήγορος ἰδέα ὅτι τὸ πᾶθημα τοῦτο τῆς Ὑμ. Σ. δοξάν καὶ τιμὴν περιποιεῖ Αὐτῇ μετριάζει κάπως τὴν λύπην τοῦ ποιμαντοῦ της καὶ ἐν γένει ὅλου τοῦ ἔθνους, χωρὶς οὐδόλως νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἀγανάκτησιν του.

Τὸ ἐνταῦθα ὀρθόδοξον πλήρωμα πρὸ πολλοῦ μὲν ἐξετίμησε τὰ γενναῖα καὶ φιλοεθνῆ αἰσθήματα τῆς Ὑμ. Σ. ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῶν Ρώσων τοῖς πᾶσι καταφανὲς ἐγένετο τὸ ἀτρόμητον Αὐτῆς, καὶ ὅτι διὰ τῆς καρτερικύτητος καὶ εὐσταθείας τῆς Ὑ. Σ. ἐσώθη τοῦ βεβαίου κινδύνου καὶ τῆς ὀλοσχεροῦς καταστροφῆς ὃ ἐνταῦθα ἐλληνισμός.

Ταῦτα γράφων τῇ Ὑ. Σ. διερμηνεύω τὴν κοινὴν τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων γνώμην, διότι δικαίως ἀπὸ τῆς στιγμῆς τοῦ θλιβεροῦ ἀκούσματος πάντας κατέχει κατῆφεια καὶ ἀνησυχία, ἀνυπομόνως δὲ περιμένουσι νὰ μαθῶσι περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολυτίμου ὑγείας τῆς Ὑμ. Σ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ διαβιβάζω τῇ Ὑμ. Σ. σὺν τοῖς ἀγωτέρω καὶ ἑκατὸν ρούβλια χάρτινα ἐσωκλείστως, παρακαλῶν Αὐτὴν ἵνα δέηται κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου πατρός μου.

Εὐελπιστῶν δὲ ὅτι εὐχαρίστως θέλει παραδεχθῇ τὴν τε προσφο-
ρὰν καὶ αἵτησίν μου ταύτην, ὑποσημειοῦμαι μετὰ σεβασμοῦ.

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, τῇ 9 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

τέκνον πειθόηνιον

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΔΟΔΟΠΟΥΛΟΣ.

7.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Τῷ μητροπ. Ἀδριανουπόλεως.

Ἀριθ. πρωτ. 972.

*ΙΩΑΚΕΙΜ ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.*

Ἱερῶτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἑξαρχε Αἰ-
μιμόντου, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς
ἡμῶν μετριότητος, κύρ Διονύσιε, χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ιερότητι καὶ εἰ-
ρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ὅσῃν θλίψιν καὶ ἀγανάκτησιν προὔξενησεν ἡμῖν τὸ ἀπὸ τῆς 6 τοῦ
παρόντος ἀποσταλὲν ἡμῖν τηλεγράφημα περὶ τῶν ἀποτροπαίων αὐ-
τόθι συμβάντων καὶ τοῦ κινδύνου, ὃν διέτρεξε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκεί-
νην ἡ περιπόθητος ἡμῖν αὐτῆς ιερότης, τοσαύτην χαρὰν καὶ θυμη-
δίαν ἐνέσταξεν εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν ἡ σήμερον ληφθεῖσα διὰ τοῦ ἐν-
δοξ. Κωστάκη ἐφέντη Περίδου περιπόθητος ἐπιστολὴ αὐτῆς, ἐξ ἧς ἐ-
πληροφορήθημεν τὰ περὶ τῆς σωτηρίας αὐτῆς ἐκ τοῦ προφανεστάτου
κινδύνου καὶ σχετικῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῆς υἱείας αὐ-
τῆς, καὶ ἐδοξάσαμεν ἐκ ψυχῆς τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν, τὸν θαυ-
μασίως διασώσαντα τὴν φίλην ἡμῖν αὐτῆς ἱερότητα.

Συμμεριζόμεθα φιλαδέλφως, ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἡμῖν ἐν Χρι-
στῷ ἀδελφε, τὴν θλίψιν καὶ τὸ ἄλγος τῆς ψυχῆς αὐτῆς καὶ συμπο-
νοῦμεν αὐτῇ ἐγκαρδίως ἀναξιοπαθούσῃ ὑπὸ χειρῶν βεβήλων καὶ ἀνο-
σίων· ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου καὶ συγχαίρομεν αὐτῇ ἐκ ψυχῆς, ὅτι κατηξιώ-
θη ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ ἀτιμα-
σθῆναι καὶ κινδυνεῦσαι τὸν ἐσχατον κίνδυνον. Πεποίθαμεν δὲ ὅτι καὶ
ἡ αὐτῆς ιερότης, συναισθανομένη ὅτι ἔπαθε καὶ πάσχει ὑπὲρ τοῦ κα-
θήκοντος, ὡς ἀληθῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στρατιώτης καὶ γνήσιος τῆς
Αὐτοῦ Ἐκκλησίας ποιμὴν, χαίρει πραγματικῶς, ὡς ἄλλοτε ὁ ἀπόστο-
λος Παῦλος, ἐν τοῖς παθήμασιν αὐτῆς καὶ μετριάζει τῶν πόνων τῶ

ἄλλος. Ἐπευχόμεθα Αὐτῇ ταχεῖαν καὶ ἐντελῇ ἀνάρρωσιν καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν περιστοιχούντων αὐτῇ ἀνιάρων, ἐξαιτούμενοι πᾶν ἄγαθόν παρὰ Θεοῦ, οὗ ἡ χάρις εἴη μετ' αὐτῆς. ἀωοθ', φεβρουαρίου 1.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

† Ὁ Ἐφέσου ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ.

† Ὁ Νικομηδείας ΦΙΛΟΘΕΟΣ.

† Ὁ Χαλκηδόνος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

† Ὁ Ἰμβρου ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.

† Ὁ Φαναριοφερσάλων ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ,

ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

8.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἐν Φιλιππουπόλει, τῇ 10ῃ φεβρουαρίου 1879.

Σεβαστέ μοι!

Ἐμέ τε καὶ τοὺς χριστιανούς μου ἅπαντας δεινῶς ἐτάραξε καὶ κατελύπησε τὸ κατὰ τῆς Ὑμετέρας γεραρᾶς σεβασμιότητος βανδαλικὸν κίνημα τῶν ἀγρίων ἐκείνων ἀνθρωπομόρφων τεράτων, ἅτινα, ὅργανα τῆς καταχθονίου καὶ ἀσεβοῦς γινόμενα πολιτικῆς, εἰς πᾶν εἶδος κακίας ἐκτραχηλίζονται· πάνυ δέ, προθύμως θὰ ἔσπευδον ἵνα τοὺς μαρτυρικοὺς Αὐτῆς κατασπασθῶ μώλωπας, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ ἀπουσιάσω, σπεύδω δι' ἀδελφικοῦ μου γράμματος ἵνα ἐκφράσω Αὐτῇ τὴν βαθεῖαν θλίψιν ἐμοῦ τε καὶ ἀπέντων τῶν ἐνταῦθα χριστιανῶν ἐφ' οἷς ἀδίκως ἔπαθε. Τοῦτο δέ, ὅτι ἀδίκως καὶ χάριν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας μικροῦ δεῖν τὸν μαρτυρικὸν ὑφίστατο θάνατον, ἔστω Αὐτῇ ἱκανὴ παρηγορία καὶ καύχημα οὐ μάταιον. Μὴ εὐρίσκων καταλληλοτέρους λόγους πρὸς παραμυθίαν, θερμὰς ἀναπέμπω πρὸς Κύριον εὐχὰς ὑπὲρ ταχείας καὶ πλήρους ἀναρρώσεως τῆς Ὑμετ. πολυσεβέστου καὶ τριποθήτου σεβασμιότητος, ἧς τὴν αἰδέσιμον καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μωλωπισθεῖσαν κεφαλὴν θερμοῖς τοῖς φιλήμασι καταφιλῶν, διατελῶ μετ' ἀδελφικῆς στοργῆς καὶ ἄκρου σεβασμοῦ.

Τῆς Ὑμετέρας πανσεβέστου μοι σεβασμιότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

καὶ πρόθυμος εἰς τὰς διαταγὰς Της,

† Ὁ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ Διονυσίῳ,
τῷ πανσεβάστῳ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ κ. τ. λ.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

9.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ. ΒΙΟΛΑΚΗ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 10 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Τῶν ἀθλητικῶν παθημάτων Τῆς ἡ ἡχῆσις φθάσασα εἰς τὰ ὧτα
ἀπάντων τῶν ὀρθολόγων, ἰδίως δὲ τῶν ἀγαπώντων καὶ ἐκτιμώντων
τὰς ἱεραρχικὰς Αὐτῆς ἀρετὰς φίλων Τῆς, κατετράξε τὰ πνεύματα
ἡμῶν, καὶ κατελύπησε τὰς ψυχὰς ἡμῶν σφόδρα, διὸ καὶ ἐπεριμένο-
μεν ἐναγωνίως εἰδήσεις λεπτομερεστέρας τῶν συμβάντων, καὶ τὴν
θέσιν τῆς πολυτίμου ἡμῖν υἱείας Τῆς· ἀλλὰ μετὰ δύο ἐναγωνίους ἡ-
μέρας τέλος πάντων πληροφορηθέντες ἐξ αὐτοπτῶν τὰ διατρέξαντα,
καὶ τὴν ἐκτὸς κινδύνου πολύτιμον ἡμῖν Αὐτῆς ζῶην, ἐδοξάσαμεν τὸν
Θεόν, τὸν σώσαντα Αὐτήν.

Ἐπέπρωτο, σεβασμιώτατε, καθὼς καλῶς γνωρίζομεν, ὅλος Αὐτῆς
ὁ βίος νὰ διέρχεται ἐν ἀθλοῖς καὶ περιστάσεσι, βίος τῷ ὄντι ἐφάμιλλος
τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, ἀλλ' ὥς φαίνεται, τοῦτο προώρισται ὑπὸ
τῆς θείας προνοίας ὅπως ἀναδεικνύονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χρι-
στοῦ κατὰ δικρούους ἐποχὰς οἱ στερροὶ αὐτῆς ἀθληταὶ ἄξιοι τῶν
στεφάνων τῆς αἰωνιότητος.

Δέχεσθε οὖν, σεβασμιώτατε, συλλυπητηρίους μὲν, ἀλλὰ συγχρό-
νως καὶ τὰς συγχαρητηρίους ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως ἐκ τοῦ κινδύ-
νου τῆς ζωῆς Αὐτῆς προσήσεις τοῦ δούλου Τῆς, ὅστις οὐ παύεται
καθ' ἐκάστην καθικετεύων (εἰ καὶ ἀνάξιως) τὸν Κύριον ὑπὲρ τῆς τελείας
Αὐτῆς ἀναρρώσεως.

Ὁ τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος

ταπεινὸς θερῶν,

Ὁ πρωτοψάλτης ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΛΟΥΛΕ ΒΟΥΡΓΑΣ.

Σεβασμιώτατε!

Συγχαρήσατέ μοι, ἂν δὲν δύναμαι ὁ ἴδιος αὐτοπροσώπως ἐλθὼν νὰ ἐκφράσω τὸ ἄλγος καὶ τὴν λύπην, ἣν μυχιαίτατα ἥσθάνθη ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς καθ' ὑμῶν ιεροσυλίας, διότι ἅπασαι αἱ ἐνέργειαι μου καὶ αἱ προσπύθειαι τείνουσιν ἤδη εἰς τὸ νὰ δυνηθῶ νὰ καθησυχάσω τὰ περίξ χωρία, ἅτινα καθημερινῶς πάλιν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀναστατοῦνται.

Ὅταν ἠκούσθη ἐνταῦθα τὸ ἄγγελμα τῆς κακουργίας τῶν Βουλγάρων, ἐννεοὶ πάντες ἀπέμειναν, πλέον δὲ πάντων ἐγὼ, μὴ δυνάμενος οὐδὲ θέλων νὰ ἐννοήσω πῶς χριστιανοὶ τοῦ 19^{ου} αἰῶνος προβαίνουν εἰς πράξεις τόσον ιεροσύλους ὑπὸ τὰ ὄμματα κυβερνήσεως χριστιανικῆς.

Δὲν θέλω τίποτε ἄλλο νὰ ὑποθέσω εἰμὴ ὅτι ἡ Ὑμ. Σ. προωρίσθη ὑπὸ τῆς θείας προνοίας, ἵνα διὰ τῶν παθημάτων Σας δείξητε εἰς τὴν Εὐρώπῃ τὸ ποῖόν τῶν προστατευομένων της.

Ἐν τέλει ἀπεκδεχόμενος τὰς Ὑμ. εὐχὰς καὶ εὐλογίας, μένω τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος τέκνον ταπεινότατον,

ΠΑΠΠΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.

Λουλι-Βουργας, τῇ 12 φεβρουαρίου 1879.

Τῇ αὐτοῦ σεβασμιότητι τῷ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ. ΚΑΖΑΝΟΒΑ.

Κωνσταντινούπολις, 12]24 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Ἦδη ὅτε ἡ Ὑμ. σεβασμιότης βεβαίως θ' ἀπηλλάγη τῶν ἐπισήμων καὶ λυπηρῶν συλλυπητηρίων, ἐνόμισα ὅτι ἤλθεν ἡ σειρά εἰς ἀρχαίον καὶ εἰλικρινῆ φίλον νὰ ἐκφράσῃ κατὰ τύπον μὲν τὰ συγχαρητήριά του, κατ' οὐσίαν ὅμως τὴν χαρὰν του, διότι ἡ Ὑμ. Σ. ἠξιώθη τῆς εὐκαιρίας τοῦ νὰ κἀμὴ πατιγνώστους τὰς περικοσμούσας αὐτὴν ἀρετὰς, καὶ ὅτι ἡ Ὑμ. Σ. εἶναι πράγματι ὁ ἀρχιερεὺς ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὅποιον ὁ φίλος του δικαίως εἶχε τὰς μόνας ἐλπίδας ὅτι θὰ παρηκολούθει εἰς τὸν ἐσχατὸν κίνδυνον τὸν τότε ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας μαχόμενον βεβήγηρον πατριάρχην, ὅτε παρεβιάζετο νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς

παραινόμους αἰτήσεις τῶν βεβήλων καὶ ἀνοσίων· φρονῶ δ' ὅτι τὴν στιγμήν, καθ' ἣν οἱ ἴδιοι ἀνόσιοι καὶ βέβηλοι ἔθετον τὰς μυσαρὰς τῶν χειρᾶς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, ὁ γέρον ἐκεῖνος, ἐξ οὐρανοῦ θεώμενος, ἠύχετο μὲν καὶ ἠύλόγει, ἀλλ' ἐζήλευε, διότι ἡ Ὑμ. Σ. ἡξιώθη τιμῆς, τῆς ὁποίας ἀξιοῦνται μόνον οἱ ἀληθεῖς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στρατιῶται καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ ἀγαπώμενοι.

Εὐχόμενος ταχεῖαν καὶ ἐντελῆ ἀνάρρωσιν, παρακαλῶ τὴν Ὑμ. Σ. νὰ μὴ παύσῃ ἐπιδαφιλεύουσα ἡμῖν τὰς πολυτίμους εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς καὶ διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ τέκνον πειθήνιον,

Γ. ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ.

12.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Δάκρυα θερμὰ ἐκ λῶαν συγκεκινημένης καρδίας πολλάκις ἔρρευσαν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν μου, ἐφ' ὅσον ἀνεγίνωσκον ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὅσα βδελυραὶ καὶ ἀνόσιοι χεῖρες θρασέως καὶ κακοβούλως κατὰ τοῦ σεπτοῦ καὶ πολυτίμου μοι Αὐτῆς ἀτόμου ἐπεχείρησαν, θερμοτάτας δὲ παρακλήσεις ταπεινῶς πάντοτε ἀπηύθυνον καὶ ἀπευθύνω πρὸς τὸν οὐράνιον ἡμῶν πατέρα, ὅπως ὅ,τι τάχιον ἀποδῶ τῇ ὑμετέρᾳ σεπτῇ μοι καρφῇ πλήρη τὴν οὐ μόνον δι' ἐμέ, ἀλλὰ καὶ δι' ἅπασαν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος πολύτιμον Αὐτῆς ὑγίειαν, ἥς τὴν βελτίωσιν μετ' ἀφάτου ψυχικῆς εὐχαριστήσεως μνησθῶ. Ἐπὶ τούτῳ ὅθεν παρακαλῶ τὴν Ὑμ. προσκυνητὴν μοι σεβασμιότητα ὅπως δεχθῇ τὰ ἐγκάρδια καὶ εἰλικρινῆ συλλυπητήριά μου διὰ τὸ θλιβερόν τοῦτο πάθημα, ὅπερ ἀντὶ νὰ μειώσῃ, ὡς ἐφρόνουν οἱ ἀνίστροι καὶ θρασεῖς ἐκεῖνοι ἐπιβουλεύεις, εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον ἀνεβίβασε τὴν δόξαν Αὐτῆς, περιφανῇ δὲ καὶ τοῖς πᾶσι γνωστὰ κατέστησε τὰ σπουδαῖα καὶ μεγάλᾳ προτερήματα, ὑφ' ὧν περικοσμεῖται, καὶ ἀνεξιτήλως ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ὁμογενῶν καὶ ταῖς δέλτοις τῆς ἱστορίας ἐνεχάραξε τὸ προσφιλές καὶ σεπτὸν Αὐτῆς ὄνομα,

Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ καθήκον· διατελῶ δὲ μεθ' ὅλης τῆς πρὸς αὐτὴν ἀφοσιώσεως καὶ τοῦ ἀπείρου σεβασμοῦ μου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 12 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος ταπεινὸς καὶ ὅλως πρόθυμος θεράπων,

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως.

Ἀνήσυχός εἰμι περὶ τῆς καταστάσεως τῆς σεβασμιότητός της.
Ἀναμένω πληροφορίας. Εὐχομαι ταχεῖαν ἀνάρρωσιν.

12 φεβρουαρίου 1879.

Ἰατρός Κ. ΚΑΡΑΘΕΟΛΩΡΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΦΕΣΟΥ.

Σεβασμιοπόθητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ!

Ἀλγεινὴν ἐνταῦθα ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν, καὶ λύπην ἀνέκφραστον ἐ-
προξένησε τοῖς πᾶσιν ἡ ἀπαίσιος ἀγγελία τοῦ ἐπισυμβάντος αὐτῇ δυσ-
τυχήματος. Τοῦτο ἰδίως κατέθλιψε καὶ μέχρι δακρύων συνεκίνησε τὸν
ὑποφαινόμενον ἐγκαρδίως ἀγαπῶντα αὐτὴν ἀδελφόν, ὅστις ἐν ἀνησυχίᾳ
καὶ πολλῇ διετέλει ἀμηχανία, μέχρις οὗ μάθη τὰ τῆς πολυτίμου μοι
ἀγαθῆς αὐτῆς υἱείας. Τὴν θλίψιν μου ταύτην περιέστειλαν αἱ πρὸς
τὴν Ἐκκλησίαν ἐκθέσεις τῶν ἀποσταλέντων πρὸς περίθλαψιν αὐτῆς
ἐξάρχων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αἱ διαβιβαζόμεναι καθ' ἐκαστὴν ἐνταῦ-
θα εἰδήσεις ὅτι ἡ Ὑμ. ἀγάπη μετ' οὐ πολὺ ἐπανακτῆσεται τὴν υἱείαν
της, καὶ ἐπουλωθήσονται τὰ κατενεχθέντα ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ μιαρῶν χει-
ρῶν τραύματα. Ἀλλὰ καὶ ἡδὴ εἰσέτι ἀνήσυχος διατελῶ καὶ διατε-
λέσω μέχρις οὗ ἡ φίλη μοι αὐτῆς σεβασμιότης ἀπευθύνῃ μοι ἀδελ-
φικὸν της, ὅπερ καὶ ἐφησυχάσει πληρέστατα τὴν συμπάσχουσαν καρ-
δίαν μου. Συλλυπούμενος αὐτῇ ἐπὶ τούτοις καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ, παρ'
αὐτοῦ ἐξαιτούμενος, ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ ἐντελοῦς αὐτῆς ἀνάρρω-
σεως, ἀπεκδέχομαι ἀδελφικὸν της δηλωτικὸν περὶ τούτων ἀπάντων,
πρὸς γενικὴν εὐχαρίστησιν τῶν λυπηθέντων ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ
ἀδελφῶν καὶ φίλων. Διατελῶ δὲ

Τῆς φίλης μοι αὐτῆς σεβασμιότητος

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν 13 φεβρουαρίου 1879.

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὅλως πρόθυμος,

† Ὁ Ἐφέσου **ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ.**

15.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΒΑΜΒΑΚΗ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 14 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε δέσποτα.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

Θλιβερωτάτην ἐντύπωσιν μᾶς ἔκαμε τὸ δυστύχημά σας· ἀληθῶς μάρτυρα δυνάμεθα νὰ σᾶς ἀποκαλέσωμεν· θὰ δοθῇ, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὸν Θεὸν, συντόμως πλήρης ἱκανοποίησις· χαίρομεν δὲ ἤδη μανθάνοντες καθημερινῶς ὑπὲρ τῆς πλήρους ἀναρρώσεώς σας.

Παρακαλοῦντες τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως καὶ υγείας σας, ἀσπαζόμεθα, σεβασμιώτατε, τὴν ἀγίαν σας δεξιάν.

Ὅπως πρόθυμος Ν. ΒΑΜΒΑΚΗΣ.

16

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β. ΣΑΡΑΚΙΩΤΟΥ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 13 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε ἅγιε Ἀδριανουπόλεως κ. κ. Διονύσιε!

Ἡ βρνδαλική καὶ ἀποτρόπαιος ἐπίθεσις κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ὑμ. Σ. τὴν μεγαλειτέραν ἀθυρίαν καὶ ἀγανκτήσιν προὔξενησεν εἰς ὅλον ἐν γένει τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα. Εὐθύς ἅμα τῷ ἀκούσματι τῆς βαρβάρου καὶ ἀπεχθοῦς ταύτης πράξεως, ὁλόκληρος ἡ ἡμετέρα πόλις, οὐδ' αὐτῶν τῶν ἀλλογενῶν ἐξαιρουμένων, ἀνυπόμονος περιέμενον τὰ τῆς πολυτίμου ὑμῶν υγείας νέα. Χαίρω, σεβασμιώτατε, πληροφορούμενος ἐκ τῶν πατριαρχείων καθημερινῶς, ὅτι ἡ πολύτιμος ὑμῶν ζωὴ εὐρίσκεται ἤδη ἐκτὸς κινδύνου, ἐπικαλούμενος τὴν ἀρωγὴν τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως ὑμῶν.

Τὰ μαρτύρια, ἅτινα ὑπέστη ἡ Ὑ. Σ. παρὰ κακούργων χειρῶν κατὰ τὴν ἑκτὴν ἱσταμένου, εἶναι τὸ ἔσχατον ἄθλον, ὅπερ προσετέθη εἰς τὸν πολύτιμον ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐθνικὸν βίον σας. Ἡ ἡμέρα αὕτη, σεβασμιώτατε, χρυσοῖς γράμμασι θέλει χαραχθῇ ἐν τῇ ἱστορίᾳ πρὸς παράδειγμα τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. Ὡς καλὸς στρατιώτης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μέλος τοῦ πολυτλήμονος, ἀλλὰ γενναίου ἐλληνικοῦ ἔθνους, καὶ τὴν πολύτιμον ζωὴν ὑμῶν ἐθυσίσατε· μακκαριοὶ οἱ γνωρίζοντες νὰ ἐκτελῶσι τὸ καθήκον αὐτῶν.

Εὐχόμενος τῷ Ὑψίστῳ ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως ὑμῶν, καὶ
κατασπαζόμενος τὴν ἀγλαν ὑμῶν δεξιάν, διατελῶ.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

τέκνον εὐπειθές καὶ φίλος

Β. ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ.

17.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡ. ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ.

Πολύαθλε καὶ παυσέβαστέ μοι ἄδελφές.

Εἶθε νὰ μὴ ἤμην μετὰ τῶν ζώντων καὶ οὕτω μὴ ἀκούσω ὅσα αἱ πολυάθλοι ἄλλοτε ἐν καιροῖς χαλεποῖς ὑπέφερον. Δυστυχῶς ὁμῶς ζῶ. Ἡ θλίψις μου ἦτον ἀφόρητος, ἤθελον νὰ Σᾶς συλλυπηθῶ μὲ γράμμα μῦθ, ἀλλ' ἔλεγον· ἡ θέσις τοῦ δὲν εἶναι διὰ γράμματος νὰ μύθῃ τὴν θλίψιν μου· ἤθελον νὰ στείλῃ ἀνθρώπον μου, ἀλλ' ἔβλεπον τὰ ζοφερά νέφη τῆς καταιγίδος ἐρχόμενα καὶ κατ' ἐμοῦ καὶ εἶχον ἀνάγκην ἀνθρώπων. Παραλείπων τὰ καθέκαστα, ἅτινα πάντως θὰ ἔμαθεν ἡ ἀγάπη Της καὶ θὰ μύθῃ ἀπὸ τοῦ τραυματισθέντος ἐπιδότου τοῦ παρόντος μου, δοξάζω τὸν Ὑψιστον ὅτι διέσωσε τὴν ζωὴν τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος μετὰ τῆς ἐμῆς καὶ τῆς τοῦ ξενιζομένου παρ' ἐμοὶ μουτεσαρίφου. Ἐπιφυλαττόμενος ἐν εὐθέτῳ καίρῳ νὰ ἔλθῃ μόνος μου πρὸς Αὐτήν, ἥδη τῇ ἐπεύχομαι τὸ στάδιον τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς νὰ διέλθῃ αἰσίως καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς οἰωνοῖς καὶ διατελῶ.

Ἐν Αἰδουποτείχῳ, 1879 φεβρουαρίου 13.

† Ὁ ὑμέτερος πρ. ΔΙΑΥΜΟΤΕΙΧΟΥ ΜΕΘΟΔΙΟΣ.

18.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΙΤΗΣΗΣ.

Τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶ.

Τὸ ἀσεβείας καὶ ἀπροσδόκητον ὅπως λυπηρὸν συμβεβηκὸς τῆς Υ'. σεβασμιότητος, ὅπερ χεῖρες βέβηλοι ἔπραξαν, πληροφορηθεὶς καὶ ὁ δοῦλός τῆς, ὀδυνηρὰν καὶ ἐνδόμυχον ὑπέστην λύπην, καὶ τοσοῦτον ἐτάχην τὴν καρδίαν, ὥστε ἀπεφάσισα ἵνα αὐτοπροσώπως ἔλθω καὶ ἴδω αὐτήν, ἃν περιστάσεις, ἀνεξέχρητοι τῆς θελήσεώς μου, δὲν παρεκώλυον με, διότι τῇ διαβεβαιῶ ὅτι μετὰ τὸ συμβῆν τοῦτο λόγοι διεδόθησαν καὶ ἐνταῦθα πλείστοι ὅσοι, συνεπέλα τῶν ὑποίων ἠναγκάσθη

νὰ παραμείνω κεκλεισμένος καὶ ἀφανὴς ἐντὸς τῆς οἰκίας, εἰς ἣν κατοικῶ. Καὶ ταῦτα μὲν κτλ.

Ὁρτάκι, 13 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ τοῖς ὀρίσμοις πρόθυμος,
† Ὁ Λιτίτσης ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

—
19.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΕΡΡΩΝ.

Σεβασμιοπόθητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ.

Βαρέως ἐπληξέ τὰ ὧτά μου καὶ βαθύτατα ἐνύξε τὴν καρδίαν μου τὸ θλιβερὸν συμβάν τῇ Ὑμετέρᾳ σεβαστῇ μοι σεβασμιότητι. Καὶ αἱ μὲν βδελυραὶ καὶ κακοῦργοι χεῖρες, αἱ οὕτως ἐνάνθρωπος καὶ κακοβούλως ἐπιχειρήσασαι νὰ ἐγγίσωσι τὸ ὑψηλὸν Αὐτῆς ἄτομον, αὐστηρὰν ἀναμφιβόλως δίκην καὶ τιμωρίαν λήφονται παρὰ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας νυμφίου, ὅστις, τοιοῦτον λειτουργὸν ἐκλεξάμενος, ἐτάξατο πρὸς φυλακὴν καὶ εὐκλειαν αὐτῆς, ἡ χλεύη δὲ καὶ ὁ περιγέλως τῶν εὐφρονούντων κατέστησαν, ἡ δὲ σεβαστὴ μοι Αὐτῆς σεβασμιότης ἀφθιτον τὸ κλέος εὔρεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν τε καὶ τῶν ξένων.

Συλλυπούμενος ἐν τούτοις ἐκ καρδίας ἐπὶ τούτῳ τὴν Ὑμετ. σεβασμιότητα, θερμῶς τὸν Ὑψιστον καθικετεύω ὑπὲρ πλήρους καὶ ταχείας αὐτῆς ἀναρρώσεως πρὸς εὐκλειαν τῆς πάντοθεν πολεμουμένης Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πολυτλήμονος ἡμῶν Γένους.

Πεποιθὼς δ' ἐπὶ τοῖς ἀδελφικαῖς Αὐτῆς πρὸς με αἰσθήμασι, διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

Ἐν Κωνστ]πόλει, τῇ 13 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιοποθήτου μοι σεβασμιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
καὶ τῶν ἐπιταγῶν πρόθυμος,
† Ὁ Σερρῶν ΝΑΘΑΝΑΗΛ.

20.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Μετ' ἄλλους ψυχῆς ἀναγνούς ἐν ταῖς ἐφημερίσι τὸ ὑπὸ βδελυρῶν καὶ κακούργων χειρῶν θλιβερόν κατὰ τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος τόλμημα, σπεύδω ὅπως ἀπὸ καρδίας συλλυπηθῶ αὐτὴν ἐπὶ τούτῳ, ἐξαιτούμενος παρὰ τοῦ κρατύνοντος καὶ δοξάζοντος τοὺς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ δικαίου ἐκθύμως ἀγωνιζομένους πλήρη καὶ ταχεῖαν ἀνάρρωσιν πρὸς εὐκλειαν τῆς πανταχόθεν πολεμουμένης ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἧς τοιοῦτος λειτουργὸς καὶ πρόμαχος ἀνεδείχθητε. Μετ' ἐνδιαφέροντος δ' ἐπίσης καὶ ἄκρας εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμαι τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω τροπὴν τῆς εὐκαταίας μοι ὑγείας αὐτῆς, ἧς τὰ ἔτη εἴησαν πλείσθ' ὅσα καὶ τοῦ λοιποῦ εὐτυχῇ καὶ εὐδαίμονα. Ἐν τούτοις διατελῶ μεθ' ὅλου τοῦ πρὸς αὐτὴν σεβασμοῦ μου καὶ τῆς εὐχριστοῦς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Κωνστ]πόλει, τῇ 15 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος

φίλος προθυμότητος καὶ κατὰ πνεῦμα υἱὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ μητροπολίτῃ ἁγίῳ Ἀδριανουπόλεως

κυρίῳ Διονυσίῳ κ.τ.λ.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

21.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΛΟΥΛΑΕ ΒΟΥΡΓΑΣ.

Σεβασμιώτατε καὶ πανιερώτατε δέσποτα !

Στερούμεθα λόγων καὶ ἐκφράσεων ἵνα καταδείξωμεν τῇ Ὑ. σεβασμιότητι τὴν ὀδύνην, ἣν ἠσθάνθημεν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἱεροσυλίας, ἣν χεῖρες βανδαλικαὶ διεπράξαντο κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ὑ. σεβασμιότητος.

Πνευματικὰ ὑμῶν τέκνα ἡμεῖς, σπεύδομεν νὰ διατρανώσωμεν τὴν πρὸς τὴν Ὑ. σεβασμιότητα ἀγάπην καὶ σέβας, εὐχόμενοι ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως καὶ πολυετίας Ὑμῶν.

Τῆς Ὑ. πανιερότητος τέκνα ἐν Κυρίῳ πειθήνια,

οἱ κάτοικοι Λουλέ-Βουργάς.

Λουλέ-Βουργάς, τῇ 15 φεβρ. 1879. (Ἔπονται 27 ὑπογραφαί)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΚΙΟΥΜΟΥΣΓΕΡΔΑΝΗ.

Σεβασμιώτατε.

Τὸ θλιβερόν ἄκουσμα τῆς ἀνηκούστου βερβόχου ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ σεβαστοῦ προσώπου τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος φρίκην ἐνεποίησεν ὁμογενέσι τε καὶ ξένοις καὶ ἀπέδειξε πόσον ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ σταθερότης κατατρέχονται ὑπὸ τοῦ βερβόχισμοῦ καὶ τῆς ἀμαθείας, ἅπαντες δὲ ἐχάρησαν ὅτι ἡ θεία πρόνοια διέσωσε τὰς πολυτίμους Αὐτῆς ἡμέρας πρὸς ἀγλίσμα τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἣν ἐξαιρέτως περικοσμεῖ.

Τὴν λύπην ταύτην καὶ χαρὰν ἠσθένθην ἐγὼ πλέον τῶν ἄλλων, ὡς γνωρίζων ἐγγυτέρω τὰς ἀρετὰς τῆς Υ. πανιερότητος, διὸ σπεύδω νὰ συλλυπηθῶ μὲν Αὐτῇ διὰ τὸ μαρτυρικὸν καὶ ἐνδοξὸν πάθημα, τὸ ὁποῖον ὑπέστη, συγχαρῶ δὲ διὰ τὴν δίκωσιν τῶν πολυτίμων Αὐτῆς ἡμερῶν καὶ εὐχομαι υἱικῶς ἵνα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ποιμαίνῃ τὸ χριστεπώνυμον Αὐτῆς ποίμνιον, καὶ περικοσμήῃ τὴν ὁλομέλειαν τῆς ὑψηλότερας ἱεραρχίας τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας πρὸς δόξαν τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν θρησκείας καὶ πίστεως.

Ἐξαιτούμενος δὲ τὰς σεβασμίας Αὐτῆς εὐχὰς ἐπ' ἐμὰ καὶ τὴν οἰκογένειάν μου, διατελῶ

Ἐν Φιλιππουπόλει, 15 φεβρουαρίου 1879.

τέκνον Αὐτῆς πνευματικὸν καὶ φίλος ἀφωσιωμένος,

Μ ΓΚΙΟΥΜΟΥΣ ΓΕΡΔΑΝΗ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ.

Τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶν, κατασπάζομαι τὴν δεξιάν της.

Ἀφ' ἧς ὥρας ἔμαθον τὸ ἀποτρόπαιον ἐκεῖνο κίνημα τῆς βανδαλικῆς πράξεως τῶν Βουλγάρων ἐπὶ τῷ προσώπῳ τῆς Υ. σεβασμιότητος, δὲν ἔπαυσα νὰ ἐξετάζω περὶ τῆς προσφιλοῦς μοι υἱείας της, καὶ ἂν δὲν τῇ ἔγραψα μέχρι σήμερον, δὲν προῆλθε τοῦτο ἐξ ὀλιγορίας, ἢ ἀμελείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ περισκέψεως μὴ τυχὸν ἐπαυξήσω τὴν συγκίνησίν της, ἐν ἀσθενείᾳ διαταλούσης, ἀλλ' ἤδη ὁπότε, χάριτι θεῆς, ἡ υἱεία της βαίνει ἐπὶ τὰ κρείττω καὶ ἐν ἀναρρώσει, σπεύδω νὰ τῇ συγχαρῶ, δοξάζω τὸν Ὑψιστον ἐπὶ τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ προφανεστάτου κινδύνου.

Ναί. σεβασμιώτατε, υπέστητε μαρτύριον κακωθέντες, βασανισθέντες, ὡς ἀληθῆς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ. ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας· ἀλλ' ἀπεθανατίσθητε ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἔθνους· δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Εὐχόμενος ἐκ ψυχῆς νὰ πληροφορηθῶ τὴν ἐντελῇ ἀνάγκῳσίν της, καὶ ἐξαιτούμενός τὰς εὐχὰς τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, διατελῶ ὁ ἐλάχιστος δοῦλός της,

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 15ῃ φεβρουαρίου 1879.

ΙΩΑΚΕΙΜ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ.

—
24.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Α. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Κωνσταντινούπολις, τῇ 16 φεβρουαρίου 1879.

Πανιερώτατε μητροπολίτα, λίαν σεβαστὲ καὶ περιπόθητε ἡμῖν πᾶτερ!

Τὸ στυγερὸν κακούργημα καὶ ἀποτρόπαιον ἀνοσιούργημα, τὸ διαπραχθὲν ὑπὸ τῶν ἀτιμαζόντων καὶ κηλιδούντων τὴν τοῦ θεανθρώπου καὶ Κυρίου ἡμῶν προσωυμίαν, οὐ μὴν ἄλλα καὶ τὸ τοῦ ἀνθρώπου ὄνομα, ἐπροξένησεν, ὡς εἰκὸς, πᾶσι τοῖς ἐνταῦθα Ἑλλησὶ τε καὶ ξένοις λύπην βαθεῖαν, ἐκπληξιν καὶ ἀποτροπίαν κατὰ τῶν στυγερῶν κακούργων. Πάντες ἀνὴρ στόμα εἶχον κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ θλιβεροῦ ἀκούσματος τὸ σεβαστὸν καὶ ἱερὸν ὄνομα τῆς Ὑ. σεβασμιότητος, καὶ πάντες διεπυνθάνοντο ἀλλήλους περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υἱείας Αὐτῆς. Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ, οἵτινες ἠμυοιρήσαμεν νὰ τύχωμεν τῆς φιλίας καὶ ἀγάπης Αὐτῆς, ἐχύσαμεν πικρὰ καὶ ἀφθονὰ δάκρυα πανοικει κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσι ἐκθέσεων τῶν δεινοπαθημάτων καὶ τοῦ ὄντως τραγικοῦ μαρτυρίου, ὅπερ υπέστητε ὑπὸ τῶν ἀνοσιῶν καὶ ἀνθρωπομόρφων ἐκείνων τεράτων, καθ' ὧν οὐδεμία τιμωρία, οὐδὲ αἱ τοῦ ἄδου κολάσεις ἀντάξιόν εἰσι πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ διαπραχθέντος παρ' αὐτῶν ἐγκλήματος. Συνεχῶς μεταβαίνων εἰς τὰ πατριαρχεῖα ὅπως ἐρωτῶ καὶ μανθάνω περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολυτίμου ἡμῖν υἱείας σας, ἐπληροφορούμην ἐκάστοτε μετὰ χαρᾶς ὅτι αὕτη ἐβaine καὶ ὁσημέραι βαίνει ἐπὶ τὰ βελτίω, ἀνέγων δὲ καὶ τὴν πρὸς τὴν Α. παναγιότητα διὰ τοῦ Κ. Περίδου κομισθεῖσαν ἐπιστολήν σας, καὶ περιχαρὴς ἐν τῇ οἰκαδὲ ἐπανόδῳ μου εὐηγγελίζομην ταῦτα τοῖς ἀνυπομόνως ἀναμένουσίν με γονεῦσι καὶ λοιποῖς. Πρὸς πάντας τοὺς ἐνταῦθα πρεσβευτὰς τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων καὶ

26-27.

Ἐκφράζων τὴν λύπην μου καὶ τὴν τοῦ ποιμνίου μου διὰ τὸν κίνδυνον, ὃν διετρέξατε, εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ, τῷ διασώσαντι τὴν ὑμετέραν πολυτίμον ζωὴν.

† Μητροπολίτης ΚΡΗΤΗΣ.

Μητροπολιτική Διοκὺσις.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

Μετὰ βαθείας λύπης μανθάνω σήμερον ὅτι ὁμᾶς ἀγρίων ἐπέπεσε κατὰ τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος. Τὸ μαρτύριόν Σας θὰ συγκινήσῃ ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, ὅστις θὰ ἔχῃ μίαν εἰσέτι ἀπόδειξιν διὰ τὸ μέλλον τῆς πτωχῆς ἡμῶν πατρίδος. Δέομαι τοῦ Ὑψίστου ὅπως διαφυλάξῃ τὴν πολύτιμον ζωὴν Σας.

Τὰ βαθέα σεβόμενά μου.

ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ.

28.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Ἄρ. πρωτοκ. 1043.

ΙΩΑΚΕΙΜ ἐλέω Θεοῦ κτλ.

Ἐρώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἑξάρχε παν-
τὸς Αἰμιμόντου, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῇ ἀδελφῇ καὶ συλλειτουργῇ
τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύρ Διονύσιε· χάρις εἴη τῇ αὐτῇς ἱερότητι καὶ
εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Τὸ ἀδελφικὸν αὐτῆς γράμμα τῆς 16' τοῦ ἡδὴ υ-
περμεσοῦντος εὐρόντες ἐσώκλειστον ἐν τῷ τῶν αὐτῶν ἐκκλησιαστι-
κῶν ἡμῶν ἀπεσταλμένων, καὶ ἰδόντες τὴν ἀδελφικὴν αὐτῆς ἀξίωσιν
τοῦ μεταβῆναι ἐνταῦθα πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος καὶ θεραπείαν τῆς πα-
σχούσης ὑγείας τῆς, ἐπεδοκιμάσαμεν ταύτην συνοδικῶς ἐν τῷ δια-
και ἐνδιαφέροντι τοῦ ἰδεῖν αὐτὴν τέλει ἀναλαμβάνουσαν ἀπὸ τῶν
τελευταίων ἀναρῶν παθημάτων τῆς· διὸ καὶ προνοήσαντες συνοδι-
κῶς περὶ ἀποκαταστάσεως καταλλήλου τινὸς ἀρχιερατικοῦ προσώ-
που, ἀντιπροσωπεύοντος αὐτὴν κατὰ τὸ δίκστημα τῆς αὐτῶν ἀπου-
σίας τῆς, ὡς τοιοῦτον ἐνεκρίναμεν τὸν ἐν Ραιδεστῷ ἐπιτροπικῶς ἀρ-
χιερκεύοντα θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Νηξινζοῦ κύρ Γρηγόριον, ᾧ

καὶ ἐγράψαμεν σήμερον, ἵνα, τακτοποιήσας τὰ ἐκεῖ ἐπαρχιακὰ πράγματα, ἔλθῃ ἐνταῦθα καὶ ἐφοδισθῇς διὰ τῶν ἀναγκαιούντων ἐκκλησιαστικῶν γραμμῶν, μεταβῇ αὐτόθι, ὅπως ἀπολύθῃς καὶ ἡ ἱερότης τῆς, ἅμα τῇ ἐγκύταστίσει αὐτοῦ, δυνήθῃ ἀψχσθαι τῆς εἰς τὰ ἐνταῦθα ὁδοῦ, καὶ ἐπιδρῶθῃναι εἰς τὰ τῆς ποθητῆς ἀνέσεως καὶ θεραπείας τῆς υἰείας αὐτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἅπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.
ἄωοθ', φεβρουαρίου ις'.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΗΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

29.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΣΚΟΠΟΥ.

Τὴν Ὑμετ. σεβασμιότητα δουλικῶς προσκυνοῦμεν, πανευλαβῶς τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιὰν ἀσταζόμενοι.

Σεβασμιώτατε.

Εἰς στιγμήν, καθ' ἣν μόνος ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθῶν καὶ ἀναστὰς οὐράνιος νυμφίος τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ διωχθεῖσι καὶ παθοῦσι πιστοῖς αὐτοῦ θεράπουσιν ἐντελῇ θεραπείαν καὶ ἀντίληψιν παρασχεῖν δύναται, μετ' ἄλλους βαθέος ἀποδεχθέντες οἱ ὑποφαινόμενοι δημογέροντες τῆς κωμοπόλεως Σκοποῦ τὴν θλιβεράν καὶ ἀπαισίαν τοῦ ἀδίκου τρομεροῦ παθήματος τῆς Ὑ. προσκυνητῆς σεβασμιότητος εἶδησιν, σπεύδωμεν διὰ τοῦ παρόντος συλλυπητηρίου ἡμῶν γράμματος ἀπλῶς τὴν ἐνδόμυχον καὶ βαθυτάτην ἡμῶν ἐπὶ τούτῳ νὰ ἐκφράσωμεν θλίψιν, εὐεῖδότες ὅτι ἐν τῇ παρουσίᾳ θέσει τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος οὐδεμία ἄλλη ἀνακούφισις καὶ παρηγορία ἐγγωρεῖ, ἢ ἡ ἐκ μέρους τῶν πιστῶν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ποιμνίων εἰλικρινῆς ἔκφρασις τῶν ἀναλόγων πρὸς τὸ πάθημα αἰσθημάτων.

Ναί, σεβασμιώτατε, οἰκτρὸν τὸ γεγονός! Οὐδεὶς οὐδὲν τοιοῦτον μέχρι τῆς στιγμῆς ἐνθυμεῖται. Ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς οὐδένα ἐνθυμεῖται τοσοῦτον γενναιοφρόνα καὶ ἀκλόνητον ἀρχιερέα, ὅστις, ἐν τῇ συναισθήσει τῆς πιστῆς τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐκπληρώσεως, καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν θάνατον περιεφρόνησεν. ὦ! ἄς ἦτο δυνατόν ν' ἀπαλλάξωμεν τὴν Ὑ. σεβασμιότητα ἐκ τῶν δεινῶν, ἀναδεχόμενοι ταῦτα ἡμεῖς ἀγογγύστως. ὦ! εἴθε αἱ συλλήβδην καθ' ἐκάστην πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀναπεμπόμεναι εὐχαὶ ἡμῶν νὰ εἰσηκούοντο παρὰ τοῦ οὐρανοῦ Πατρός, καὶ νὰ ἀπῆλλαττον τὸ ταχὺ ἐκ τῶν δεινῶν τὸν σεβασμιώτατον ἡμῶν ἀρχιερέα, οὔτινος ἡ ζωὴ καὶ ἡ υἰεὶα εἶναι τόσον πολύτιμος καὶ ἀναγκαῖα δι' ἡμᾶς. Ἀλλ' ἐν τῇ παρουσίᾳ περιστάσει οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν βαθεῖαν ἡμῶν λύπην ἐκφράζοντες, εὐχόμεθα ἐκ μέσης καρδίας

πρὸς τὸν Ὑψίστον, ἐπικαλούμενοι τὴν ἀρωγὴν αὐτοῦ καὶ ἀντίληψιν ἐπὶ τοῦ σεβασμιωτάτου καὶ πολυπαθοῦς ἡμῶν ποιμένερχου, ὅτι αὐτὸς μόνος δύναται καὶ τὴν ἱασιν παρασχεῖν τοῖς τετρωμένοις, καὶ ἀνάλογον δοῦναι τοῖς ἐνόχοις τὴν τιμωρίαν, πρὸς θρίαμβον καὶ αὐθις τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Δέξασθε ὅθεν, σεβασμιώτατε, καὶ πνευματικὲ ἡμῖν πάτερ, τὴν μετὰ δακρύων εἰλικρινῇ ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης ἡμῶν θλίψεως, καὶ τὰς μετ' ἄκρου σεβασμοῦ ἐνδείξεις τῆς πρὸς Ὑμᾶς πιστῆς καὶ εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως καὶ ὑπακοῆς, μεθ' ὧν διατελοῦμεν

Τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς ἡμῖν σεβασμιότητος

εὐπειθῇ καὶ πνευματικὰ τέκνα.

Ἐν Σκοπῷ, 1879 φεβρουαρίου 16.

(Ἔπονται ὑπογραφαὶ 19)

30.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΛΛΙΑΔΟΥ.

Ἐν Θεραπείοις Κωνστ]πόλεως, τῇ 17ῃ φεβρουαρίου 1879.

Σεβαστέ μοι ἄγιε Ἀδριανουπόλεως.

Ἀδύνατος ἀποβαίνει μου ἡ περιγραφή τῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιέσεως, ἣν ᾗσθένθην πληροφορηθεὶς τὴν ἐπαισθητὴν βελτίωσιν τῆς πολυτίμου ὑμῶν υγείας ἔκ τε τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐκ τῶν ὑμετέρων πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ ἐμέ ἐπιστολῶν. Ἡ πανσθενὴς δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου οὐδέποτε ἐγκαταλιμπνέει τοιοῦτους στρατιώτας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, ἡ δὲ πρὸς τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα στοργὴ καὶ ὑπόληψις τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος κατέστη ἀπεριόριστος καὶ ἀνεκδιήγητος.

Οὐδὲν δὲ δύναμαι νὰ εἶπω περὶ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἐμῆς καρδίας ὡς πρὸς τὸ ἀνόσιον καὶ πρωτοφανὲς κακούργημα λαοῦ ἀγροίκου καὶ ἀσεβοῦς, καθότι τὸ μὲν ἀμοιρῶ λέξεων πρὸς τοῦτο καταλλήλων, τὸ δὲ εἶμαι βέβαιος ὅτι κάλλιον παντὸς ἄλλου μαντεύει αὐτὴ ἡ ὑμετ. προσφιλεστάτῃ μοι σεβασμιότητι. Ἄσμενος πρὸς τοῦτοις εὐαγγελίζομαι ὑμῖν ὅτι ἡ Α. Θ. Π. παρεδέχθη προθύμως τὴν αἴτησιν ὑμῶν περὶ ὑμετέρας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐλεύσεως, ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρων ὑμῖν, καθυποβάλλω συνάμα τὴν ταπεινὴν σχέψιν μου ὅτι ἤθελεν εἰσθαι καλὸν νὰ ἀναβάλητε τὴν ἐκείθεν ἀναχώρησίν Σας μέχρι τῆς παντελοῦς τῶν Ρώσων ἀποχωρήσεως καὶ τῆς τῶν Ὁθωμανῶν ἐγκα-

ταστάσεως, ὅπως μὴ φανῇ ἡ Ἐκκλησία ὑποχωροῦσα εἰς τὴν βάρβαρον πίεσιν στοιχείου πολέμου καὶ ἀγνώμονος.

Εὐελπιστῶν ὅτι θέλω λάβει καὶ αὐθις ἐπιστολὴν Της, δηλωτικὴν τῆς τελείας ἀναρρώσεως, κκτασπᾶζομαι τὴν πανίερὸν Αὐτῆς δεξιάν καὶ διχτελῶ

Τῆς Ὑμετέρας εὐμενοῦς μοι σεβασμιότητος
ὅλως πρόθυμος φίλος,

Κ. ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ.

31.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Σ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ.

Κωνσταντινούπολις, τὴν 17ην φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Μετ' ἀνεκφράστου μὲν τῆς ψυχικῆς θλίψεως καὶ ἀδιαλλάκτου τῆς ἐγκαρδίου ἀγανακτήσεως τὰ κατὰ τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν προσώπου ἀνευ οὐδεμιᾶς εὐλογοφανοῦς αἰτίας ἄλλης, ἢ τῆς ἐκ τῆς θηριώδους τῶν Βουλγάρων καρδίας ὑπὸ ἐμπαθῶν ἀγρίων ἐκδικήσεως παραβόλου αἰσθημάτων αὐτομάτως γεννωμένης, διαπραχθέντα φρικτὰ καὶ σπαρξικάρδια ἀνομήματα, καὶ τὰς ἀνηκούστους βανδαλικὰς βιαιοπραγίας, καὶ τὰς ἀτιμωτικὰς πληγὰς, καὶ τοὺς μανιώδεις αἰκισμοὺς, ὑπὸ μυρίων βεβήλων χειρῶν τε καὶ ποδῶν βροχηδὸν καταπίπτοντας, καὶ τελευταῖον τὴν διὰ πέδων περὶ τὴν πόλιν ἐκτάδην πομπικὴν περιαγωγὴν τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν σώματος, ὡς ἄλλοτε ποτε παροδικῶς τοῦ τοῦ Ἑκτορος περὶ τὸ Ἴλιον νεκροῦ ὑπὸ τοῦ Πηληϊάδεω τοῦ μηνίοντος, ἀπὸ τοῦ δίφρου περιφορᾶς δίκην, ὑπὸ τῶν ἀνάνδρων Βουλγάρων, τῶν τὴν τῶν Γαλατῶν γλῶσσαν τῇ αἰσχροτέρᾳ τῶν ὕβριστικῶν λέξεων, τῇ τοῦ β προικισάντων, καὶ τὴν ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ τοῦ προφανοῦς τοῦ μαρτυρίου θανάτου ὑπὸ φιλανθρώπου τινὸς Κοζάκου (!) ἀξιωματικοῦ γενναίως τελεσθεῖσαν σωτηρίαν μαθὼν, τὸ θεῖον εἶδός ασα.

Νομίζω δὲ τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα, καίτοι εὐτυχῶς ζῶσαν καὶ εἰς πολλὰ ἔτη ζήσουσαν εἰς τοῦπιόν, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον γενναίως καὶ ἀτρομήτως ἀραμένην, τοῖς μάρτυσι καὶ ἀγίοις συγκαταλεχθῆναι προσήκειν, ἐπεὶ καὶ οἱ ἐν τῷ μαρτυρολογίῳ ἡμῶν ἐορταζόμενοι μάρτυρες, οἷς ἀγίων τιμὰς εὐσεβῶς προσάγομεν, οὐδὲν πλέον ὑπέστησαν, οὐδὲ πλείονος τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς μετέσχον, πρὸς τὸ τοιαύτης παρὰ τῶν ἐπιζησάντων ἀπολαβεῖν τιμῆς καὶ εὐλαθείας.

Συγχαίρων δ' ἐκ μέσης καρδίας τῇ ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι, καὶ
ξύμπαντι τῷ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξῳ πληρώματι, ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ τοῦ
θεοῦ ἀπροσδοκῆτῳ ἁρωγῇ, τοῦ ἐκ τῶν γαμψῶν καὶ ῥέξιν ὀνύχων
τῶν τερατωδῶν ἐκείνων θηρίων, ὡς ἐκ θαύματος, τῇ ἐμπνεύσει ἐνὸς
Κοζάκου (!), περισώσαντος, καὶ τὴν τιμαλφὴν Αὐτῆς ζωὴν πρὸς δόξαν
καὶ καύχημα ἡμῶν ἀπάντων τὸ ἀκήρατον, καὶ τῶν ἀθλίων ἐκείνων
Βανδάλων ὄνειδος καὶ αἰσχρὸς τὸ αἰώνιον, διατηρήσαντος, μένω

Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου σεβασμιότητος
εὐπειθῆς καὶ εὐγνώμων θαρσύνων,

Σ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ.

—
32.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΘΙΜΟΥ ΠΕΛΤΕΚΗ.

*Τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶν, εὐλαβῶς κα-
τασπάζομαι τὴν ἀγίαν Αὐτῆς δεξιάν !*

Μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ἤκουσαν καὶ οἱ ἐνταῦθα εὐλογημένοι
χριστιανοὶ τῆς Ὑμ. Σ. τὴν ἀγρίαν καὶ ἀντιχριστιανικὴν ἐπίθεσιν τῶν
ἐκείσε Βουλγάρων κατὰ τῆς Ὑμ. Σ. Τὸ κίνημα τοῦτο τῶν Βουλγά-
ρων, τὸ τόσο βανδαλικόν, βαθέως συνεκίνησε πάντας μὲν, ἰδίως δὲ
τὸν ταπεινὸν Αὐτῆς δοῦλον καὶ συμμερίζεται τὴν θλίψιν τὴν μεγά-
λην, ἣν ἠσθάνθη ἡ Υ. Σ. Διαβιβάζων καὶ διερμηνεύων τὴν βαθεῖαν
θλίψιν, ἣν ἠσθάνθησαν καὶ αἰσθάνονται οἱ ἐνταῦθα πιστοὶ ἐμμένον-
τες εἰς τὰ πάτρια δόγματα εὐλογημένοι Αὐτῆς χριστιανοὶ, καὶ τὴν
ἀποστροφὴν, ἣν δεικνύουσι κατὰ τοῦ ἀσεβεστάτου ἐκείνου κινήματος
τῶν ἀπονενοημένων Βουλγάρων, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ ἄρῃσι χεῖρα
βέβηλον κατὰ τοῦ σεπτοῦ ἀτόμου τῆς Υ. Σ. οὐδόλως ἀμφιβάλλομεν
ὅτι ἡ Υ. Σ. θέλει δεηθῇ πρὸς Κύριον, ἵνα μὴ στήσῃ αὐτοῖς τὴν ἁ-
μαρτίαν ταύτην, ὡς ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος, τοὺς λοιποὺς δὲ πιστῶς
ἐμμένοντας χριστιανοὺς προφυλάττῃ ἀπὸ παντὸς ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου
κινδύνου, ἐνισχύων αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θείων αὐτοῦ ἐν-
τολῶν.

Ἐπικαλούμενος δὲ τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς Της, διατελῶ

40 Ἐκκλησίαι, τῇ 17 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς μοι σεβασμιότητος

δοῦλος ταπεινότατος,

ἱερομ. ΑΝΘΙΜΟΣ ΠΕΛΤΕΚΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΥΣΗΣ.

Πεφλημένε μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ !

Ὡς θανατηφόρον βέλος ἔτρωσέ μου τὴν ψυχὴν ἡ σπαραξικάρδιος φήμη τῶν μαρτυρικῶν παθημάτων σου· καθ' ὅλην τὴν νύκτα, καθ' ἣν ἡ δημοσιογραφία μοι διεφήμισε τὸ κατὰ τῆς σῆς ἀγάπης κακουργηθὲν, ἀγρυπνος διετέλεσα καὶ ὀδυρόμενος καὶ ὡς θανόντα σὲ κλαίων οὐκ ἐπαυσάμην· λίαν στενὸν μοι ἦν τὸ δωμάτιον, ἐν ᾧ ἡ φαντασία μου ζωηρῶς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου σὲ διέγραφε κολαφιζόμενον, τυπτόμενον καὶ ἐν τῇ ὁδῷ αἱματόφυρτον συρόμενον καὶ ὑπὸ τῶν ἀνθρωπομόρφων τεράτων, τῶν πρὸς αἶσχος τοῦ χριστιανισμοῦ χριστιανῶν εἶναι καυχωμένων, τὸν ἀνήκεστα πάσχοντα· τοὺς λυγμοὺς δὲ καὶ τοὺς θρήνους τῆς τε μητρὸς μου καὶ τῶν περὶ ἐμέ ὄλων ποῦ θήσω καὶ πῶς διατραγωδήσω ;

Μόλις τέλος πάντων μετὰ τεσσαρῶν ὥρας παρηγορήθην διὰ τηλεγραφήματος, ζητηθέντος παρὰ τοῦ Χαραλᾶμπους, ὅτι ἐκτὸς κινδύνου τυγχάνεις — Ἐσπευσα νὰ γράψω τῷ κ. Λογοθετίδῃ καὶ νὰ τὸν παρακαλέσω, ὅπως οὐ μόνον διαβιβάσῃ τῇ ἀγάπῃ σου τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μου, ἀλλὰ καὶ ὅσον τάχος νὰ μοι ἐκδηλώσῃ τὴν κατάστασιν τῆς εὐκτῆς μοι ὑγείας σου — Ἀλλ' ἡ δημοσιογραφία, ἣν ἐνδιαφερόντως ἀκολουθῶ, ἀνεπλήρωσε μέχρι τῆς σήμερον τὸν πόθον μου τοῦτον καὶ ἐμπεριστατωμένως μοι εὐηγγελίσατο τὴν θεῖαν συνάρσει ἀπαλλαγὴν σου ἐκ τοῦ φοβεροῦ καὶ ἱστορικοῦ τούτου κινδύνου.

Συλλυπούμενος ὅθεν, ἐρασμιώτατε ἀδελφέ, καὶ συναλγῶν σοι ἐπὶ τοῖς παθήμασί σου, ἅπερ ὡς ἀτρόμητος στρατιώτης ἔσχες ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, συμμερίζομαι τοὺς πόνους σου καὶ τὰς ἀλγηδόνας σου καὶ κατασπάζομαι τὰ τραύματά σου, καὶ θερμῶς ἀπὸ καρδίας ἐξαιτοῦμαι παρὰ τοῦ παναγάρχου Θεοῦ, ὅπως δῶῃ σοι ταχέως τὴν ἐντελῆ ὑγίειαν καὶ ρῶσιν.

Γράφων τῷ φίλῳ Λογοθετίδῃ, συνεπέλας τῶν ἀτελῶν τότε πληροφοριῶν, ἐμέμφθην τοὺς αὐτόσε ἡμετέρους, ὡς μὴ προσδραμόντας εἰς βοήθειάν σου· ἀλλ' ἤδη ἔγνων, ὅτι ἐλάνθασθην, διότι, καίτοι τε καὶ ὁ ὑμέτερος ἀνεψιὸς συνέπαθόν σοι — ἀναμιμνήσκομαι, ἀδελφέ, τῶν ἀγώνων καὶ παθημάτων, ἅπερ κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκείνας ὑπέστη ὁ ἀοίδιμος γέρων μου κύρ Γεράσιμος, ὅπως θεμελιώσῃ τὴν ἐν Κηγικίῳ ταύτῃ ἐκκλησίαν, ἣν οἱ κανίβαλοι οὗτοι ζητοῦσιν ἤδη διὰ τῆς ἀπορροφητικῆς μεθόδου τῶν νὰ κατακτήσωσιν. Ἀλλὰ σεβασμὸν δικαιοσύνης ἀπαιτεῖν παρὰ τῶν βανδάλων τούτων ἴσον ἐστὶ τῷ τῶν Αἰθίοπα πειρᾶσθαι λευκαίνειν.

Περαιώνων τὴν παροῦσάν μου συλλυπητήριον, εὐχομαί σοι ἀπὸ μυχῶν ψυχῆς ὑγείαν καὶ παραμυθίαν καὶ ἐκλιπαρῶ, ὅπως ἐκδηλώσης μοι τὰ κατὰ σέ διὰ πεποθημένης μοι ἀδελφικῆς σου, καὶ ὑποσημειούμαι, ὡς ἰσοθίως διατελέσω,

Ἐν Προύσῃ, τὴν 18ην φεβρουαρίου 1879.

τῆς σεβασμίας καὶ πεφιλημένης μοι πανιερότητός της
ἀγαπητός ἐν Χριστῷ καὶ ἐπιστήθιος ἀδελφός,

† Ὁ Προύσης ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

34.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ι. ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Συγχαίρω τῇ Υ. Σ. ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ αὐτῆς ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τῆς βαρβάρου ἐπιθέσεως. Εὐχομαί δὲ τῷ Ὑψίστῳ ὅπως παρῄσχη αὐτῇ ὑγείαν καὶ μακροβιότητα πρὸς δικαίαν ἀμυναν κατὰ τῶν πολεμίων τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν πίστεως καὶ εὐκλείαν τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἀπαζόμενος δὲ τὴν ἱεράν αὐτῆς δεξιάν, διατελῶ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 φεβρουαρίου 1879.

ταπεινότατος αὐτῆς φίλος ὁ ἐν Χριστῷ υἱός,

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ.

35.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ.

Τὴν Υ. Σ. νύκτως προσκυνοῦντες, τὴν παροίδαστον Αὐτῆς δεξιάν παρευλαβῶς κατασπαζόμεθα.

Μετὰ βχυραλγοῦς καρδίας καὶ τρανοῦ ψυχικοῦ ἄλγους ἔγνωμεν τὴν βάνδαλικήν κατὰ τῆς Ὑμ. Σ. τῶν σχισματικῶν ἀνοσιουργίαν, σφόδρα δὲ δυσθύμως διετέθημεν ἅμα τῇ φήμῃ περὶ τοῦ θανάτου Αὐτῆς. Πλὴν ἄλλ' ὅμως ἀμύθητος θυμηδία κατέκλυσε τὰς συγκεκριμένους ἡμῶν καρδίας ἡ δικάψευσις τοῦ ἀπαισίου μηνύματος τοῦ θανάτου τῆς Ὑμ. Σ. Τὰ φιλογενῆ Αὐτῆς αἰσθήματα καὶ ἡ πρὸς τὰ πάτρια ὀλοσχερὴς Αὐτῆς ἀφοσίωσις καὶ ἄλλοτε μὲν, ἄλλ' ἤδη τρανώτατα ἐξεδηλώθησαν.

ἡ δὲ πρὸς τὴν ἱκανότητα τῆς Υ. Σ. μὴ μόνον παντὸς Ἑλλήνας, ἀλλὰ καὶ πάσης εὐγενοῦς καρδίας πεποιθήσις καὶ ὁ πρὸς Αὐτὴν ἄκρος σεβασμὸς καὶ ὑπόληψις, πασιφανέστατα ἐνταῦθα ἐγένοντο, ἀπάσης μὲν τῆς πόλεως, ὡς ἐνὸς ἀνθρώπου, ἅμα τῷ ἀπαισίῳ ἀγγέλωματι κραυγὴν φρίκης καὶ ἀγανακτήσεως βαλούσης κατὰ τῶν μαιφόνων, χεῖρα κατὰ τῆς Υ. Σ. ὑψώσαντων, παντὸς δὲ τοῦ τύπου σπεύσαντος προσηκόντως διερμηνεῦσαι τὴν δημοσίαν θλίψιν καὶ τὴν ἐθνικὴν κατὰ τῶν σχισματικῶν ἀγανάκτησιν, οἵτινες τοιαύτην πρὸς τοὺς αἰέποτε εὐεργετήσαντας αὐτοὺς Ἑλλήνας διαγωγὴν ἐπιδείκνυνται.

Καὶ ἡμεῖς τοίνυν, τὰ πνευματικὰ τῆς Υ. Σ. τέκνα, ἱερὸν καθήκον ἐπιτελοῦντες, διαβιβάζομεν Αὐτῇ τὰ συλλυπητήρια ἡμῶν ἐπὶ τῷ παθήματι Αὐτῆς, ἱκετεύοντες τὸν πανάγαθον Θεόν, ὅπως διατηρῇ τὴν Υ. Σ. ὑγιᾶ καὶ εὐδαίμονα ἐπὶ πολλὰς πολλῶν περιόδους, ποιμαίνουσιν τὸ ἀνατεθὲν Αὐτῇ ποίμνιον ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε γενετείας ἡμῶν γῆς ἰδία, καὶ τοῦ ἐλληνισμοῦ ἐν γένει.

Ἐπικαλούμενοι τὰς Ὑμετέρας εὐχὰς καὶ εὐλογίας, διατελοῦμεν τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος πειθήνια τέκνα,

Ἐν Ἀθήναις, 19 φεβρουαρίου 1879.

οἱ ἐν Ἀθήναις σπουδασταὶ Ἀδριανουπολίται.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί)

36.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΞ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ.

Τὴν φίλην μοι Αὐτῆς σεβασμιότητα προσκυρῶν, τὴν παντίερον αὐτῆς δεξιὰν πανευλαβῶς ἀσπάζομαι.

Ἡ πρωτάκουστος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας θηριώδης καὶ ἐναγῆς ἐπίθεσις, τὴν ὁποίαν ἐτόλμησαν κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος οἱ βδελυροὶ ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, βαθέως συγκινήσασα σύμπαν τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, εὐλόγως ἔπρεπε νὰ λυπήσῃ καίριως τοὺς ἐκ τοῦ συνεγγυς γνωρίσαντες τὰς ἀρετὰς καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς θεοφρουρήτου Ὑμῶν κορυφῆς. Ἐτι βαθυτέραν δὲ ἐπροξένησε τὴν θλίψιν εἰς ἐμὲ, εὐτυχήσαντα ν' ἀξιωθῶ τῆς ἐξειδιασμένης ἀγάπης καὶ εὐνοίας τῆς Υ. Σ. Τὴν ἀφατόν μου ταύτην θλίψιν ἐκφράζων διὰ τῆς παρούσης, εὐχομαι ἐκ βάθους καρδίας πρὸς τὸν Ὑψιστον ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ πλήρους ἀναρρώσεως τοῦ χριστομιμήτου ἡμῶν ποιμένος, τοῦ θέντος τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων καὶ ὑπὲρ τῆς μακροημερεύσεως Αὐτοῦ πρὸς ἐνεργόν μὲν

προστασίαν τοῦ ποιμνίου καὶ ποδηγέτησιν αὐτοῦ εἰς νομάς σωτη-
ρίους, δόξαν δὲ καὶ εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ χάριν τῶν φίλων
Αὐτοῦ.

Ἐξαιτούμενος δὲ τὰς θεοπειθεῖς Ὑμῶν εὐχάς, διατελῶ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 φεβρουαρίου 1879.

τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς μοι σεβασμιότητος

τέκνον εὐπειθέστατον,

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

—
37.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΝΙΚΑΙΑΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ.

Σεβασμιοπόθῃτε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ.

Ἄλλοι μὲν ἐξέφρασαν αὐτῇ τὰ συλλυπητήρια αὐτῶν ἅμα τῷ ἀκού-
σματι τῆς, ὡς μὴ ὠφελε, γενομένης κατ' αὐτῆς βανδαλικῆς προσβολῆς.
Ἐγὼ δὲ, καίπερ καίρως λυπηθεὶς, οὐ συλλυπητήρια, ἀλλὰ συγχαρητή-
ρια αὐτῇ προσφθέγγομαι, τοιαῦτα παθούσῃ ὑπὲρ τοῦ καθήκοντος· καὶ
οἱ μὲν προσβαλόντες εἰς τὸ ἀτιμάσαι προσέβαλον, ἔλαθον δὲ δόξαν
ἄφθιτον παρὰ τοῖς εὐφρονοῦσι καὶ πολὺν τὸν παρὰ Θεοῦ μισθὸν αὐτῇ
προξενήσαντες· τοῦ γὰρ κακουργήματος πανταχοῦ γῆς διαφημισθέν-
τος, εὐφημεῖται δικαίως ὁ παθὼν, καὶ ἐν μυρίᾳ ᾧδῇ παρὰ πάντων ἁ-
γεται. Ταῦτα δὲ οὐ λύπης, ἀλλὰ συγχαρητηρίων ἄξια. Τὰ μὲν γὰρ
τραύματα καὶ οἱ μώλωπες ταχέως ἰαθήσονται, ἡ δὲ δόξα συμπαρα-
μενεῖ αὐτῇ εἰς τὸ διηνεκές. Ἐπὶ τούτοις συνηθόμενος αὐτῇ καὶ ἐν Κυ-
ρίῳ κατασπαζόμενος, καὶ ταχεῖαν σωματικὴν ἰασιν αὐτῇ ἐπευχόμε-
νος φιλαδέλφως, ἐν ἀκραιφνεί ἀγάπῃ διατελῶ,

Ἐν Κίῳ, 1879, φεβρουαρίου 22.

Τῆς φίλης μοι αὐτῆς σεβασμιότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὁλοπρόθυμος,

† Ὁ Νικαίας ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

38—39.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἀνήσυχός εἰμι μετὰ τῶν φίλων σας περὶ τῆς ὑγείας σας· ἀνυπα-
μόνως περιμένομεν πληροφορίας περὶ αὐτῶν.

Ἐν Κρήτῃ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΙΩ.

Ἡ φρικώδης ἐπιβουλὴ, μόλις γενομένη γνωστὴ ἐν Θεσσαλονίκῃ,
κατέθλιψέ με βχθέως. Εὐχομαι ἐντελῇ ἀνάρρωσιν. Ἐν Θεσσαλονίκῃ.

† Θεσσαλονίκης ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

40.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΙΩΑΚΕΙΜ ἐλέω Θεοῦ κ.τ.λ.

Ἀριθ. πρωτ. 1261.

Ἐρώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἑξάρχῃ
παντὸς Αἰμιμόντου, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συλλει-
τουργέ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κύρ Διονύσιε· χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ἱε-
ρότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Ἐπανακκίψαντος χθὲς εἰς τὰ ἐνταῦ-
θα τοῦ ἡμετέρου μεγάλου πρωτοσυγκέλλου μετὰ τοῦ διαγγελέως τῶν
πατριαρχείων Δανὲζ ἐφένδη, μετ' εὐχαριστήσεως ἐγκαρδίου ἐκομισά-
μεθα τὰ ὑπὸ ἡμερομηνίαν κβ' τοῦ λήγοντος ἡδὴ μηνὸς δύο ἀδελφικά
αὐτῆς γράμματα καὶ εἶδομεν τὰ κατ' αὐτὴν εὖ ἔχοντα, θεία συνάρ-
σει, ὥς καὶ οἱ ρηθέντες δύο ἡμέτεροί ἀπεσταλμένοι διεβεβαίωσαν ἡ-
μῖν· ἐδόθη δὲ ἡμῖν καὶ αὐθις ἀφορμὴ νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν ὑπὲρ τῆς
Ἐκκλησίας ζῆλον καὶ τὴν ἀπόλυτον αὐτῆς ἀφοσίωσιν, καθότι κατ'
ὅλα τὰ τελευταῖα συμβάλλοντα καὶ τὸν ὄνπερ διέτρεξε σπουδαῖον κίν-
δυνον, δὲν ἔλειψε παρευθὺς νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ ζητηθέντος διὰ τὴν
προκειμένην κατασκευὴν ἀγίου Μύρου καταλλήλου μέλανος οἴνου,
ὅστις καὶ παρελήφθη ἀσφαλῶς· ἐκφράζονται δὲ τῇ αὐτῆς ἱερότητι αἱ
εὐχαρισταὶ τῆς Ἐκκλησίας, εὐχαριστούσης ἰδίᾳ ἐπὶ τούτου δι' ἐπι-
στολῆς αὐτῆς καὶ τοῖς φροντίσασιν μετ' αὐτῆς τρισὶ προκρίτοις τῆς
συντεχνίας τῶν οἶνοπωλῶν. Ἐχέτω δὲ δόξαν ὁ Ὑψιστος Θεός, οὗ ἡ

χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη διαφυλάττουσα τὴν φίλην ἡμῖν αὐτῆς
ἱερότητα ἀπὸ παντὸς ἐτέρου ἀνιάρου. αἰωοθ', φεβρουαρίου κδ'.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

41.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Κ. ΠΑΤΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ.

*Τὴν Ὑμ. Σ. εὐσεβόστως προσκυνῶν, τὴν χαριτόδρυτον αὐτῆς δεξιὰν
ἐν ὑποκλίσει ἀσπάζομαι.*

Ἡ κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ὑμ. Σ. γενομένη ὑπὸ τῶν δίκην
βανδάλων αἰμορροῶν ἀγρίων μητραλοιῶν ἐπίθεσις διέχυσεν εἰς τὴν
καρδίαν τοῦ πειθηνίου αὐτῆς τέκνου θλίψιν οὐ τὴν τυχοῦσαν, διατα-
ράττουσαν νυχθημερόν τὴν ψυχὴν του, ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ ἀπευκταῖον
ἄκουσμα ἀστραπηδὸν πανταχόσε διεσαλπίσθη. Δέομαι τοῦ Ὑψίστου,
ὅπως αἱ ἀμυχαὶ καὶ οἱ μῶλωπες ἀποβῶσιν, ὅσον τέχχιον, ἱάσιμοι καὶ
ἡ θεραπεία τούτων ἀκίνδυνος πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀλγηδόνων, ἃς ὑ-
φίσταται ἡ Ὑμ. Σ. ὑπὸ τῶν ἐπικαταράτων πατραλοιῶν, τῶν υἱῶν αὐ-
τοῦ τοῦ Σατανᾶ. Ὡς πλείστον στίφος μαρτύρων τῆς ὀρθοδοξίας ὑπε-
βλήθη τὸ πάλαι πρὸς ἄρνησιν καὶ ἀθέτησιν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως
εἰς ἄρρητα κολαστήρια, οὕτω καὶ ἡ Ὑμ. Σ., ὡς ἀκράδαντος στύλος
καὶ θερμὸς ὁπαδὸς καὶ ἐφάμιλλος τῶν πατέρων Ἀθανασίου, Χρυσοστό-
μου καὶ λοιπῶν, ἀνεδέχθη τοὺς κολαφισμοὺς καὶ τὰ ραπίσματα τῶν
κακοβούλων, πρὸς κλέος μὲν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, πρὸς
αἷσχος δὲ αἰώνιον τῶν ἀδυσωπῆτων φανατικῶν καταδιωκτῶν. Ἡ ἱ-
στορία θέλει μνημονεύει καὶ διαιωνίσει τὸ σεβαστὸν αὐτῆς ὄνομα εἰς
αἰῶνας αἰώνων, ἐστεμμένον μετ' ἀμυγνῶν στεφάνων διὰ τὸ καρτε-
ρόψυχον, τὸ εὐσταθὲς καὶ τὸ εὐσεβὲς αὐτῆς φρόνημα, λάμπον, ὡς φα-
εινότατος ἥλιος, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἐχθροῖς, οἵτινες καὶ ἐπὶ πολλῶν πε-
ριστάσεων καὶ ἐπὶ τῶν νῦν ἀνωμαλιῶν ἔγνωσαν δι' οἷων ἀρετῶν κο-
σμοῦνται οἱ λειτουργοὶ τοῦ Χριστοῦ, κάρφος γινόμενοι τοῖς φανατικοῖς
καὶ ἀναξίοις υἱοῖς τοῦ Σωτῆρος. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ νήπιοι διὰ τὴν
ἀσύγγνωστον καὶ ἀδικαιολόγητον καὶ παρὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων βαν-
δαλικὴν πρᾶξίν των, οὓς εἰς αἰώνιον ἀνάθεμα παραδώσει ἡ ἀδέκαστος
ἱστορία, χεῖρα βέβηλον τολμήσαντας ὑψῶσαι ἐπὶ τοῦ ἀγαστοῦ προσώ-
που τῆς ἱερᾶς ὑμῶν κορυφῆς, ἧς δείγματα προστασίας καὶ ἀντιλή-
ψεως πλειστάκις ἐν ταῖς δειναῖς ἡμέραις τῆς ἐκρύθμου τῶν πραγμά-
των καταστάσεως ἔσχον. Ἐπικηλύμενος ἐπὶ τέλους τὰς θεοπειθεῖς

εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς καὶ προσδοκῶν ἀγγελτικὴν τῆς τελείας ἀναρρώσεως, διατελῶ μετὰ τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ.

Τῇ 24 φεβρουαρίου 1879, ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος

τέκνον ἐν Χριστῷ πειθήνιον,

Κ. ΠΑΤΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ.

—
42.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΒΡΩΝ.

Τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶ.

Ἐλθὼν ἐσχάτως ἐνταῦθα δι' ἐπαρχιακὰς ὑποθέσεις, μετ' ἐνδομύχου λύπης καὶ συγκινήσεως οὐ τῆς τυχούσης ἀνέγων ἐν ταῖς ἐφημέρῳ ὅσα ἡ θεσπεσία Αὐτῆς κορυφή παρὰ χειρῶν βεβήλων καὶ ἀνιάρων ὑπέστη δεινοπαθήματα, κινδυνευσάσης καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς Τῆς δι' ἧς καίτοι σφόδρα λυπηθεὶς, ἐδόξασα ὅμως τὸν πανάγαθον ἡμῶν Θεόν, τὸν περιφρουρήσαντα καὶ διασώσαντα τὴν πολύτιμον Αὐτῆς ζωὴν, πρὸς δόξαν ἀπάντων μὲν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, αἰσχος δὲ αἰώνιον καὶ ἀνεξέλειπτον τῶν κατὰ τοῦ ἱεροῦ Αὐτῆς ἀτόμου χεῖρας βεβήλους ἀναιδῶς καὶ ἀναιτίως ἐγειράντων ἀνθρωπομόρφων θηρίων, καὶ τῶν τούτους παροτρυνόντων ὁπαδῶν τοῦ Ἰουδα, τοῦ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν προδόντος· χαῖρε οὖν καὶ εὐφραίνου, σεβάσμιε ποιμενάρχῃ, δι' οὗς ὑπήνεγκας μώλωπας ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς καλὸς αὐτοῦ στρατιώτης, ἀνδρίζου δὲ καὶ ἐφεξῆς· ὁ γὰρ Κύριος μετὰ Σοῦ· χαίρω συνάμα ἀμέτρως ἀναγνούς ὅτι ἡ τιμαλφεστάτη μοι Αὐτῆς ὑγεία ἤρξατο ἐπὶ τὸ βέλτιον τρεπομένη, καὶ μὴ ἀμφιβάλλων ποσῶς ὅτι, τῇ τοῦ Θεοῦ βοηθείᾳ, ἡ ἐν ταῖς πανιέροις Αὐτῆς χερσὶ ταπεινὴ ἐπιστολὴ ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν τοῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς Τῆς θέλει ἀναγνωσθῇ παρ' Αὐτῆς, ἐν πληρεστάτῃ διατελούσης ὑγείᾳ, καὶ ἐπευχόμενος Αὐτῇ ἵνα καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς αἰσίως διανύσασα καταξιωθῇ προσκυνῆσαι τὰ φοικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ζωηφόρον τριήμερον αὐτοῦ θείαν Ἀνάστασιν προσκυνῆσαι καὶ πανηγυρίσαι γηθοσύνης ἐφέτος τε καὶ εἰς ἕτερα πλεῖστα ἔτη, κατασπάζομαι Αὐτὴν φιλαδέλφως, καὶ ὑποδιατελῶ

Βιτώλια, τῇ 25ῃ φεβρουαρίου 1879.

τῆς ὑμετέρας πολυσεβάστου μοι σεβασμιότητος

τῶν διαταγῶν ἐκκρεμῆς,

† Ὁ Δεβρῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΟΛΥΑΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ.

*Τὴν ὑμετέραν σεβασμιόθητόν μοι σεβασμιότητα
ταπεινῶς προσκυνῶ.*

Δὲν δύναμαι διὰ καλῆς νᾶ ἐκφράσω τὴν ψυχικὴν μου θλίψιν, ὁ-
πότεν ἠκούσθησαν ἐνταῦθα διὰ τηλεγράφου ὅχι μόνον αἱ κακώσεις,
τὰς ὁποίας ἐδοκίμασεν ἀπὸ τοῦς ἀχαρίστους καὶ ἀσυνειδήτους Βουλ-
γάρους, ἀλλὰ, τὸ χεῖριστον, καὶ ἡ ἀποβίωσίς της· ὁ ταπεινός της ἔ-
γεινα ἄλλος ἐξ ἄλλου, καὶ οὔτε νύκτα οὔτε ἡμέραν εἶχον ἡσυχίαν, ἀλ-
λὰ ἀενάως ἐξηκολούθουν νὰ ὀδύρωμαι, καὶ ἄλλο δὲν εἶχον καταφύ-
γιον παρὰ τὸ νὰ ἐπικαλῶμαι τὸν θαυματουργὸν ἅγιον Γρηγόριον
τὸν Παλαμᾶν, διὰ νὰ ἀποβῇ ψευδὲς τὸ τοιοῦτο ἄκουσμα τῆς ἀπο-
βιώσεώς της, τὸ ὁποῖον καὶ ἠξιώθην μετὰ μεγίστης ἀγαλλιόσεώς μου
νὰ πληροφορηθῶ μὲ τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἁγ. Θεσσαλονίκης, καὶ ἔσπευσα
νὰ διαβάσω παράκλησιν εἰς τὸν ἅγιον, καὶ τότε ἐν χαρᾷ τὴν εἶχον
τηλεγραφήσει, τὸν ὁποῖον τηλεγράφων ἐλπίζω νὰ ἔλαβε. Δόξα τῷ
Θεῷ, σεβαστέ μοι, ὁποῦ ἐφυλάχθη ἡ ζωὴ της ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν
αἰμοδόρων· δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι μέχρι τῆς ὥρας εὑρίσκεται εἰς τελείαν
ἀνάρρωσιν, καὶ ἐπιθυμῶ πρὸς παρηγορίαν μου, εἰ δυνατόν, νὰ μὲ ἀ-
ξιώσῃ ὀλιγόστιχον χαροποιὰν ἐπιστολὴν της. Εὐελπιζόμενος δὲ ὅτι
θὰ ἀξιωθῶ χαροποιὰν ἀπάντησιν της, διατελῶ ἐν ἀνυπομονησίᾳ.

1879, φεβρουαρίου 26, Θεσσαλονίκη.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος

ὅλως πρὸςθ. μος

† Ὁ Πολυανῆς ΜΕΛΕΤΙΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΚΥΚΟΥ.

Σεβασμώτατε δέσποτα.

Εὐσεβᾶστως ἀσπάζομαι τὴν ἁγίαν ὑμῶν δεξιάν.

Ἀπερίγραπτος εἶναι ἡ λύπη, εἰς ἣν περιῆλθον ἐσχάτως μαθὼν τὰ
κατὰ τὴν Υ.Σ. λύπη, ἥτις, ὡς ὅξυ καὶ πυρὸς βέλος, βαθέως ἔτρωσε
τὴν ψυχὴν μου, ὅποτε ἀνεγίνωσκον τὰς σκληρὰς καὶ πρωτακούστους
βασάνους, ἃς ὑπέστητε. Μεγάλως τῷ ὄντι μὲ συνεκίνησαν τὰ βανδα-
λικά ταῦτα κινήματα τῶν Βουλγάρων, διότι οὐδέτερον τῶν αἰσθημά-

των μου, τοῦ τε θρησκευτικοῦ καὶ φιλικοῦ, ἔμεινεν ἀπαθὲς ἀπέναντι μιᾶς τοιαύτης μαρτυρικῆς θέσεως. Ὅσον δ' ἀφ' ἐνὸς συλλυποῦμαι τὴν Υ.Σ. τοσοῦτον ἀφ' ἐτέρου συγχαίρω Αὐτήν, ὡς παθοῦσαν χάριν τῆς πίστεως καὶ θρησκείας, καὶ ὡς περιφρονήσαται χάριν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ αὐτὸ τὸ σκληρὸν τοῦ θανάτου δρέπανον.

Εὐχόμενος αἰέποτε ὑπὲρ τῆς ἀναρρώσεως τῆς Υ. Σ. διατελῶ μετὰ βχθυτάτου σεβασμοῦ, ἐξαιτούμενος τὰς πατρικὰς αὐτῆς εὐχάς.

Κωνσταντινούπολις, τῇ 26ῃ φεβρουαρίου 1879.

ἀρχιμανδρίτης Κύκου ΜΕΛΕΤΙΟΣ.

45.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Ἀθῆναι, τῇ 27 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Ἐπὶ τῇ ἀπαισίᾳ εἰδήσει τῆς κακώσεως καὶ προπηλακίσεως τῆς Υ. Σ. ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ ὄχλου συνέτριβη μου ἡ καρδιά καὶ βαθεῖα λύπη μὲ κατεκυρίευσεν, ἥτις εἶχε κραταιωθῇ ἐπὶ μᾶλλον ἐπὶ τῇ ἀπαισιωτέρᾳ εἰδήσει τοῦ θανάτου ὑμῶν.

Τὸ ἄλγος δὲν ὑπῆρξε μερικόν, ἀλλὰ σύμπας ὁ ἐλληνισμὸς ἐθλίβη ἐπὶ τῷ συμβέματι, διότι οὐδέποτε εἶχε δι' ἐλπίδος ὅτι τὰ γεννήματα ταῦτα τοῦ μίσους καὶ τοῦ φανατισμοῦ ἤθελον προβῇ καὶ μέχρι τῆς ἀγριότητος καὶ βαρβαρότητος καὶ δὴ καὶ τῆς θηριωδίας αὐτῶν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Υ. Σ. Ἀλλ' ἐν ἧ συντριβῇ τῆς καρδίας εὐρισκόμην, οὐδὲν ἡδύνατο νὰ θεραπεύσῃ αὐτήν, εἰμὴ ἡ διέψευσις τοῦ ἀπαισίου ἀγγέλου περὶ τοῦ θανάτου ὑμῶν· πράγματι δὲ βέλσαμον παρηγορίας ὑπῆρξεν αὕτη οὐ μόνον τῆς ἐμῆς, ἀλλὰ καὶ πάσης χριστιανικῆς καὶ χριστιανικῶς μεμορφωμένης καρδίας. Ἡ θεὰ πρόνοια, γινώσκουσα τὴν χρησιμότητα ὑμῶν διὰ τε τὴν πατρίδα ὑμῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἐλληνισμόν ἐν γένει σύμπαντα, ὑπῆρξε φύλαξ ἀγγελος τῆς πολυτίμου ὑμῶν ζωῆς, τῆς τόσας καὶ τηλικαύτας ἀρετὰς ἐγκλειούσης.

Οὐδαμῶς δὲ ἄλλως ἡδυνάμην νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὸ μὲν τὴν λύπην ἐπὶ τῷ διατρεχθέντι ὑφ' ὑμῶν κινδύνῳ τῆς ζωῆς, τὸ δὲ τὴν χαρὰν μου ἐπὶ τῇ διασώσει αὐτῆς, εἰμὴ δι' ἐπιστολῆς, ἐν ἧ ὅμως δὲν ἠκούθησα τοὺς τύπους τῶν πρὸς μητροπολίτας ἐπιστολῶν, ἀλλ' ὅ,τι ἡ καρδιά μου αὕτῃ μοι ὑπηγόρευεν.

Εὐελπιστῶν δὲ ὅτι διὰ τὴν παρατυπίαν μου ταύτην θὰ τύχω συγ-

γνώμης παρ' ὑμῶν, ἀποβλεπόντων οὐχὶ εἰς τοὺς τύπους, ἀλλ' εἰς τὴν
ὑπαγορεύσαν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ψυχικὴν μου δίδχεσιν, μένω
μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ,

τὸ εὐπειθέστατον Ὑμῶν τέκνον,

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ.

46.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΜΦΙΠΟΛΕΩΣ.

Σεβασμιώτατε ἱερόρχα !

Ὅλγαι ἡμέραι παρήλθον ἀπὸ τῆς ἐπανόδου μου ἐν Κωνσταν]πόλει,
καὶ θλιβερώτατον ἄκουσμα κατετραυμάτισε τὴν καρδίαν μου. Ἐπὶ
ἱκανὰς δ' ἡμέρας ἤμην ἐναγώνιος, ἕως νὰ μάθω ὅτι ἡ πολύτιμος ζωὴ
τῆς Υ. Σ. διέφυγε τὸν τρομερὸν κίνδυνον. Εὐτύχημα τῷ ὄντι ἡ
Ὑμετέρα διάσωσις διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος. Εὐχαριστῶ
καὶ δοξάζω τὸν Ὑψιστον, ὅτι τὰ δάκρυά μου μετεβλήθησαν εἰς χα-
ράν. Οἱ κακοῦργοι δὲν ἐπέτυχον ἐντελῶς τοῦ ποθουμένου, καὶ σή-
μερον ὁ περικλεῆς καὶ τοῖς πᾶσι ποθεινὸς Ἀδριανουπόλεως ζῇ καὶ
ὕγιαίνει, κατ' εὐτυχίαν τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Φήμη διεδόθη ἐνταῦθα ὅτι ἡ Α. Σ. ἔλαβεν ἄδειαν νὰ ἐνδημήσῃ
ἐπὶ δύο μῆνας ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἀνέμενον αὐτὴν κατὰ συνέπειαν
νὰ φθάσῃ μὲ τὸν Μ. πρωτοσύγκελλον, καὶ ἔχαιρον μεγάλως,
ἀλλ' ἕως τῶρα δὲν ἐφάνητε, δὲν ἔμαθον δὲ ἀκόμη τὸ πότε τούλά-
χιστον θὰ λάβω τὸ εὐτύχημα νὰ Σᾶς περιπτυχθῶ. Ἐπὶ τοῦ παρόν-
τος εὐδοκήσατε νὰ δεχθῆτε τὰ συγχαρητήριά μου, διότι διεσώθητε
ἀπὸ τὸν ἔσχατον κίνδυνον τῆς ζωῆς, καὶ συνάμα τὴν ἔκφρασιν τῆς
βαθείας πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως καὶ τιμῆς, μεθ' ἧς καὶ ὑποσημειοῦ-
μαι βαθυσεβάστως, ὁ ὑποκλινὴς τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος,

† Ἀμφιπόλεως ΙΑΚΩΒΟΣ.

Ἐν Φαναρίῳ, 28 φεβρουαρίου 1879.

47.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΣΑΡΑΝΤΙΔΟΥ.

Σεβασμιώτατε δέσποτα.

Τὸ κατὰ τῆς ἱερᾶς αὐτῆς κορυφῆς κίνημα τῶν δῆμαγωγῶν τῆς

βουλγαρικῆς ὁμάδος κατεσπύραξε τὴν καρδίαν ἡμῶν. Κεραυνόπληκτοι ἐμείναμεν, σεβασμιώτατε, εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς βαρβάρου, τῆς ἀνηθίου, τῆς καννιβαλικῆς πράξεως τῶν ἀθλίων, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ ἄρῃσι χεῖρα ἀνόσιον κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου Αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπέπρωτο, ὦ εὐγενὴς ψυχὴ! ἵνα πῆν καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους!

Ὁ Ὑψιστος ἐξελέξατο Αὐτὴν πάντως ὡς μάρτυρα τῆς δόξης Του. Γεννηθῆτω τὸ θέλημά του. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, δοξάζομεν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς παρελεύσεως τοῦ κινδύνου.

Παρὰ θεοῦ δ' αἰτούμεθα τοῦ παμμεγίστου, ὅπως ὁ κραταῖος βραχίων αὐτοῦ προθέλυμνον καὶ ἀνεπιστρεπτὲι ἐκσοθήσῃ τοὺς καννιβάλους.

Ζῶης, σεβασμιώτατε! πᾶτερ, ἐπὶ μήκιστον, ἐντείνων αἰεὶ καὶ κατευοδούμενος ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν ἱερῶν καὶ ὑψηλῶν καθηκόντων Σου ὑπέρ τε τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πολιτείας.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 28 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος ταπεινοὶ θεράποντες,

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΝΤΙΔΗΣ.

48.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΤΣΑΝΑΚΑ.

Σεβασμιώτατε!

Ἡ διὰ τῶν φύλλων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀγγελθεῖσα λυπηρὰ ἀφήγησις τῶν συμβεβηκότων εἰς τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ἀπείρου θλίψεως ἐνέπλησε σύμπαν τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, ἰδίᾳ δὲ τὴν καρδίαν μου, καὶ ἀναλογιζόμενος ὅποια τὰ παθήματα καὶ ἡ ἀναξιοπάθεια τῆς Υ. Σ. ἐν τῇ ἀκριβεὶ ἐκπληρώσει τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς της, ὑπὸ ἄλγους καταλαμβάνομαι, καὶ ἐκ καθήκοντος φιλικοῦ διὰ τῆς ταπεινῆς μου ταύτης ἐπιστολῆς προάγομαι ἵνα ἐκφράσω τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μου πρὸς τὴν Υ. Σ. δοξάζων τὸν Ὑψιστον, τὸν εὐδοκήσαντα ἵνα ἀπαλλάξῃ αὐτὴν τοῦ ἐπικειμένου αὐτῇ θανάτου, ὃν χεῖρες ἀνόσιοι τῇ παρεσκεύασαν. Εὐχομαι οὖν πρὸς τὴν ἀπειρον τοῦ Ὑψίστου ἀγαθότητα, ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν τοῦ λοιποῦ ἐν ἀμεταπτώτῳ ὑγείᾳ, καὶ ἀπὸ παντὸς ἀνιάρου συναντήματος ἀβλαβῇ καὶ ἀνεπηρέαστον. Ἐπιθυμῶν δὲ ὅπως διὰ σεβ. ἐπιστολῆς της ἀγγελθῶ τὰ

τῆς ἐντελοῦς ἀναρρωσεώς τῆς, καὶ ἀτρεχόμενος εὐλαβῶς τὴν ἀγίαν
αὐτῆς δεξιάν, ὑποσημειῶμαι μετὰ σεβασμοῦ,

Ἰωάννινα, τῇ 2 μαρτίου 1879.

τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος

κατὰ πνεῦμα τέκνον πειθήνιον καὶ δοῦλος ταπεινός,

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΑΝΑΚΑΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως κ. κ. Διονυσίῳ κ.τ.λ.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

—
49.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

Ἀξιολογεῖστέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφε!

Ἐπερωτῶν πρωτίστως τὰ τῆς εὐκταιοτάτης μοι ἀγαθῆς υἱείας
τῆς διὰ τοῦ ἀδελφικοῦ τούτου, προέχομαι ἵνα ἐκφράσω τὴν λύπην
μου ἐπὶ τοῖς δεινοπαθήμασιν, ἃ ὑπέστη, καὶ ἅτινα ἀνέγων ἐν ταῖς
ἐφημερίσι τῆς πρωτευούσης· ἀκολούθως δέ, καθ' ἃ μοι ἔγραφον ἐκ Κ]
πόλεως, ἔμαθον μετ' εὐχαριστήσεώς μου τὴν ἐντελῇ ἀπαλλαγὴν καὶ
ἀνάρρωσιν τῆς, καὶ συγχαίρω αὐτὴν φιλαδέλφως· ἐν τούτοις ἐπιθυ-
μῶν ὅπως ἐν εὐκαιρίᾳ τῆς μοι ἐξαγγείλῃ τὰ κατ' αὐτὴν πρὸς χαρὰν
μου, διατελῶ ἐν πλήρει ἀδελφικῇ ἀγάπῃ καὶ ὑπολήψει.

Ἰωάννινα, τῇ 2 μαρτίου 1879.

Τῆς περισπουδάζου μοι Α. σεβασμιότητος

ταπεινός ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὀλοπρόθυμος,

† Ὁ Ἰωαννίνων ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

—
50.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

ΙΕΡΟΘΕΟΣ ἐλέω Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ
καὶ πάσης Παλαιστίνης.

Ἀριθ. πρωτ. 133.

Πανιερώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἑξάρχα
παντὸς Αἰμιλιόντου κύριε Διονύσιε, ἐν Χριστῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ ἐπι-

πόθητε ἀδελφεὶ καὶ συλλειτουργεῖ τῆς ἡμῶν μετριότητος. Τὴν ὑμετέραν περισπούδαστον ἡμῖν πανιερότητα ἐν κυρίῳ περιπτυσσόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Τῶν κατὰ τῆς ὑμετέρας πανιερότητος τετολμημένων ἢ ἀπαισία φήμη καὶ μέχρις ἡμῶν ἀφικομένη, πολλῆς ἡμᾶς ἐνέπλησεν ὀδύνης καὶ θλίψεως. Τί γὰρ οὐκ ἀντήγγειλε τῶν ἀλγεινῶν καὶ τῶν τὰ μάλιστα τὴν καρδίαν τιτρωσκόντων; οὐκ ἀρίδην τῶν ἱερωτέρων καταπύτησιν; οὐ βδελυρὰν συνωμοσίαν; οὐκ ἀπεγνωσμένην καὶ φρενοβλαβῆ ὁμάδος τινὸς φανατισμόν; οὐ κίνδυνον ζωῆς τιμιωτάτης τῇ καθ' ὅλου Ἐκκλησίᾳ καὶ τιμαλφοῦς;

Ἄλλ' εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῇ ἀφάτῳ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ καὶ πανσόφῳ προνοίᾳ εἰς ἡδέα μετατρέπων τὰ λυπηρὰ καὶ τὴν θλίψιν διὰ χαρᾶς παραμυθούμενος! Ἡ σωτήριά τῆς ὑμετέρας πανιερότητος ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν φρενητιῶντων φονέων, καὶ ἡ λύτρωσις τῶν ἐριτίμων αὐτῆς ἡμερῶν ἀπὸ τῶν ἀνηκέστων τοῦ θανάτου κακῶν, τὴν βαρεῖαν τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἀλγηδόνα εἰς ἀγαλλίασιν εὐφρόσυνον μετέβαλε καὶ τὰ ὀδυνηρὰ δάκρυα εἰς ἐνθερμόν μετεποίησεν εὐχαριστίαν πρὸς τὸν οὐράνιον πατέρα, τὸν ἀντιλαβόμενον κραταιᾷ χειρὶ τῆς ἀδελφικῆς αὐτῆς ἀγάπης καὶ πανσθενεῖ χάριτι διασπᾶσαντα αὐτὴν τῆς θανασίμου ἐπιβουλῆς καὶ ἐπιχειρήσεως.

Ἀπὸ μέσης οὖν ψυχῆς δοξολογοῦντες τὸν Ὑψιστον ἐπὶ τούτοις, συγχαίρομεν τῇ ὑμετέρα ἀγαστῇ πανιερότητι καὶ τῷ ἐμπεπιστευμένῳ αὐτῇ περιουσίῳ λαῷ τοῦ Κυρίου, καὶ θερμῶς δεόμεθα τοῦ θείου ἐλέους; ὅπως πάσης μὲν ἀνιάρᾳ ἐπηρείας αὐτὴν ἀπαλλάξῃ, χαρίσῃται δὲ τῇ καθ' ὅλου Ἐκκλησίᾳ τὰς τιμαλφεῖς αὐτῆς ἡμέρας ἐπὶ ἔτη παμπληθῇ, ὕγιεινὰ καὶ σωτήρια.

Ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ, γ' μαρτίου αἰῶθ'.

† Ὁ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός

51.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἀριθ. 42.

Καιρίως λυπηθεὶς ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν οὓς, ὥς μὴ ὥφελεν, ἡ Ὑ. σεβασμιότης ὑπέστη ὑπὸ τῶν βανδαλικῶς κατ' αὐτῆς ἐπιπέσοντων ἀνθρωπομόρφων θηρίων ἀνηκούστους αἰχισμοὺς καὶ κακώσεις, σπεύδω μετὰ χαρᾶς μου ἐκφράσαι Αὐτῇ τὰς εὐχαριστίας μου, εὐαγγελισθεὶς ὅτι ἡ Ὑμ. Σ. ἀπαλλαγεῖσα τῶν βιαιῶν καὶ μαιφόνων χειρῶν τῶν κακουργῶν, προβαίνει ἀναρρωνύουσα πρὸς κλέος καὶ δόξαν τῆς τε μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους.

Δεόμενος τρένου τῷ πανοικτίρμονι Θεῷ, ὅπως δώῃ Αὐτῇ, ὅσον τάχος, ἐντελῇ ἀνάρρωσιν, ὑγίαν ἀμετάπτωτον καὶ μακροβιότητα, διατελῶ.

Ἐν Ἀργυροχάστρῳ, τῇ 9ῃ μαρτίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
καὶ ὁλοπρόθυμος τοῖς ὀρίσμοις,

† Ὁ Δουϊνουπόλεως ΑΝΘΙΜΟΣ.

52.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡ. ΣΙΝΑΙΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Ὡς περ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψῶσιν προσήνεις, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν. Τὴν χαροποιῶν ἀγγελίαν τῆς βελτιώσεως τῆς ὑμείας τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, ἔτι Αὐτῆς ἐν τῇ ἑαυτῆς ἐπαρχίᾳ τὰς διατριβὰς ποιουμένης, μετὰ θαυμάσιων χαρᾶς κομισάμενος, καὶ ἤδη ἐκ τῆς εἰς Βασιλεύουσαν αἰσίας Αὐτῆς ἐλεύσεως προσεπιβεβαιωθεὶς, ἐχάρην ἀληθῶς ἐπὶ τῇ ἐκ θεϊκῆς ὄντως δυνάμεως σωτηρίας Αὐτῆς ἐκ τῆς ἀπαισίας ἐκείνης καννιβαλικῆς πρῆξεως, ὑφ' ἧς οἱ αὐτουργοὶ ἀποτυφλωθέντες, διεπράξαντο ἐπὶ τοῦ ἀτόμου τῆς Υ. Σ. ὅσα ὁ νοῦς ἱλιγγιᾶ ἀναμιμνήσκεισθαι. Πάνυ καλῶς ἄρα ἐφαρμόζεται καὶ ἐν ταῦθα τὸ προφητικὸν ἐκεῖνο λόγιον, ὅτι « ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, καὶ συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με ».

Ἄλλ' ὁ τὰ πάντα διέπων πανσθενὴς Θεός, ὁ τῷ βραχίονι ὑπερασπιῶν καὶ τῇ δεξιᾷ σκεπάζων τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ, ἐρρύσατο τὴν Υ. Σ. ἐκ προφανοῦς κινδύνου καὶ διετήρησεν Αὐτὴν σώαν καὶ ὑγιᾶ, πρὸς θρίαμβον τῆς καθόλου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἀνεξίτηλον θαυμασμοῦ ὑπόδειγμα τοῖς ἐπερχομένοις.

Ὡς δ' ἔστιν ἀληθές, ὅτι τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο τῆς σῆς σεβασμιότητος ἅπαντα τὸν λογικὸν κόσμον κατετάραξεν, οὕτως ἀληθεύει, ὅτι ἐσπάραξεν ἠθικῶς πλεον ἐμέ, ὃν συνδέει ἀρχαία ἀδελφικὴ φίλια καὶ ἀγάπη, ἐφ' ᾧ ἤδη μὲν ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ Αὐτῆς ἀναρρώσει τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδίδω, ἐπιφυλαττόμενος ἐς ἄλλοτε — εἰ τὸ θεῖον εὐδοκήσει — ὅπως καὶ ἐκ τοῦ συνέγγυς κατασπασθῶ τὴν Ὑμ. Σεβ. ἐν πνεύματι ἀδελφικῆς ἀγάπης, ἅτε τῆς ὑγείας μου ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν οὐχὶ λίαν καλῇ καταστάσει δικτελούσης καὶ ὑπὸ πικνοταῖων ἡθικῶν ἀλγυδόνων περινοστούμενος.

Καὶ αὐθις δὲ τὰ ἐμὰ εἰλικρινῇ συγχαρητήρια ἀπονέμων, διατελῶ
Βουγιούκ-Δερῆ, τῇ 10ῃ μαρτίου 1879.

τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

ἐν Χριστῷ λίαν ἀγαπητὸς ἀδελφός

καὶ πρόθυμος φίλος,

† Ὁ Συναίου ΚΥΡΙΑΛΟΣ.

53.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΡΑΚΑΚΗ καὶ ΣΤ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Ἐκ τῶν διαβιδασθέντων τῇ Ὑμ. σεβασμιότητι δύο τηλεγραφημάτων τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Κρήτης κ. Μελετίου ἔγνω τὴν ἀλγεινοτάτην ἐντύπωσιν, ἣν προὔξηνε καὶ τοῖς ἐνταῦθα χριστιανοῖς ἡ ἀπαισία εἰδήσις τοῦ συμβάντος κατὰ τοῦ γεραροῦ Αὐτῆς προσώπου βανδαλικοῦ ἀνοσιουργήματος. Τὴν ἐκ τούτου προξενηθεῖσαν εἰς πάντας καιριωτάτην θλίψιν διεδέχθη ὑπέρμετρος εὐχαρίστησις καὶ ἀνεκφραστός χαρὰ μετὰ τὴν εἰς τὰ εἰρημένα τηλεγραφήματα δοθείσαν ἀπάντησιν Αὐτῆς, ἐξ ἧς ἐγένετο δῆλον, ὅτι εὐτυχῶς ἡ τοσοῦτο τραῦθαισα πολύτιμος Αὐτῆς ζωὴ οὐδένα διατρέχει κίνδυνον, ἡ δὲ ὑγίεια Αὐτῆς ἐγγίζει εἰς ἀνάρρωσιν. Συμμερισθέντες μετὰ συγκινήσεως ἐκ τῶν πρώτων τὰ ἀντίθετα ταῦτα αἰσθήματα, καθήκον ἱερὸν καὶ ἀπαραίτητον ἐκπληροῦμεν ἐκφράζοντες Αὐτῇ τὰ ἐπὶ τούτοις εἰλικρινῇ καὶ ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἡμῶν. Εὐχόμεθα δὲ διαπρυσίως πρὸς τὸν Ὑψιστον, ἵνα διατηρῇ Αὐτὴν καὶ τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ σκέπην ἐν τῇ περαιτέρω πιστῇ καὶ ἀκριβεῖ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος, οὗτινος χάριν ὑπέστη πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους τὰς γνωστὰς σκληρὰς καὶ ἀπανθρώπους κακώσεις. Κατασπαζόμενοι μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ τὴν πανίερον δεξικὴν Αὐτῆς καὶ ἐπικαλούμενοι ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰς ταπεινοπροσκυνούσας Αὐτὴν οἰκογενείας ἡμῶν τὰς πατρικὰς εὐχοεulογίας Αὐτῆς, διατελοῦμεν μετ' ἀπεριορίστου ἀφοσιώσεως.

Ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ 19 μαρτίου 1879.

Τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος ταπεινοὶ ἐν Χριστῷ υἱοὶ

καὶ ὅλως πρόθυμοι θεράποντες,

ΙΩΑΝΝΗΣ Δρακάκης.

ΣΤ. Μαρκόπουλος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΡΗΤΗΣ.

*Τὴν Ὑμ. περισπουδαστὸν μοι σεβασμιότητα ἀδελφικοῦς
ἐν Χριστῷ χεῖλεις κατασπαζόμενος, ὑπερήδιστα προσαγορεύω.*

Συγχρόνως ἐκομισάμην ἀμφοτέρα τὰ ἐπισταλέντα μοι ἀδελφικὰ γράμματά Της ἀπὸ τῆς 7ης καὶ 22ας τοῦ παρελθόντος μηνὸς κεχρο-
νολογημένα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπέσχον ν' ἀπαντήσω ἄχρι τοῦδε, διότι ἐκ
τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσας εἶχον πληροφορηθῇ, ὅτι ἤτήσατο
δίμηνον ἀδειαν ἀπουσίας χάριν τῆς ἐντελοῦς ἀποκαταστάσεως τῆς
τοσοῦτο σπουδαίως παθούσης ὑγείας Της, συνεπεῖα οὕτινος ἀνέμενον
ἵνα πληροφορηθῶ τὸ μέρος, εἰς ὃ ἐμελλε νὰ μεταβῇ. Διὰ ταῦτα ἐκ-
πληρῶν σήμερον μόλις τὸ ἀπαραίτητον, ἀλλὰ καὶ εὐφρόσυτον τοῦτο
καθῆκον, σπεύδω νὰ τῇ διαδηλώσω τὴν ἣν ἡσθάνθην ἀμύθητον εὐχα-
ρίστησιν καὶ ἀνέκφραστον ἀγαλλίασιν, εὐαγγελισθεῖς διὰ τῶν ποθει-
νοτάτων μοι γραμμάτων Της τούτων, ὅτι χάριτι θεῆς ἡ πολύτιμος
ὑγεία Της ἐγγίξει εἰς πλήρη ἀνάρρωσιν. Τὴν ἐνδόμυχον δὲ χαρὴν μου
ταύτην Τὴν διαβεβαιῶ ὅτι συνεμερίσθησαν ἅπαντες οἱ ἐνταῦθα χρι-
στιανοί, οἵτινες, ἐξακολουθοῦντες νὰ διατηρῶσιν ἀμείωτον τὴν πρὸς
τὸ γερᾶςμιον πρόσωπόν Της ὀφειλομένην υἱικὴν αὐτῶν ἀγάπην, ἀκραι-
φνέστατον ἐπεδείξαντο καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ
τῆς ὑγείας Της. Ἀναπέμπων δὲ μετ' αὐτῶν ἐνθέρμους εὐχαριστίας
πρὸς τὸν Ὑψίστον, τὸν οὕτω εὐτυχῶς πρὸς γενικὴν τοῦ ἔθνους εὐχα-
ρίστησιν καὶ χαρὴν διασώπαντα τὴν ἐρίτιμον ζωὴν Της ἀπὸ τοῦ οὗ
διέτρεξεν ὑστάτου κινδύνου, εὐχομαι πρὸς αὐτὸν ἀπὸ μέσης ψυχῆς καὶ
καρδίας, ἵνα διαφυλάττῃ Αὐτὴν ἔσχει διὰ τὴν περαιτέρω ἐκπλήρω-
σιν τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος, ὑπὲρ οὗ προμαχῶν μικροῦ δεῖν ἐπιπτε θῦ-
μα τῆς ἐνθέου ἀφροσύσεως Της πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς τε Ἐκκλη-
σίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Ἐν τούτοις ἐπιθυμῶ ἵνα πληροφορηθῶ
διὰ πρώτης εὐκαιρίας τὴν πλήρη ἀνάκτησιν τῆς ὑγείας Της, τῇ ἐκ-
φράζω τελευτῶν τὴν ὑπερέξοχον ὑπόληψιν καὶ ἀκραιφνεστάτην ἀγά-
πην μου, καὶ φιλαδέλφως ἐπευχόμενος τελευτῶν, ὅπως, διελθοῦσα ἐν
ἁκρᾷ ὑγείᾳ τὰ ὑπόλοιπον τῆς ἱερᾶς νηστείας στάδιον, ἐορτάσῃ γη-
θοσύνης τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἐξανάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆ-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διατελῶ μετ' ἀφροσύσεως ἐνδελεχοῦς.

Ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ 19 μαρτίου 1879.

Τῆς λίαν μοι περισπουδᾶστος σεβασμιότητός Της
ἑγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ φίλος θερμὸς καὶ ἐπιστήμιος,

† Ὁ Κρήτης ΜΕΛΕΤΙΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΜΑΣΕΙΑΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ.

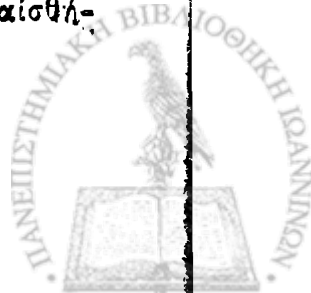
Σεβασμοπόθητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ!

Ὅποτε ἡ θλιβερά καὶ ἀπαίσιος εἰδήσις τῆς γενομένης κατὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ σεβαστοῦ προσώπου τῆς Υ. Σ. κεννιβαλικῆς ἐπιθέσεως μη-τραλοιῶν τινῶν τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει βουλγαρικοῦ σχισματικοῦ συρ-φετοῦ ἀντήχησε βαρέως καὶ εἰς τὴν ἐμὴν ἀκοήν, ἀλγεινοτάτην ἐνε-ποίησέ μοι αἴσθησιν, καὶ βαθεῖαν περιέγραψε πληγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἣν κατεσπράξεν ἀληθῶς, καὶ διέσεισε τοσοῦτῳ μᾶλλον βιαίως, ὅσον ἀδύνατον ἦτο νὰ ἀνθέξῃ αὕτη, χωρὶς νὰ μὴ αἰσθανθῇ ἑαυτὴν ἀ-ποστᾶζουσαν αἰμάτων, ἀπέναντι γεγονότος στυγεροῦ καὶ ἀποτρο-παίου, ἀποτολμηθέντος ὑπὸ συμμίκτου φρενητιώδους ὄχλου, γεγονό-τος, δι' ὃ δικαίως συνεταρχήθη σύμπασα ἡ χριστιανικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐν ἀγανακτήσει ἤγειρεν ἅπαν τὰ ὀρθόδοξον ἡμῶν γένος, καὶ ὅπερ διὰ μελανῶν χρωμάτων θέλει κατα-γράφει ἐν ταῖς δέλτοις τῆς ἱστορίας Αὐτῆς ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, πα-ραδίδουσα εἰς τὸν καταστιγματισμὸν τῆς μελλούσης γενεᾶς τοὺς αὐτουργοὺς καὶ ἐνόχους τοσοῦτον φρικώδους κακουργήματος κατὰ τοῦ διαπρεπεστερέου τέκνου Αὐτῆς.

Δόξαν δ' ἐν τούτοις ἀνέπεμψα τῷ Ὑψίστῳ δεδοξασμένῳ Θεῷ, τῷ τοσοῦτον θαυμασίως λυτρώσαντι Αὐτὴν ἀπὸ τῶν ὀνύχων αἰμοδόρων καὶ κτασπαρακτικῶν ἀνθρωπομόρφων τίγρεων, καὶ τὴν ζωὴν Αὐτῆς σώσαντι καὶ διαφυλάξαντι εἰς μείζονα δοξαστὰ καὶ θαυμασιώτερα ἔργα αὐτοῦ.

Ἐκφράζων τοίνυν ἀπὸ μυχίων καρδίας τὰ βχθύτατα συλλυπητή-ριά μου πρὸς Αὐτὴν ἐπὶ τῷ ἀνιαρῷ παθήματι, ὅπερ ὑπέστη προασι-ζομένη, ὡς ἀληθῆς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, τὰ δίκαια τῆς ἀγίας καὶ θεοπαγοῦς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, συγχαίρω ἅμα τῇ Ὑμετέρᾳ σεβα-σμιότητι ἐπὶ τε τῇ ἐντελεῖ ἀναρρώσει καὶ ἀνακτήσει τῆς σπουδαίως παθούσης ὑγείας Αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀφίξει. Τῆς εἰς Βασιλεύου-σαν, ἐπευχόμενος συγχρόνως, ὅπως ὁ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπί-νου γένους ἐκουσίως ἑαυτὸν θῦμα ἐπὶ τοῦ σταυροῦ προσάγαγὼν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου θεάνθρωπος Κύριος ἡμῶν Ἰη-σοῦς Χριστὸς καταξιώσῃ Αὐτὴν προσκυνῆσαι σεπτῶς καὶ θεαρέστως τὰ τε ἄχραντα καὶ ζωοπύροχα αὐτοῦ πάθη, ὡς καὶ τὴν ἑνδοξον τριή-μερον ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἐξανάστασιν, ἐφέτος τε καὶ εἰς ἔτη ὅ,τι πλεῖ-στα ὑγιεινὰ καὶ σωτηριωδέστατα.

Ἐπὶ τούτοις ἐκφράζων καὶ τὰ εἰλικρινῆ ἀδελφικὰ ἀγαθὰ αἰσθή-

ματά μου πρὸς τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα, κατὰσπῆζομαι Αὐτὴν
ἐν φιλήμῃ ἀγάπῃ, καὶ διατελῶ

Ἐν Ἀμισῷ, 20 μαρτίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιοποθήτου μοι σεβασμιότητος

ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός

καὶ πρόθυμος τοῖς ὁρίσμοις,

† Ὁ Ἀμυσειᾶς ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

—
56.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ.

Τὴν Ὑμετέραν γέρασμίαν μοι σεβασμιότητι ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ
κατασπαζόμενος, ὡς εἶδος, προσκυνῶ.

Μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους καὶ βυθιότητος θλίψεως ἀναγνούς ἐν ταῖς
ἡμερίσιν τὸ προμεμελετημένον στυγερόν κακούργημα, ὅπερ συρφετώ-
δης βάρβαρος ὄχλος ἀνοσίαις χερσὶν ἀπετύλμησε καθ' ἐνὸς τῶν δια-
κεκριμένων καὶ διαπρεπεστερῶν τῆς Ἐκκλησίας ἱεραρχῶν, κατ' ἐκεί-
νου, ὅστις ὁμολογουμένως μετὰ προφανοῦς ἰδίου κινδύνου πολλοὺς ἐκ
τοῦ ἀγνωμονεστάτου αὐτοῦ ὄχλου ἐν ταῖς παρελθούσαις δειναῖς περι-
στάσεσιν ἐκ τῆς ἀγχόνης ἐλυτρώσατο, κατεταράχθη καὶ κατεθλίβη
τὴν καρδίαν ἐπὶ τῷ λυπηροτάτῳ τούτῳ ἀκούσματι· πληροφωρηθεὶς ὁ-
μως ἐσχάτως μετὰ ψυχικῆς ἀγαλλιάσεως περὶ τῆς αἰσίας εἰς Κωνσταν-
τινὴν ἀφίξεώς Της καὶ τῆς ἐντελοῦς Αὐτῆς ἀναρρώσεως, χαρὰν μεγά-
λην σφόδρα ἡσθάνθη ἐπὶ τῇ λίαν εὐχαρίστῳ ταύτῃ ἀγγελίᾳ. Ἐν τῇ
εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ καθῆκόν μου ἀπαραίτητον ἐθεώρησα, ὅπως ἐπει-
χῇθω Αὐτῇ, ἵνα, διανύσασα ὕγιως καὶ αἰσίως τὸ ὑπόλοιπον τῆς τεσ-
σάρωνδεκαήμερου νηστείας, καὶ προσκυνήσασα τὰ σεπτὰ καὶ σωτήρια
πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐορτάσῃ
φαιδρῶς καὶ πανηγυρὶ γηθοσύνης καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον αὐτοῦ
ἐξανάστασιν τῆτές τε καὶ εἰς πολλῶν ἐνιαυτῶν κυκλικὰς περιόδους σὺν
τῇ ἀπολαύσει τῶν ὧν ἐφίεται ἀγαθῶν καὶ σωτηριωδῶν καταθυμιῶν·
εὐελπιστῶν δὲ ὅτι εὐελαγχῶς πάνυ ἔξει με ὑπὸ τὴν εὐνοίαν Της, βε-
βαία οὖσα ὅτι ἔσομαι ἐσαεὶ εὐγνώμων, ὑποσημειοῦμαι μετὰ τοῦ ἀνή-
κοντος σεβασμοῦ,

τῆς γέρασμίας μοι Ὑμετέρας σεβασμιότητος

Τῇ 22 μαρτίου 1879. Γκιουμουρτζίνα.

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὀλοπρόθυμος τοῖς ὁρίσμοις

† Ὁ Μαρωνεῖας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΞΑΝΘΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΥ.

*Τὴν σεπτοτάτην καὶ λίαν μοι περισπούδαστον Αὐτῆς σεβασμιότητα
ἀδελφικῶς ἐν Χριστῷ κατασπαζόμενος προσκυνῶ.*

Οἱ ἐν Ἀδριανουπόλει θεοφιλεῖς καὶ ἐθνωφελεῖς ἀγῶνες καὶ τὰ ἀθλητικὰ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας παθήματα προέχουσι καὶ ἐν, ἵνα συγχαρῶ τὴν σεβασμίαν καὶ σεπτοτάτην μοι Αὐτῆς κορυφήν, ὅτι τε κατηξιώθη παθεῖν καὶ κακωθῆναι ὑπὲρ τῆς πολυτλήμονος μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι μετὰ τὰ μαρτυρικὰ ἐκείνα παθήματα διεφύλαξεν Αὐτὴν ὁ Κύριος ἀβλαβῆ καὶ ἐχαρίσατο ὑγιαίνουσιν τῇ πανακηράτῳ αὐτοῦ Νύμφῃ. Μακαρίζετω τοίνυν ἑαυτὴν ὅτι δύναται λέγειν μετὰ τοῦ Ἀποστόλου ὅτι τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματι Αὐτῆς βαστάζει καὶ χαίρειν ἐπὶ τοῖς παθήμασιν Αὐτῆς, ἐγὼ δὲ συγχαίρων, μακαρίζω τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν ὅτι τε τηλικοῦτον κατέχει ἐνδοξὸν στρατιώτην καὶ γενναῖον ἀθλητὴν καὶ ὅτι αἱ πολυτίμοι τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἡμέραι διεφυλάχθησαν ἵνα χρησιμεύσωσιν ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ εὐκλείας Αὐτῆς. Τὰ ἀθλητικὰ Αὐτῆς παθήματα ὑπῆρξαν ἀντάξια τῶν εὐγενῶν καὶ ἀρχιερόπρεπῶν αἰσθημάτων, ἅτινα αἰετοῖς διέκρινον Αὐτὴν καὶ προσέθηκαν ἐν τῷ στεφάνῳ τῶν ὑπὲρ τῆς ἀγίας ἡμῶν μητρὸς ἀγῶνων Αὐτῆς πολυτίμον ἀδάμαντα. Ζῆθι καὶ εὐδοῦ, πολυτίμητε ἀδελφε, πρὸς καύχημα καὶ δόξαν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀθλητικῆς μητρὸς Ἐκκλησίας. Πληθυνθείησαν δὲ παρόμοιοί Σοι παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ στρατιῶται. Καὶ περὶ τούτων μὲν οὕτως. Ἐπὶ δὲ τῇ παρουσίᾳ τῶν κοσμοσωτηρίων πανηγύρεων τῶν ἀχράντων τοῦ Κυρίου παθῶν καὶ τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεως συγχαίρων τῇ πανσεβάστῳ μοι Αὐτῆς σεβασμιότητι, δέομαι τοῦ ἀρχιποίμενος Κυρίου ἵνα καταξιῷ Αὐτὴν ἅγειν ταύτας ἐπὶ πλεῖστα ὅσα ἔτη ἐν ὑγείᾳ ἀμεταπτώτῳ καὶ πνευματικῇ ἀγαλλιᾷται, συνδωρούμενος Αὐτῇ πᾶν ἀγαθὸν καὶ καταθύμιον. Κατασπαζόμενος Αὐτὴν αὖθις ἐν φιλήματι Χριστοῦ, διατελῶ

Ἐν Ξάνθῃ, τῇ κ' μαρτίου 1879.

τῆς πανσεβάστου καὶ σεπτοτάτης μοι Αὐτῆς σεβασμιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὅλως πρόθυμος,

† Ὁ Ξάνθης ΦΙΛΟΘΕΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ.

Τὴν σεβασμιότητά της ταπεινῶς προσκυνῶ.

Εὐσεβέστατος ἀναγέρω ὅτι εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ λύπη μου, καὶ ἀπαντα τὰ μέλη τοῦ σώματός μου εὐρίσκονται εἰς τὴν μεγαλητέραν ἀθυμίαν καὶ λύπην, ἔνεκα τῶν δεινῶν καὶ πικροτάτων Αὐτῆς παθῶν, πληροφόρηθεις δὲ συνάμα καὶ τὸν θάνατον αὐτῆς, ἐκλαυσα πικρῶς καὶ μνημόσυνον ἐποίησα ὁ δυστυχῆς· ἤδη μανθάνω ὅτι ζῇ, ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον ἡ τοσαύτη λύπη νὰ μεταβληθῇ εἰς χαρὰν, ἐὰν δὲν ἴδω τὴν γλυκυτάτην κυριαρχικὴν καὶ δεσποτικὴν μοῖ αὐτῆς ὑπογραφὴν νὰ τὴν προσκυνήσω καὶ νὰ δοξάσω, εἰ καὶ ἀναξίως, τὸν δοτῆρα τῆς Αὐτῆς ὑγιείας καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Εἴθε νὰ ἀξιωθῶ, μένω δὲ

ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

δοῦλος ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος,

† Ὁ Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου ΙΛΑΡΙΩΝ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Μ. ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ.

Τὴν ὑμετέραν τρισεβαστογ καὶ προσκυνητὴν μοι σεβασμιότητῃ ταπεινότατα προσκυνῶ !

Εἶχον μάθει ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, σεβασμιώτατε, τὴν βέβηλον καὶ ἄσεβῃ καθ' ὑμῶν ἐπιθεσιν τοῦ ὄχλου ἐκείνου, τὸν ὅποιον ἀγνόω πῶς νὰ ὀνομάσω, καὶ τὴν σπαραξικάρδιον καὶ ὄντως μαρτυρικὴν ὑμῶν ὑπ' αὐτοῦ κήκωσιν, πρὶν ἢ εἰσέτι ἀξιωθῶ τῆς ὑμετέρας εὐχετικῆς, καὶ ἤλγησα ἀπὸ βαθυτάτων ψυχῆς, διότι ὁ μητραλοῖας ἐκεῖνος ὄχλος συμπάρεσεν εἰς τὸ κακούργημα τοῦτο καὶ τινες ὀρθοδόξους, ἰδίως δὲ, διότι ἡ ἀκατονόμαστος αὕτη καθ' ὑμῶν ἐπιθεσις ἐγένετο, ἀρχούσης καὶ κυβερνώσης ὀρθοδόξου δυνάμεως.

Τὴν αὐτὴν ἀλγεινοτάτην ἐντύπωσιν ἐπροξένησαν, σεβασμιώτατε, τὰ μαρτυρικὰ ὑμῶν ταῦτα παθήματα ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους καὶ εἰς τὰς καρδίας ἀπέντων τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων, σπουδαστῶν τε καὶ ἐμπόρων, ὡς καὶ τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ, ὡς ἔμαθον, ἀναμφισβόλως δὲ καὶ παντὸς ὁπουδήποτε εὐρισκομένου ὀρθοδόξου Ἑλλήνος, μαθόντος ταῦτα, δι' ὧν ἐκτῆσατο ἡ ὑμετέρα σεβασμιότης οὐ μόνον τὴν ἀγάπην καὶ εὐγνωμοσύνην πάντων, ἀλλὰ καὶ

τὸν ἀγῆρω καὶ ἀμάρχνητινον ἐκείνον μαρτυρικὸν στέφανον, τὸν ὅποιον θέλει πλέξει ὑμῖν ἢ τε τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἢ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἱστορία.

Ἐπαναλαμβάνων ὑμῖν καὶ πάλιν, σεβασμιώτατέ, τὴν βαθυτάτην ἐπὶ τοῖς παθήμασιν ὑμῶν θλίψιν μου, παρακαλῶ θερμότατα, ὅπως εὐαρεστηθῆτε μετὰ τῶν ταπεινοτάτων εἰλικρινῶν σεβασμάτων μου νὰ ἀποδεχθῆτε καὶ τὴν ἐξαίρετον πρὸς ὑμᾶς, ὡς μάρτυρα, ὑπόληψιν καὶ τιμὴν μου, καὶ ἐπικαλούμενος τὰς θεοπειθεῖς ὑμῶν εὐχὰς καὶ εὐκογίας πρὸς αἰσίαν ἀποπεράτωσιν τῶν σπυριδῶν μου, ἀσπάζομαι μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου τὴν ἀγίαν ὑμῶν δεξιάν, καὶ διατελῶ

Ἐν Μονάχῳ, τῇ 28 μαρτίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας τρισεβάστου μοι καὶ προσκυνητῆς σεβασμιότητος
θεράπων ταπεινότατος,

Μ. ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ.

60.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΛΩΤΑΙΟΥ.

Τὴν ὑμετέραν πολυάθλον σεβασμιότητα, ὡς εἰκὸς, προσκυνῶν, τὴν ἀγίαν καὶ χαριτόδρυτον Αὐτῆς δεξιάν εὐ λαβῶς καὶ σὺν τῷ γλυκυτάτῳ προσρήματι « Χριστὸς ἀνέστη » κατασπάζομαι.

Μετὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν νενομισμένων εὐχῶν καὶ προσρήσεων ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ πάσχα, τὴν τε ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς μου ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῆς πολυτίμου ζωῆς ἀπὸ τῶν βουλγαρικῶν ὑαινῶν, δὲν δύναμαι πάντως νὰ παρασιωπήσω τὴν βαθεῖαν θλίψιν καὶ τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν, ἅπερ καὶ ἐνταῦθα, ὡς πανταχοῦ Ἑλλάδος, ἐπήνεγκεν εἰς τὴν καρδίαν παντὸς Ἑλλήνου τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει ἐντὸς τῆς ἑρᾶς μητροπόλεως θήρειον κίνημα κατὰ τοῦ σεπτοῦ προσώπου τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος, κίνημα, ὅπερ εἰκότως ἐθεωρήθη ἐθνικὴ ἀντικρυεὺς ὕβρις· ἰδιαζόντως δὲ ἐθλίβη καὶ βαθέως ἤλγησε τὴν καρδίαν ὁ ὑποφαινόμενος φίλος καὶ ταπεινὸς δοῦλός σας. Καὶ ἐγράφησαν μὲν καὶ ἐλέχθησαν οὐκ ὀλίγα πρὸς τε στηλίτευσιν τῆς ἀνηκούστου ταύτης βανδαλικῆς πράξεως, καὶ δίκαιον ἔπαινον, καὶ οἶον ἀμοιβὴν τῆς γενναίας καὶ ἀτρομήτου συμπεριφορᾶς τῆς ὑμετέρας ὄντως μαρτυρικῆς καρτεροψυχίας· ἀλλ' ἐν τῷ παροξυσμῷ τῆς γενικῆς ἀγανακτήσεως καὶ τῇ ἀκμῇ τοῦ ἰδίου ἐνδομύχου ἄλγους ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ταύτῃ ὕβρει ὑπηγορεύθη μοι καὶ τὸ ἐγκλειστον Ἡρωελεγεῖον, οὗ ἀντίγραφον πρὸ τριῶν περίπου ἑβδομάδων ἐπεμψα εἰς τε τὸν Νεολόγον καὶ τὴν Θράκην, ὅπως καταχωρισθῇ, καὶ ἀπορῶ διατί εἰσέτι δὲν

ἐδημοσιεύθη, ἐνῶ ἐκ τῶν ὑπεναντίων τόσαι καὶ τόσαι ἀναισχυντίαι ἀνευρυθριάστως ἐδημοσιεύθησαν.

Ἐν τούτοις πέμπων ἤδη αὐτὸ πρὸς τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ὡς ἐπίμετρον εἰς τὰς ἄλλας ἐκφράσεις μου, παρακαλῶ θερμῶς, ὅπως θεωρήσητε, ὡς καὶ ἀληθῶς ἐστὶ, σμικρὸν δείγμα τοῦ ἀπεριορίστου πρὸς τὴν Υ. Σ. σεβασμοῦ μου καὶ τῆς υἱικῆς ἀφοσιώσεως, μεθ' ᾧ καὶ ὑποσημειοῦμαι, ἐξαιτούμενος τὰς πανιέρους εὐχὰς Τῆς καὶ εὐλογίας.

Ἐν Βρατῆλα, τῇ 4ῃ ἀπριλίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας πολυχύλου σεβασμιότητος

Εἰς Κωνσταντινούπολιν — Φανέριον.

ἐν τοῖς ταπεινότητος δοῦλος καὶ κατὰ πνεῦμα υἱὸς πειθήνιος,

ΧΡ. Γ. ΚΑΛΩΤΑΙΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ μητροπολίτῃ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ Διονυσίῳ, τῷ λίαν μοι σεβαστῷ κτλ.

61.

ΗΡΩΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΩ·

τῷ

σεβασμιωτάτῳ καὶ πολυχύλῳ,

μητροπολίτῃ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἐβροιο ἀμφὶ ροὰς πάλαι Ὀρφέος σάρκα ἀοιδοῦ.

Μαινάδες λυσσαλέαι διεσπάρσαντο·

Ἐνθ' ὁ μὲν ἐστονάχιζεν ὅσω ρα ἐτύγχανε πνεύων,

Αἱ δὲ ἀλλήλιζον βακχικὸν σκιρτῶσαι,

Θηρῶν ὠμότεραι τ' Αἰδοῦ κρουροῖο λίθων τε,

Τῶν φύσις ἐντρέπετο γ' Ὀρφεῖοις μέλεσιν·

Ὡς ἄρα κάπῃ σοί, ἀρχιερεῦ, Διονύσιε κλεινέ,

Μυστιπόλος Χριστοῦ, αὐταῖς ἀμφὶ ροαῖς,

Μητροπόλει ἐνὶ Οὐρεστιάδι θῆρες, ὕαιναι,

Βούλγαροι λυσομανεῖς εἰσθορον εἰσω ὁμῶς·

Οὐδέ τοι ὀτρηροὶ θερῶντες θυρῶν ἐδύναντο.

Ἄψ γε ἀπώσασθαι λύσσης πνέοντας·

Ἐνθρον οὐδέ τε εἶδος γ' ὥς ποτε Δανιέλῳ
Φράξαι γε θήρειον χάσμα φόνον πνεῖον·
Οὐδὲ φιλόχριστος στρατὸς θηρσὶν ὀπκάσαι γε λύσιν
Βουλγαρίας ἐλθὼν τηλόθεν ἤρκεσεν.
Ὡ πόποι! ἢ μόνον οὐκί ἀεικῶς ἐσπαράχθης
Ἦρως Χριστοῦ, ἀρχέ τε πουλύαθλε·
Ἐνθα κε λώβη γ' οἶα ρ' ἔπλετο αἰνόθεν αἰνῶς,
Ἄλγος τ' ἄχος ὅσον, πένθος τ' ἀφραστον·
Εἰμὴ τις Ρώσσων τότε τίγρεσιν ἀντίος ἰών,
Ἀρχὸς ἐρύσσατό σε, Πρόξενος ἡδ' Ἑλλήν·
Κεῖετο γὰρ δέμας γηραὸν, οἴμοι! ἀπειρηκὸς, πληγαῖς,
Ἀλλὰ τετὴ μεγάλη ψυχὴ γ' ἄτρομος ἦν.
Τῷ καὶ ἅπαν γένος Ἑλλάδος γαίης ἡδὲ ἀποίκων,
Δεινὸν ἐχώσατο κῆρ τῇδ' ἐτοίμῳ ὕβρι·
Ἦδὲ γονήρῳ Ἀχαιῖδες ὠλοφύραντό ρα γ' ἦτορ,
Τεῦ, Χριστοῦ θεράπων, ἡδὲ τε ὄρχαμε λαῶν.
Πολλὰ γε ὠδύραντό τε πῆμασιν ἀμφὶ τοσοῖς δε,
Ἀνθ' ὧν οὐποτ' ἀθλων κλειὸς ὀλεῖται τεόν.
Θῆρες δὲ εἶδος ἐκτελοὶ ἀνθρώποις ὕβριν τήνδε
Τίσσειαν βέλεσι θείας Νειμέσεως.
Τίνε δὲ ἀν' οὐρανὸν εὐχολήν γ' ἀνιέειν Ἀχαιοί·
Τοῖσι θ' ὁμῶς Χριστοῦ δοῦλος, ὃς ἦτε τάδε.

Ἐν Βραίλα, τῇ 1 μαρτίου 1879.

Χ. ΚΑΛΩΤΑΙΟΣ.

62.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΓΕΝΝΑΔΗ.

Σεβασμιώτατε.

Μετὰ πολλῆς συγκινήσεως ἀνέγνων τὴν ἐπιστολὴν, ἣν εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ ἀποστείλητε. Τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ εὐκρινὲς ἐνδιαφέρον τῆς Ἱ. Π. μὲ κολακεύει λίαν καὶ εὐτυχῆς ὄντως λογιζομαι διὰ τὴν ἀγάπην, ἣν πρὸς με τρέφετε, σεβασμιώτατε πάτερ.

Ἡ ὑγεία μου βαίνει ἐπὶ τῇ κρείττω· ἐκτὸς μικρᾶς τινος ἀδυναμίας, ὁσημέραι ἐλαττουμένης, οὐδὲν ἕτερον τῆς νόσου ἔχονος ἐναπελείφθη. Ἐλπίζω ὅτι καὶ ἡ Ἱ. Π. ἀνέλαβεν ἐντελῶς πλέον καὶ ὅτι ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ Αὐτῆς πάθησις παρήλθε. Τοῦτο ἐξ ὅλης ψυχῆς ἐγὼ τε καὶ οἱ περὶ ἐμὲ εὐχόμεθα. Μολονότι γινώσκω ὅτι τὸ γράφειν προξενεῖ Ἰμὴν

κόπον, οὐχ ἥττον παρακαλῶ Ὑμᾶς νὰ μοι γνωστοποιήσητε διὰ δύο μόνον λέξεων τὰ περὶ τῆς ὑγείας Ὑμῶν, περὶ ἧς λίαν ἐνδιαφερόμεθα.

Μετ' ἀπείρου σεβασμοῦ κατασπαζόμενος τὴν δεξιάν ὑμῶν, διατελῶ τέκνον Ὑμῶν εὐπειθές.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 9ῃ ἀπριλίου 1879.

Ν. ΓΕΝΝΑΔΗΣ.

Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ
Διονυσίῳ κ. τ. λ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

63.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΒΟΥΝΑΡ ΧΙΣΑΡ.

*Τὴν σεβασμιότητά της ταπεινῶς προσκυνῶν,
παρενλαβῶς ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν της.*

Ἄν καὶ πάντοτε μὲν, πρὸ πάντων δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, καὶ τὰς παραμονὰς τοῦ ἁγίου Πάσχα, οὐδέποτε ἐστερούμεθα πατρικῆς εὐχετικῆς καὶ παραινετικῆς ἅμα, ἐφέτος μόνον δυστυχῶς, καὶ ὡς φαίνεται, κρίμασι τοῦ ποιμνίου αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, ἐπέπρωτο ἡ Ὑμ. Σεβασμιότης, ἐνεκα τῆς προσωρινῆς πολιτικῆς μεταβολῆς, παρ' ὀλίγον νὰ γενῇ θῦμα παρ' ἀνθρώπων, ἐξημμένας τὰς κεφαλὰς ἐχόντων, ὡς ἐκ θαύματος ὅμως κατὰ τὸν διακαῆ πόθον ἀπάντων ἐσώθη, καὶ τοῦτο ἵνα δοξασθῇ περισσότερο ὁ ἱερός ἡμῶν κλῆρος. Ἀλλὰ καὶ ἡ μεγάλη Ἐκκλησία, ἀνέκαθεν ἐκτιμῶσα τὰς περικοσμούσας αὐτὴν ἀρετάς, οὐκ ἐπελάθετο ἵνα προσκαλέσῃ τὴν Ὑμ. Σεβ. εἰς τοὺς κόλπους της πρὸς μικρὰν ἀνακούφισιν τῶν πολυπαθῶν αὐτῆς δεινοπαθημάτων, καὶ ἐπίχυσιν ἐλαίου ἐπὶ τῶν δι' ἡμᾶς ἀνοιγείσων πληγῶν.

Διὰ τῆς παρούσης ὅθεν ταπεινῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς ὁ ὑποφαινόμενος μετὰ πολλῶν ἄλλων λίαν ἐνδιαφερόμενος περὶ τῆς πολυτίμου ὑγείας της, τολμῶμεν νὰ παρενοχλήσωμεν τὴν Υ. Σ., ἵνα ἐν τῇ ἐντελῶς καλῇ καταστάσει τῆς ἀξιοτίμου ὑγείας της ἐνθυμηθῇ καὶ τὰ εἰς Βουνάρ-Χισάρ τέκνα της, ἅτινα νυχθημερόν εὐχονται ἵνα, ὅσον οὐπω τῆχιστα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἱερὰν μητρόπολιν, καὶ διαβιώσῃ εἰς ἔτη πάμπολλα καὶ εὐδαίμονα.

Ἐν Βουνάρ Χισάρ, ἀπριλίου 12, 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος ταπεινὸς ἐπίτροπος,

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ ΠΑΠΑ ΑΛΕΞΙΟΣ.

64.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΛΕΟΝΤΟΥΠΟΛΕΩΣ.

*Τὴν ὑμετέραν παρσέβαστόν μοι σεβασμιότητα ἀδελφικῶς
ἐν Κφ ἀσπαζόμενος, ταπεινῶς προσκυνῶ.*

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου εὐρισκόμενος εἰς περιοδείαν, διατέλουν ἐν παν-
τελεῖ ἀγνοία τῆς ὑπὸ βροδάρου ὄχλου ἐνεργηθείσης κατὰ τῆς πολυ-
τίμου ζωῆς τῆς Ὑμετέρας πανσεβόστου μοι σεβασμιότητος στυγεράς
ἐπιβουλῆς· ἀλλ' ὅτε κατ' αὐτάς ἐπανελθὼν ἐπληροφορήθην ἐν λεπτο-
μερείᾳ τὰ τοῦ παθήματος τούτου Αὐτῆς, βροῦ ἄλλος κατεσπύραξε
τὴν καρδίαν μου, καὶ ἔκτοτε νυχθημερὸν ταπεινῶς ἰκεσίας ὑπὲρ τῆς
πολυτιμοσύνης μοι ὑγείας Αὐτῆς ἀναπέμπω τῷ Ὑψίστῳ, τῷ τοσοῦ-
τον θυμωδῶς τὴν ζωὴν Αὐτῆς διαφυλάττει ἀπὸ στυγνῆς μαινομέ-
νου πλήθους ἐπιθέσεως, ἧς παρ' ὀλίγον ἐγένετο θυμῶν. Ἐκφράζων ὅθεν
τὰ συλλυπητήριά μου ἐπὶ τῷ ἀπροσδοκῆτῳ τούτῳ παθήματι Αὐτῆς,
συγχαίρω ἅμα ταπεινῶς τῇ Ὑμετέρᾳ προσκυνητῇ μοι σεβασμιότητι
ἐπὶ τε τῇ ἐντελεῖ ἀναρρώσει καὶ τῇ αἰσίᾳ εἰς Βασιλεύουσαν ἐπανόδῳ
Αὐτῆς.

Ἀφιερούμενος δὲ ὅλως ὑπὸ τὴν πατρικὴν προστασίαν καὶ εὐμένειαν
τῆς λίαν σεβαστῆς μοι Αὐτῆς σεβασμιότητος καὶ προσκυνῶν Αὐτὴν
καὶ αἰσῶς ταπεινῶς, διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ.

Ἐν Ἀμισῷ, 27 ἀπριλίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας πανσεβόστου μοι Αὐτῆς σεβασμιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ υἱὸς καὶ ὀλοπρόθυμος ταῖς διαταγαῖς,

† ΛΕΟΝΤΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

65.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΓΕΝΝΑΔΗ.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 19ῃ ἰουνίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Μετὰ πλείστης ὁσῆς προθυμίας ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀπὸ 7 ἰσταμένου
ἐπιστολὴν τῆς Υ. Σ. σπεύδω νᾶ ἐκφράσω Ὑμῖν τὴν εὐγνωμοσύνην
μου δι' ἀπερ' ἀπηύθυνέ μοι συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ γενομένῃ μοι τιμῇ
τῆς ἀπονομῆς τοῦ παρασήμου μετζιτιέ γ' τάξεως τοσοῦτῳ μᾶλλον,
καθ' ὅσον γινώσκω ὅτι καὶ ἡ Υ. Σ. συνετέλεσεν εἰς τοῦτο.

Οὐδὲν περὶ τῆς ὑγείας της ἀναφέρουσα ἡ Υ. Σ. ἐν τῇ ἐπιστολῇ

Αὐτῆς, ἐμβαλλεῖ εἰς ἀνησυχίας ἐμέ τε καὶ τοὺς περὶ ἐμέ, ὧν ὁ πρὸς Αὐτὴν μετ' ἀγάπης σεβασμὸς γνωστὸς τυγχάνει Αὐτῇ. Ὁ Γεώργιος μου εἰλικρινέστατα λέγω Ὑμῖν ὅτι συχνότατα ἀναφέρει τὴν Υ. Σ. καυχώμενος δι' ἣν πρὸς αὐτὸν τρέφετε ἀγάπην.

Ἐξικιτούμενος τὰς εὐλογίας τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, διχτελῶ
εὐπειθεῖς Ὑμῖν τέκνον,

N. ΓΕΝΝΑΔΗΣ.

66.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΚΗΓΙΚΙΟΥ.

Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον ἄγ. Ἀδριανουπόλεως κ. κ. Διονύσιον.

Σεβασμιώτατε !

Οἱ κάτοικοι τοῦ προαστείου τῆς Ἀδριανουπόλεως Κηγικίου, οἱ κατὰ τὰς θλιβεράς καὶ ἐθνωλεθρίους ἡμέρας τῶν τελευταίων καὶ ἀδιωγμῶν τοσαῦτα δείγματα στοργῆς καὶ αὐταπαρνήσεως τῆς Υ. Σ. λαβόντες, ἠθέλομεν κατηγορηθῆ ἐπὶ ἐσχάτῃ ἀγνωμοσύνῃ, ἐὰν παρηρχόμεθα ἐν σιγῇ ταῦτα πάντα.

Τὸν ἐχθρικὸν χεῖμαρρον, τὸν κατακλύσαντα πᾶσαν σχεδὸν τὴν αὐτοκρατορίαν, τὸν δονήσαντα τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν κοινωνίαν, ὡς ἀτρόμητος τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, Σὺ ἀντεμετώπισας, φέρων τὴν πανοπλίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἤτοι τὴν πρὸς τὸν Ὑψιστον πεποιθήσιν, καὶ τὴν πρὸς τὸ λογικὸν ποιμνιὸν Σου στοργὴν μέχρι αὐταπαρνήσεως ! Σὺ, ὡς ἄλλος Νῶε, ἔσωσας τοῦτο ἐκ τῆς ἐπικειμένης πανωλεθρίας, καταφρονήσας γενναίως τῶν ἀπειλῶν καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ ἐχθροῦ ! Σὺ, ὡς φιλόστοργος πατήρ, κατὰ τὰς κρισίμους ἐκείνας ἡμέρας διὰ τῶν νουθεσιῶν καὶ προτροπῶν Σου, πολλῶ δὲ μᾶλλον διὰ τοῦ ζῶντος παραδείγματος ἐστήριξας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐθνικῇ καὶ ἐκκλησιαστικῇ παρακαταθήκῃ καὶ συντόμῳ εἰπεῖν, Σὺ ἐγένου ἡμῖν τὸ πᾶν, ἵνα τοὺς πάντας ἔχῃς ! Ἐνῶ δὲ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν βαρειῶν ἐκείνων δοκιμασιῶν διακείμεθα, στερούμενοι ἀπὸ πολλοῦ τοῦ εὐκτηρίου ἡμῶν οἴκου, διὰ τῶν ἀγώνων καὶ μόχθων Σου, διὰ τῆς γενναίας παρρησίας ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων, τὰς μηχανορραφίας τῶν ἐχθρῶν ἐξήλεγκας, καὶ τὴν ἀπόδυσιν τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν ἐξεργάσω. Ὅθεν τῇ 18ῃ τοῦ παρόντος μηνός, τῇ τρίτῃ, ὁρθροῦ βαθέος, ὁ ἐκκλησιαστικὸς κώδων ἠκούσθη προσκαλῶν τοὺς πάντας ἐν τῷ τέως κεκλεισμένῳ ναῷ, ὅπως προσευχηθέντες εὐχαριστήσωσι τῷ Ὑψίστῳ, ἐκφράσωσιν ἐπιστήμως τὴν πρὸς τὴν σεβ. κυβέρνησιν καὶ τὴν μεγάλην

μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν ἐπὶ τῇ χορηγηθείσῃ αὐτοῖς χάριτι ταύτῃ. Ἀπειρον πλῆθος συνωθεῖτο ἐντὸς αὐτοῦ, ἵνα ἀκροασθῇ τὴν μετὰ βαθείας κατανύξεως τελεσθεῖσαν λειτουργίαν ὑπὸ τοῦ ἐπιτροπεύοντος τὴν Ὑ. Σ. κ. Γρηγορίου, πρ. Καμπανίας, ὅστις καὶ λόγον παραινετικὸν πρὸς πάντας ἀπήγγειλε, παρόντων καὶ πολλῶν ὑψηλῶν ὑπαλλήλων τῆς σεβ. κυβερνήσεως· τοσαύτη ὑπῆρξεν ἡ συγκίνησις ἡμῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὥστε δάκρυα χαρᾶς βρέχουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄλων ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει μόνῃ ἐκείνης. Μεταδίδοντες τὴν χαρὰν ἡμῶν ταύτην καὶ Σοί, εὐεργετικώτατε ἡμῖν δέσποτα, τῷ τοσοῦτον συλλυπηθέντι ἡμῖν ἐπὶ τοῖς γενομένοις διωγμοῖς, καθικετεύομέν Σε θερμῶς ὅπως δεχθῇς εὐμενῶς τὴν βχθυάτην εὐγνωμοσύνην πάντων τῶν ὀρθοδόξων πνευματικῶν τέκνων Σου, ἣν ἐντολὴν ἔχομεν ἵνα ἐκφράσωμεν διὰ τῆς παρ' οὐσης ταπεινῆς ἐπιστολῆς ἡμῶν.

Τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος εὐπειθέστατα πνευματικὰ τέκνα,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 20 δεκεμβρίου 1879.

οἱ κῆτοικοι Κηγικίου.

(Τ. Σ.) (Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί)

67.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΕΚ 40 ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.

Σεβασμιώτατε.

Οἱ ὑποφαινόμενοι κῆτοικοι Σαράντα Ἐκκλησιῶν, τέκνα πειθήνια τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, τολμῶμεν ἵνα καθυποβάλλωμεν εὐσεβᾶς τῇ Ὑμετέρᾳ προσκυνητῇ ἡμῖν σεβασμιότητι τὰ ἑξῆς, ἐπικαλούμενοι τὴν σύντονον καὶ τελεσφόρον ἐπὶ τούτων ἐνέργειαν Αὐτῆς.

Ἀπὸ πολλοῦ, σεβασμιώτατε, ἢ τε ἡμετέρα πόλις καὶ τὰ περὶ αὐτὴν Ἑλληνικὰ καὶ ὀρθόδοξα χωρία, ὧν οἱ κῆτοικοι ἐνιαχοῦ τῇ τουρκικῇ διαλέκτῳ χρῶνται καὶ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας στερεῶς μέχρι τοῦδε ἐχοντο, ἐν δεινοτάτῃ καὶ ἀθλιεστάτῃ καταστάσει δικάκωνται ὑπὸ ἐκκλησιαστικὴν καὶ πνευματικὴν ἔποψιν. Ἡ ἱερὰ μητρόπολις Ἀδριανουπόλεως, περικοσμουμένη ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος, οἷα μήτηρ φιλόστοργος κατὰ τὸ ἐνὸν καὶ τῶν καιρικῶν περιστάσεων ἐπιτρεπουσῶν, περισυνέλεγε καὶ συνεκράτει ἐν τῇ πίστει τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἐν τῇ ἀφοσιώσει πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν τὰς σαλευομένας πεποιθήσεις τῶν ὀρθοδόξων, ἐπίκουρος ἡ γιγνομένη τῶν καιρικῶν καὶ τοπικῶν ἀναγκῶν. Οὐχ οὕτως ὁμῶς καὶ νῦν, σεβασμιώτατε, ἔχει

ἐὰν καὶ ἡμεῖς· ἔνθεν μὲν αἱ συνέπειαι τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ τῆς ξενικῆς κατοχῆς, ἔνθεν δὲ ἡ ἐν Ἀδριανουπόλει ἐγκαθίδρυσις σχι-
σματικοῦ ἀρχιερέως καὶ ἡ ἀποστολὴ παρ' αὐτοῦ εἰς τὰς πολυπληθε-
στέρας πόλεις καὶ κώμας ἱκνῶν καὶ δραστηρίων κληρικῶν, μυρίαις
ὑποσχέσεσι παραπειθόντων τὰς ἀπλοϊκὰς πεποιθήσεις, ἐπωφελουμέ-
νων τὴν παρ' ἡμῖν τοῖς ὀρθοδόξοις θλιβεράν ἔλλειψιν κληρικῶν ἱκα-
νῶν καὶ συναίσθανομένων τὰ τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἀποστολῆς εἰς τὸ
συγκρατῆσαι καὶ ὑποστηρίξαι τοὺς ἐκ τῶν ἡμετέρων κινδυνεύοντας,
ἀπειλοῦσι τὸν ἐθνισμόν καὶ τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν πίστιν.

Τοῦ ἀπαίσιου τούτου κινδύνου, σεβασμιώτατε, πολλαχοῦ ἤρξαντο
ἀναφυόμενοι οἱ πρῶτοι βλαστοί, οἵτινες ἐν τῷ μέλλοντι βεβαίως θέ-
λουσι μεταβληθῇ εἰς δένδρον ἐρριζωμένον καὶ διοχλήσει ἡμεῖς ἰσχυ-
ρότερον· ἄλλοτε μὲν ἀφαιρούμεθα σχολεῖα ἐν τινι χωρίῳ, ἄλλοτε
διαμφισβητεῖται ἡμῖν ἡ κατοχὴ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας· ἄλλοτε δὲ πάλιν
ἕτερά τινα τεκταίνονται. Οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, οἱ πάντες ἑαυ-
τοὺς μακαρίζοντες ἐν τῇ ἀφοσιώσει πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν, οὐκ
ἔχουσιν ὅπου προστρέξουσι, καθότι μέχρι τοῦ κέντρου τῆς ἐκκλησια-
στικῆς ἡμῶν ἀρχῆς, ἥτοι μέχρις Ἀδριανουπόλεως, ἐκ πολλῶν αἰτίων
καὶ ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως, κωλύονται καταφυγεῖν καὶ ἡ ἀπώλεια
τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν καὶ θρησκευτικῶν δικαίων οὕτω μονιμοποιεῖται.
Ἐνῷ δὲ πολιτικῶς ἡ ἡμετέρα πόλις ἐστὶν ἑδρα μουρσεσαρικί-
κιοι καὶ ἐν αὐτῇ συγκεντροῦνται πολλὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, οἱ κά-
τοικοι τῶν πέριξ κωμῶν καὶ τῶν ἄλλων διοικητικῶν τμημάτων, προσ-
τρέχοντες εἰς αὐτὴν ἐν παντὶ γεγονοτι, στεροῦνται ἐκκλησιαστικοῦ
κέντρου πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαίων των.

Ὅποیان εὐεργεσίαν, σεβασμιώτατε, καὶ προστασίαν δὲν θὰ παρει-
χεν ἡ Ὑμ. σεβασμιότης πρὸς τε τὸ ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, εἰάν
ἀπίστελλέ τινα τῶν λογίων καὶ πεπειραμένων κληρικῶν τοῦ οἴκου-
μενικοῦ θρόνου, ἐφ' οἷσιν ἴσθι τίτλω, ἐπαρκῶς ἀμειβόμενον ὑπὸ τοῦ
τόπου, ἵνα συλλέγῃ τὰ ναυάγια τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ τῆς πίστεως ἡμῶν
καὶ ἐνισχύῃ τὰς σαλευομένας πεποιθήσεις τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, χει-
ραγωγῶν αὐτοὺς διὰ τῆς θρησκευτικῆς ἐκείνης ἐπιτροπῆς καὶ ἰσχύος
τὸ παντοῖους διωγμοὺς καὶ κινδύνους διατρέχον ὁμόφυλον ἡμῶν καὶ
ἐκκαίων τὸν πρὸς τὰ πάτρια ζῆλον, πρὸς δὲ καὶ συνιστῶν διὰ τῶν
ἑαυτοῦ συμβουλῶν σχολεῖα καὶ διδασκλήρια, ἐνθα ἡ τούτων ἀνάγκη
ἐπιτακτικωτάτη παρίσταται, ρυθμίζων δὲ καὶ τακτοποιῶν πᾶν τὸ
πλημμελές πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους.

Τοιοῦτος κληρικὸς, σεβασμιώτατε, οὐ μόνον πλείστας ὅσας θὰ πα-
ρεῖχε τῷ τε ἔθνει καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκδουλεύσεις, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐγίνε-
το κανὼν καὶ ὑπογραμμὸς τῆς διαγωγῆς τῶν χριστιανῶν διὰ τῆς ἑαυ-

τοῦ χρηστῆς πολιτείας καὶ τῶν ἀμειβνέων καὶ ἀπειρώων ἱερέων διδασκάλων καὶ ἰθύντων, ἀνυψῶν οὕτω εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν τὸν ἐπιχώριον κληρὸν, καὶ παρὰ τῇ πολιτικῇ ἀρχῇ συνηγορῶν ὑπὲρ τῶν καταπατουμένων δικαίων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ταῦτα, σεβασμιώτατε, μεθ' οὐλοῦ θάρρους καὶ ἐκ πατριωτικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ἄλγους κατεχόμενοι καὶ τὸν ἐπαπειλοῦντα τοῦς ἡμετέρους κίνδυνον ἐκ τοῦ σύνεγγυς σταθμίσαντες, ἐγνώμεν ὑποβαλεῖν τῇ Ὑμ. σεβασμιότητι, καθὼ πλείον κηδομένη τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων τῆς θεοῦθεν ἐμπειπιστευμένης Αὐτῇ λογικῆς ποιμνῆς, ὑπὲρ ἧς, κατὰ τὸ εὐαγγελικὸν λόγιον, καὶ τὴν ψυχὴν Αὐτῆς ἔθετο ἐν καιροῖς λίαν κρισίμοις, μυρίας ὑποστάσα θλίψεις καὶ δὴ καὶ μαρτύρια, ἐφ' οἷς αἰώνιον καὶ ἀμετάπτωτον τρέφει αὕτη τὴν εὐγνωμοσύνην, ἵνα προληφθῇ ὁ διπλοῦς οὗτος κίνδυνος, ὃν ἀμειλίκτως διατρέχομεν ἐκ τῶν δραστηρίων καὶ ἐπιτυχῶν ἐνεργειῶν τῶν περὶ ἡμᾶς, ὧν αἱ καθ' ἡμῶν πράξεις ἐξουδετεροῦντο καὶ ἠλέκοντο ὑπὸ τῆς περιεσκεμμένης καὶ νοήμονος ἐνεργείας Αὐτῆς ἐν οὐκ ἀρεστώσῃ ἐποχῇ.

Εὐέλπιδες ὅτι ἡ Ὑ. σεβασμιότης καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ θέλει φανῇ ὁ θεοῦθεν ἀπεσταλμένος σωτὴρ καὶ προστάτης τῆς κατὰ τὰ μέρη ταῦτα μοίρας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, διατελοῦμεν

Τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς ἡμῖν σεβασμιότητος

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, ἀρχομένου μηνὸς μαρτίου, 1880.

τέκνα πειθήνια,

οἱ κάτοικοι τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν.

(Ἔπονται ὑπογραφαὶ 140 καὶ 5 σφραγίδες ἐνοριῶν)

68.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΠΙΓΓΑΚΙΟΝ.

Ἱερώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως κτλ.

Ἐπειδὴ πρὸ ἐνὸς περίπου ἔτους παραγενομένη ἐνταῦθα χάριν τῆς πασχούσης ὑγείας αὐτῆς ἀνεκτέσαστο ταύτην τῇ θείᾳ συνάρσει, ἐπομένως ἐστὶν ἐπ' ἀνάγκης ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτῆς· πρὸς πνευματικὴν ἐπίσκεψιν καὶ ποιμαντορίαν τῶν εὐλογημένων χριστιανῶν αὐτῆς, διὰ τοῦτο περικλείοντες ἐν τῇ παρόντι ἐξαγγελτικὴν καὶ προτρεπτικὴν πρὸς τοὺς χριστιανούς αὐτῆς ἐκκλησιαστικὴν ἐπιστολὴν καὶ ἐφοδιάζοντες αὐτὴν διὰ τῶν ἐγκαρδίων εὐχῶν τῆς μητρὸς αὐτῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, προτρεπόμεθα αὐτὴν ἵνα μετ'

ταβῇ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ ποιμνίου αὐτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

1880, μαΐου 3.

† Ὁ ΚΩΝΣΤ[ΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ] ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

69.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι πρόκριτοι Ἀδριανουπόλεως διακηρύττομεν τῇ Ὑμετέρᾳ παναγιότητι ὅτι διαμαρτυρούμεθα κατὰ τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν μία μερίς τῆς δημογεροντίας ἀπηύθυνε κατὰ τοῦ σεβαστοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν. Παρακαλοῦμεν ταπεινῶς τὴν Ὑμετέραν παναγιότητα νὰ μὴ στερήσῃ ἡμᾶς ἐπὶ μακρότερον χρόνον τοῦ εὐσεβοῦς ἀρχιερέως ἡμῶν. Ὅλη ἡ ὀρθόδοξος κοινότης, πιστὴ εἰς τὸν τρισέβαστον ἄνακτα καὶ τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Ἐκκλησίαν, ἐπιθυμεῖ τὴν ταχεῖαν ἐπάνοδον τοῦ πνευματικοῦ αὐτῆς ἀρχηγοῦ.

Τολμῶμεν νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπιτρέψῃ τῷ πανιερωτάτῳ Διουσιῷ νὰ ἐπανέλθῃ ἄνευ ἀργοπορίας μετὰ τοῦ ποιμνίου του· διότι ἡ Α. πανιερότης, ἀπολαύουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς κοινότητος, ὡς καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, θέλει βάλῃ τὰ ξιν εἰς τὰ πάσχοντα πολυάριθμα συμφέροντα τῆς ἐνταῦθα κοινότητος.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 14 μαΐου 1880.

Κωνστ. Ι. Περίδης.

Χ. Ἀθανάσιος χ. Γεωργίου.

Ἀναστ. Θεοδώρου.

Νέστωρ Ἀποστόλου.

Δημ. Χρήστου.

Γεώργ. Δ. Βακχάδαση.

Ἀντ. Νικολάου.

Θωμᾶς Στέργιου.

Κωνστ. Σταμπολλοῦς.

Ἰωάν. Γεωργιάδης.

Γεώργ. Ἀναστασίου.

Χ. Δημ. Νικολάου.

Γεώργ. Νικολάου.

Κωνστ. Νικολαΐδης.

Χ. Π. Ἀ. Τζιρίτης.

Βασίλειος Κωνσταντινίδης.

Βασίλ. χ. Ἐμμανουήλ.

Χ. Δημ. Δεμίρογλους.

Χρηστ. Σταύρου.

Γεώργ. Ἰακώβου.

Κυριάκ. Στέργιου.

Κωνστ. Δήμου.

Ἀλέξ. χ. Νικολάου.

Νικόλ. Μαυρόπουλος.

Κωνστ. Γιαννῆκη.

Ἰωάν. Ἀθανασίου.

Ἀλέξ. Κωνσταντίνου.
Γεώργ. Χρηστίδης.
Θ. Παπαδόπουλος.

Κωνστ. Μιχαήλ.
Π. Θεοδώρου.
Γιάνν. Γεωργίου.

70.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ.

Παραγιώτατε δέσποτα, ἁγία καὶ ἱερὰ σύνοδος!

Ἐνῷ μετὰ παλμῶν καρδίας καὶ δακρύων εὐγνωμοσύνης εἶχομεν πληροφορηθῇ πρὸ δύο περίπου ἐβδομάδων ὅτι ἐμελλε νὰ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα ὁ κανονικὸς μητροπολίτης καὶ δημοφιλὴς ἡμῶν ποιμενάρχης κύριος Διονύσιος, ὃν περιστάσεις, ἀφ' ἑνὸς μὲν, ἀλγεῖναι, ἀφ' ἑτέρου δέ, ἄξιαι τῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἁθλῶν τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἶχον ἀναγκάσει νὰ μεταβῇ προσωρινῶς εἰς τὴν πρωτεύουσαν χάριν τῆς σωματικῆς υἰείας καὶ ἠθικῆς ἀναπαύσεως Αὐτοῦ καὶ στερῇ οὕτω τὸ ποίμνιον τῆς ἀμέσου πνευματικῆς ἐποπτείας καὶ θερμουργοῦ προστασίας, αἵφνης καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἐφθάσεν εἰς τὰς ἀκοάς ἡμῶν ἡ λυπηρὰ εἶδησις ὅτι, συνεπεία συκοφαντιῶν καὶ μονομερῶν καὶ πλαγίων παραστάσεων κατὰ τοῦ σεβ. ἡμῶν ποιμενάρχου, ἀνεστάλη προσωρινῶς ἡ ἐνταῦθα ἐπὶ κνόδος αὐτοῦ, καὶ ὅτι μέρος τῆς δημογεροντίας τῆς πόλεως ἡμῶν, παραγνωρίζον τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας ταύτης καὶ ἐν γένει ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας γνωστὰς ὑπηρεσίας καὶ ἀληθεῖς θυσίας τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν, ἐτόλμησε νὰ διατυπώσῃ τοιαύτην εὐχὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

Πεποιθήμεν μὲν ὅτι ἡ κρινὴ μήτηρ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀφ' ὑψηλοτέρας περιωπῆς σταθμίζουσα τὰ πρᾶγματα καὶ κηδομένη τῆς ἀξιοπρεπείας Αὐτῆς μᾶλλον, ἢ ὅσον δυστυχῶς τινες φαντάζονται, οὐδέποτε ἠθέλην ἀποφασίσει, ἀνευ προηγουμένης ἐξετάσεως καὶ ἀμερολήπτου ἐξακριβώσεως τῆς ὑποθέσεως, νὰ δώσῃ σπουδαίαν προσοχὴν εἰς ἀορίστους συκοφαντίας καὶ ἀβασίμους διαβολάς, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐκτοξευομένας κατὰ ἱεράρχου σεβαστοῦ, ὅστις εἰργάσθη, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, ὑπὲρ τῶν καλῶς ἐννοουμένων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν συμφερόντων, διὰ τοῦ θάρρους καὶ τῆς παρρησίας Αὐτοῦ παρὰ ταῖς ἐπιτοπίοις ἀρχαῖς διεξήγαγεν αἰσίως πᾶσας τὰς ὑποθέσεις τῆς κρινότητος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ τόπου ἐν γένει, καὶ τέλος ὑπὸ τῶν μᾶλλον ἀνωμάλων καὶ ἀντεννοεῶν περιστάσεων περιστοιχούμενος, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἐδίστασε περὶ τὴν ἀκριβῆ τοῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσιν, πεποιθήμεν, λέγομεν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία, προκειμένου μάλιστα περὶ ἑνὸς τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ἱεραρχῶν Αὐτῆς, ὃν καὶ

διὰ τοῖθα τυρικοῦ στεφάνου κατέσπεψε, δὲν θέλει λάβει ἐπὶ τέλους ὡς ὁδηγὸν τῶν ἐαυτῆς ἀποφάσεων βδελυρὸς ἀοριστολογίας, μονομερῶς καὶ - χέζωδίκων μέσων διατυπουμένας παρ' αὐτῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐν ἀνερ- γοῖς περιστάσεσι χθιζὰ καὶ πρώϊζα ἐξηγέρθησαν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ὅτι θέλει ζητήσῃ παρ' αὐτῶν ἀποχρώσεις ἀποδείξεις καὶ πράγματα· ἡ σπουδαιότης ὅμως τῶν περιστάσεων, καὶ ἡ ἀναπόφευκτος ἀνάγκη τῆς ὅσον ἔνεστι ταχύτερας ἐνταῦθα παρουσίας τοῦ ἡμετέρου μητροπολίτου, καὶ τέλος ὁ φόβος μὴ ἡ κοινότης ἡμῶν χαρακτηρισθῇ παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσιν ὡς ἀγνώμων πρὸς τὸν ἀληθῆ αὐτῆς εὐεργέτην καὶ ἀσυνεπῆς πρὸς τοὺς ὑπὲρ Αὐτοῦ ἐπαίνους, οὓς ἄλλοτε ἐπισήμως διετύπωσε πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς εἰς συντονώτερα διαβήματα.

Καὶ δὴ ἐπιβεβαιοῦντες τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14 μαΐου μερικώτερον ἡμῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τηλεγράφημα, διαμαρτυρούμεθα κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ μέρους τῆς δημογεροντίας, ὅπερ, οὐδέποτε λαβὼν παρὰ τῆς κοινότητος ἐντολὴν καὶ πληρεξουσιότητα, ὅπως διατυπώσῃ παρὰ τὴν κοινότητα κατὰ τῆς Α. σεβασμιότητος, ἐπαρουσιάσθῃ αὐθαιρέτως ὡς διερμηνεὺς αἰσθημάτων καὶ διαθέσεων, ἃς οὐδ' ἐφάντασθη ποτὲ ἡ κοινότης ἡμῶν, καὶ διακηρύττομεν ὡς καθαρὰς συκοφαντίας καὶ ἀπακη- ματα ἀτομικῶν παθῶν εὐαρίθμων τινῶν τὰ κατὰ τοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν γραφέντα ἢ λεχθέντα, καὶ συγχρόνως ἐξαιτούμεθα θερμῶς παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὅσον ἔνεστι ταχύτεραν ἐνταῦθα ἀποστολὴν Αὐτοῦ, ὅπως ἐξυπηρετῶνται νοημόνως καὶ δραστηρίως τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς κοινότητος, τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἀνώμαλον κατὰστασιν τῶν πραγμάτων αὐτῆς, καὶ προληφθῶσι σοβαραὶ συνέπειαι, ὧν ἡ θεραπεία ἔσται βραδύτερον δυσχερεστάτη καὶ ἴσως ἀδύνατος.

Πεποιθότες ὅτι ἡ ἔλλογος καὶ δικαία ἡμῶν παρὰ κλήσις θέλει εἰσακουσθῇ τόσῳ ταχύτερον, ὅσῳ σπουδαιότεραι εἰσιν αἱ περιστάσεις, καὶ ἐκφράζοντες ἐκ προοιμίων τὴν ἀκράν ἀφοσίωσιν καὶ βλάβειαν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην, ὑποδιατελοῦμεν

Τῆς Ὑμετέρας θειοτάτης παναγιότητος
καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν ἀγίας καὶ ἱερᾶς συνέδου

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 17ῃ μαΐου 1880.

ταπεινοὶ θεράποντες

καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐπειθέστατα,

οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κατοίκων τοῦ τμήματος

δ. Ἀστεος. ε'. Ἡλδριμίου καὶ γ'. Κιλικίου.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί)

ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΟΛΙΤΩΝ.

Παναγιώτατε δέσποτα, ἅγία καὶ ἱερὰ σύνοδος!

Καθῆκον πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην ἐκπληροῦντε καὶ μετὰ τῆς βαθείας πεποιθήσεως ὅτι, ὑποστηρίζοντες τὸν σεβασμιώτατον ἡμῶν μητροπολίτην κύριον Διονύσιον, ἐξυπηρετοῦμεν αὐτὰ τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐσπεύσαμεν νὰ ἐκθέσωμεν διὰ τηλεγραφήματος καὶ ἀναφορῶν πρὸς τὴν Υ. Θειοτάτην παναγιότητα τὴν ἀληθῆ ποιότητα καὶ φύσιν τῶν κατὰ τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος πλάγιως καὶ μονομερῶς ἐκτοξευθεισῶν συκοφαντιῶν, συνεπεία τῶν ὁποίων ἀνεβλήθη ἡ ἐνταῦθα ἐπάνοδος τῆς σεβασμιότητός του, καὶ συγχρόνως καθικετεύσαμεν τὴν μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ὅπως μὴ στερήσῃ ἐπὶ πλεόν ἡμᾶς ποιμενάρχου, τὴν ζωὴν αὐτοῦ μικροῦ δεῖν θύσαντος ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν δικαιομάτων τῆς Ἐκκλησίας ἀληθῶς μαρτυρικῷ ἀγῶνι, (ὃν καὶ αἰσίως διεξήγαγεν ἐπιρρωνύμενος ἐκ τῶν ἐπιδοκιμασιῶν καὶ εὐλογιῶν τῆς κοινῆς μητρὸς Ἐκκλησίας), καὶ ἤδη διατρέχοντος τὸν κίνδυνον νὰ πέσῃ ἐνδοξον θῦμα τῶν ἀορίστων συκοφαντιῶν ἐκείνων ἀκριβῶς τῶν προσώπων, ἅτινα ἐν τῇ κρισίμῳ ὥρᾳ τοῦ μαρτυρικοῦ ἀγῶνος συνειργάζοντο ἀναφανδὸν μετὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ σήμερον παρίστανται ὡς πρόμαχοι τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν συμφερόντων καὶ θέλουσι ν' ἀποδείξωσιν εἰς τὰ ὄμματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λογάδων τοῦ ἔθνους ὅτι διὰ τῆς ἐπάνοδου τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος τὰ πράγματα τῆς κοινότητος θὰ περιέλθωσιν εἰς ἐλεεινὴν κατὰστασιν, ἐνῷ ἡ τοιαύτη κατὰστασις, δημιουργηθεῖσα παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, ὑφίσταται ἤδη καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν, καὶ οὕτως αὐτοὶ ἐκ προκαταβολῆς ἀποπλύνοντες ὡς ἄθωοι δὴθεν τὰς χεῖρας, νὰ ἐπιρρίψωσι τὴν εὐθύνην τῶν κακῶς ἐχόντων ἐπὶ τῆς Α. σεβασμιότητος.

Δυστυχῶς ὅμως βλέπομεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀμφιταλαντευομένη φαίνεται μετὰ τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς σεβασμιότητός του γραφέντων καὶ οὕτως εἰπεῖν, ἀμφιβέλλουσα περὶ τῶν ἀληθῶν διαθέσεων τοῦ ποιμενίου του. ἐνέκρινε ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐνταῦθα ἐπάνοδος του καὶ ν' ἀναθέσῃ τὴν πνευματικὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας Ἀδριανουπόλεως εἰς τὸν σεβασμιώτατον μητροπολίτην ἅγιον Φιλιππουπόλεως κύριον Νεόφυτον ὑπὸ τὸν τίτλον τοποτηρητοῦ.

Μὴ γνωρίζοντες ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἅγιον Φιλιππουπόλεως, δὲν δυνάμεθα βεβαίως οὐδένα ἐκ προοιμίων ποιῆσαι λόγον ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς, ἄλλως τε πρῶτιστον καθῆκον ἐθεωρήσαμεν πάντοτε νὰ

σεβώμεθα τὰς ἀποφάσεις τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἥτις προέβη εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι οὕτως ἐξοικονομοῦνται αἱ περιστάσεις καὶ ἰκκνοποιοῦνται αἱ ἀξιώσεις ἀμφοτέρων τῶν μερίδων, τοῦθ' ὅπερ δεόντως ἀνέπτυξεν ἡμῖν καὶ ὁ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τελευταῖον ἐνταῦθα ἀποστάλεις μέγας πρωτοσύγκελλος πανοσιολογιώτατος κύριος Ἀθανάσιος.

Ἐπειδὴ ὁμως ζῶμεν καὶ κινούμεθα ἐντὸς τοῦ ρεύματος τῶν περιστάσεων τούτων καὶ ἐκ τοῦ πλησίον παρακολουθοῦμεν τὴν ἀλληλοδιδάσκον αὐτῶν πλοκὴν καὶ συνέχειν, ἡ μεγάλη Ἐκκλησία δὲν θέλει, νομίζομεν, ἀπαξιώσει ἀκροάσεως καὶ προσοχῆς τὰς ἐξῆς ἡμῶν σκέψεις, ἃς ὑποβάλλομεν μετὰ βχυτάτου σεβασμοῦ οὐχὶ ἐκ πνεύματος μεροληπτικοῦ ἐλαυνόμενοι, ἀλλὰ τὰς ἐνδεχομένας συνεπειὰς προορῶντες καὶ δεινότεραν περιπλοκὴν τῶν πραγμάτων φοβούμενοι.

Ἐκ τῆς πείρας αὐτῆς ἀπεδείχθη ὅτι οἱ μέχρι τοῦδε διορισθέντες ἐπίτροποι τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν ἐδελεάσθησαν, ὥς μὴ ὥφελεν, ἐκ τῆς ἐλπίδος τοῦ νὰ παραγκωνίσωσιν ἐπιτηδείως καὶ ὑποσκελίσωσι διὰ πλαγίων ἐνεργειῶν ἐκείνον, ὃν ἐνετάλησαν ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσι, καὶ ἔνεκα τῆς ὀπισθοβουλίας ταύτης ἀπέφυγον νὰ διερμηνεύσωσι πιστῶς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων κατὰστασιν, διερεθίζοντες τὰ πάθη καὶ ὑποδαυλίζοντες τὰς μικροφιλοτιμίας, ὅπως οὕτω τὴν μὲν ἐπάνοδον τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος καταστήσωσι δυσχερεστέραν, τὴν δὲ πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν τῶν ἀγουδαν προλέκωσι. Δὲν δυνάμεθα βεβαίως ἐκ προκαταβολῆς ν' ἀποφανθῶμεν ὅτι καὶ ὁ ἅγιος Φιλιππουπόλεως ἐργασθήσεται ὑπὸ τοιοῦτο πνεῦμα καὶ καταστήσει. ἔτι δυσχερεστέραν τὴν ἐνταῦθα ἐπάνοδον τοῦ κανονικοῦ ἀρχιερέως ἔχοντες ὁμως ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους διαδιδομένην ὑπόκωφον φήμην περὶ ἐνεργειῶν, τεινουσῶν εἰς τὴν ὀριστικήν ἐνταῦθα ἐγκατάστασιν του, ἀνησυχοῦμεν σφόδρα φοβούμενοι τὴν ἐπανάληψιν σκηνῶν καὶ περιπλοκῶν σοβαρωτέρων ἐκείνων, ἃς προῦκάλεσαν οἱ μέχρι τοῦδε ἐπιτροπεύσαντες τὸν κύριον Διονύσιον, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐπάνοδου τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος, ἀντὶ μέτρου συνδιαλλαγῆς καὶ οἰκονομίας, θὰ ἰσοδυνάμει ἀκριβῶς πρὸς τὴν ὀριστικὴν παῦσιν αὐτοῦ, δυναμένην, ἀγνοοῦμεν μέχρι τίνος βαθμοῦ καὶ τίνων συνεπειῶν, νὰ ταράξῃ βχθέως τὰς εὐγνώμονας καὶ εὐσεβεῖς συνειδήσεις τῶν χριστιανῶν. Ἄλλως ὁμως θὰ ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἂν ἡ αὐτοῦ σεβασμιότης, ὁ διορισθεὶς τόποτηρητής, τὰ ἴδια κατὰ μέρος τιθέμενος καὶ πρὸς τὰ γενικώτερα διευθύνων τὸ πνεῦμα καὶ τὰ διαβήματα αὐτοῦ, θελήσῃ νὰ ἐνεργήσῃ πάντῃ ἀνεξαρτητῶς τῶν ὑπαρχουσῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν, καὶ νὰ ἐργασθῇ εἰλικρινῶς ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ ἀτυχίᾳ ἡμῶν κοινότητι παγιώσεως τῆς ἀρ-

μονίας καὶ ὁμοφροσύνης, ἔχων προθύμους πρὸς τοῦτο ἄρωγους τὰς ἀ-
ληθεῖς εὐχὰς καὶ διαθέσεις τῶν εὐαγῶγων ἐνταῦθα χριστιανῶν. Ἀλλ'
ὅπως διερμηνευθῶσιν εἰλικρινῶς αἱ εὐχαὶ καὶ διαθέσεις αὗται καὶ προ-
ληφθῶσι πρηννοήσεις καὶ σκόπελοι, ἧ ὧν, ἐνός ἀτόπου δοθέντος, μυ-
ρία ἔπονται, δέον οἱ διερμηνεῖς νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῆς ἐλευθέρας θελή-
σεως καὶ ἐκλογῆς τοῦ λαοῦ, βασιζομένης ἐπὶ τῆς πλειονοψηφίας, συμ-
φώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀνέκαθεν παραδεδεγ-
μένην ἀρχὴν καὶ τοὺς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ διέ-
ποντας νόμους τοῦ κράτους.

Ἡ δημογεροντία τῆς ἡμετέρας κοινότητος ἐξελέγετο μέχρι τοῦδε
κατὰ σύστημα πλημμελὲς μὲν, ἀλλ' ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν περι-
στάσεων· οὐδέποτε ὅθεν κατὰ τὸν κανονισμόν αὐτῆς, ἡ δημογερον-
τία δύναται ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ αὐτογνωμόνως νὰ προβῇ ἄνευ τῆς
ψήφου τῶν κατοίκων εἰς διαβήματα, ἀφορῶντα τὴν παῦσιν καὶ τὸν
διορισμὸν ἀρχιερέως· διότι, ἂν τοιοῦτό τι ἐπετρέπετο, ἡ τύχη αὐ-
τῶν θὰ ἦτο πάντοτε ἐν μετεώρῳ καὶ ὁ κυκεὼν θὰ διακινεῖτο ἐπὶ τῶν
πραγμάτων τῆς κοινότητος.

Εὐτυχῶς ὅμως σήμερον ὁ λαὸς καλεῖται ὑπὸ τῆς μεγάλῃς Ἐκκλη-
σίας καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, ὅπως ἐκφράσῃ διὰ τῶν
νομίμων αὐτοῦ ἀντιπροσώπων ἐλευθέρως τὰς εὐχὰς καὶ αἰτήσεις αὐ-
τοῦ. Ἀλλὰ τίς ἄλλη βάσις δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πολύτιμον
παρακαταθήκην τῆς θελήσεως καὶ ψήφου τῶν κατοίκων, ἢ ἡ ἐπὶ τοῦ
πληθυσμοῦ ἀναλογία ; Δημογεροντία ὅθεν τοιοιτοτρόπως ἐκλεγομένη
καὶ ἐκ τῶν σπλάγχχνων τοῦ λαοῦ ἀπορρέουσα, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῇς
πρόσωπον ἐργαζόμενον ἄνευ ἰδιοτελοῦς ὀπισθοβουλίας, ἡδύνατο νὰ
τεθῇ ὡς ἀσφαλὴς ἀφετηρία ὁμαλῆς καταστάσεως πραγμάτων, ἥτις,
ἀφαιροῦσα τὴν τὰ πράγματα τῆς ἡμετέρας κοινότητος περικαλύπτου-
σαν ἀχλὺν, καὶ τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ θὰ ἐπέτρεπε νὰ διαφωτισθῇ
κάλλιον περὶ πῶν ἀληθῶς ἐνταῦθα διατρεχόντων, ἅτινα νῦν παριστῶν-
ται πρὸς Αὐτὴν ὅλως ἀντίθετα καὶ ἀνεστραμμένα, καὶ εἰς παγίωσιν
καὶ σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ ἀρμονικῆς
καὶ ὁμόφρονος ἐνεργείας θὰ συνετέλει.

Καθῆκον ἱερὸν ἐνομίσαμεν νὰ ὑποβάλλωμεν τὰς σκέψεις ταύτας εἰς
τὴν σύνεσιν καὶ ἐκτίμησιν τῆς μεγάλῃς Ἐκκλησίας, ἀναμένοντες
παρ' Αὐτῆς ἀπάντησιν, καθησυχάζουσιν τὰ πνεύματα καὶ τὰς συνει-
δήσεις τῶν χριστιανῶν, καὶ ἀπαλλαττόμενοι οὕτω πάσης εὐθύνης,
ἐάν, ὃ μὴ γένοιτο, τὰ πράγματα ἀποδείξωσιν ὡς βασίμους τοὺς φό-
βους καὶ τὰς ἀνησυχίας ἡμῶν, καὶ οὕτως ἡ ἐσχάτη πλάνη ἀποβῇ
χείρων τῆς πρώτης.

Ὑποδιατελοῦμεν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τὴν 14ην ἰουνίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης παναγιότητος
καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν ἀγίας καὶ ἱερᾶς συνόδου
τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐπειθῇ καὶ ταπεινοὶ θεοῦ ἔκγονοι.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί).

72.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΟΛΙΤΩΝ.

Φιλογενέστατε ἄντερ!

Γινώσκοντες τὸν ἐνθερμον ζῆλον καὶ τὰ εὐγενῆ Ὑμῶν αἰσθήματα
ὑπὲρ παντὸς ἀφορώντος τὴν εὐκλειαν καὶ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ
ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκφράζοντες τὸ ἐπιβάλλον ἡμῖν μέ-
ρος τῆς εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς καθημερινὰς Ὑμῶν πρὸς τὸ ἔθνος λό-
γῳ καὶ ἔργῳ εὐεργεσίας καὶ γενναίας δωρεάς, καθικετεύομεν ὅπως ἐν
τῇ πασιγνώστῳ ἀγαθότητι τῆς ψυχῆς Ὑμῶν ρίψητε ἐν βλέμμα ἐπὶ
τῆς παρούσης ταπεινῆς ἡμῶν ἀναφορᾶς καὶ εὐαρεστηθῆτε νὰ ἐνεργή-
σητε ὅ,τι ὁ μεγάλθυμος Ὑμῶν χαρακτήρ καὶ ἡ εὐσυνειδησία ἤθελον ὑ-
παγορεύσει.

Αἱ ἀρεταί, ἡ γενναία συμπεριφορὰ τοῦ σεβασμιωτάτου ἡμῶν μη-
τροπολίτου κ. Διονυσίου καὶ ἡ εὐστάθεια τοῦ χαρακτήρος, μεθ' ἧς ὑ-
περησπίσθη κατὰ τὴν τελευταίαν μεταβατικὴν ἐποχὴν τὰ συμφέρον-
τα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, εἰσὶ πασιγνώστα, καὶ διὰ ταῦτα
ἀποφεύγομεν πᾶν ἐπ' αὐτῶν σχόλιον. Δυστυχῶς, ἐνῷ ἡ σεβασμιότης
τοῦ διεξῆγε τὸν ἀγῶνα τοῦτον, εὐχρίθμ' ἑνα πρόσωπα ἐκ τῶν ἡμε-
τέρων ἀλλοίας ἐξύφαινον πλεκτάνας καὶ εἰργάζοντο ὑπὲρ ἄλλου σχε-
δίου πάντῃ ἀντιθέτου, γινόμενοι ὄργανα ξένων εἰσηγήσεων ἐπὶ μεγί-
στη ζημίᾳ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν συμφερόντων.

Ἡ πᾶλη αὕτη ἔληξε μὲν τότε πρὸς θρίαμβον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς
Ἐκκλησίας, ἐπισφραγισθεῖσα διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ παθήματος τῆς Αὐ-
τοῦ σεβασμιότητος, ἀλλὰ τοσοῦτον διηρέθισε τὴν χολὴν τῶν εἰρη-
μένων κυρίων καὶ τοιοῦτον ἐνέπνευσεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν πάθος ἐκ-
δικήσεως, ὥστε, ἀντὶ νὰ παραιτηθῶσιν ἐξυπηρετοῦντες τὰ συμφέρον-
τα τοῦ πανσλαυϊσμοῦ, τὴν μὲν σεβασμιότητά του ἠθέλησαν νὰ κα-
ταβιάσωσιν εἰς τὴν λίαν ἐξευτελιστικὴν θέσιν των παριστῶντες αὐ-
τὴν διὰ χρωμάτων λίαν μελανῶν, αὐτοὶ δὲ, οἱ χθιζὰ καὶ πρῶιζα τὰ
σχέδια τοῦ πανσλαυϊσμοῦ ἀναφανδὸν ἐξυπηρετοῦντες, νὰ καταλάβωσι
τὴν ὑψηλὴν θέσιν τῆς σεβασμιότητός του, παριστάμενοι σήμερον ὡς
διὰ μαγικῆς ράβδου ἀγαθοὶ πατριῶται καὶ ἀμείλικτοι καταγγελεῖς

τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος, καὶ ταῦτα διότι γινώσκουσι κάλλιστα οἱ, ἔάν ἡ σεβασμιότης Του ἐν ὧρα ἀληθοῦς τρόμου καὶ κινδύνου ἡδυνήθη νὰ καταπολεμήσῃ τὰ σχέδια αὐτῶν, ἐν ὁμαλωτέραις ἤδη περιστάσεσι θὰ φέρῃ εἰς αὐτοὺς μείζονα ἀντιπερισπασμόν. Ἀμα ὅθεν ἤκουσαν ὡς ἐπικειμένην τὴν ἐνταῦθα ἐπάνοδον τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος, ἐτέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς μερίδος τινὸς, ἀγνοούσης τὸ ὠθοῦν αὐτοὺς κύριον ἐλατήριον, παρέστησαν τὰ πράγματα ὑπὸ μορφήν ἄλλοιαν καὶ ὅλως ἀντίθετον τῆς πραγματικῆς, καὶ αὐτοὶ οἱ κατ' οὐσίαν τὰ ναυάγια τῆς πατρίδος ἐκμεταλλευόμενοι ἤρξαντο κατ' ἐπιφάνειαν νὰ ψάλλωσιν ἱερεμιάδας μετὰ τосαύτης ἐπιτηδειότητος χαμαιλέοντος, ὥστε δὲν ἦτο παράδοξον αἱ ὑπ' αὐτῶν περιγραφόμεναι ζοφεραὶ εἰκόνες καὶ καταχθόνιοι καταγγελίαι νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς ὑπαγορευθεῖσαι ἐξ ἀληθοῦς πατριωτισμοῦ καὶ νὰ ἐμπνεύσωσι δικαίως ἀνησυχίας εἰς τοὺς ἀληθεῖς εὐεργέτας τοῦ ἔθνους, φοβηθέντας μὴ πράγματι ἡ ἐπάνοδος τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος θὰ εἶχε τὰς συνεπείας, ἃς τοῖς ὑπέδειξαν οἱ προειρημένοι κύριοι.

Ἐὰν δὲν ἐγινώσκομεν τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἀκραιφνῆ φιλοπατρίαν Ὑμῶν, οὐδέποτε ἠθέλομεν τολμήσει ν' ἀποκαλύψωμεν Ὑμῖν ἐν εἰδεί ἐξομολογήσεως καὶ ἐμπιστευτικῶς τὰς ἀσχημίας τῶν κυρίων τούτων, φοβούμενοι μὴ ἡ κοινοποίησις αὐτῶν βλάβῃ πολὺ ἀνώτερα συμφέροντα, τὰ ὅποια τοσοῦτον περὶ πολλοῦ ποιείσθε.

Ἐν πάσαις ταῖς γενομέναις ταύταις μηχανορραφίαις ὑποκρύπτονται τρία τινά·

Α'. Ἡ κατὰ τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος ἀντεκδίκησις.

Β'. Ἡ ὑπὸ φιλοπάτριδα μορφήν ἐξακολουθήσις τοῦ πανσλαβιστικοῦ σχεδίου διὰ τῆς ἐντεῦθεν ἀπομακρύσεως τῆς σεβασμιότητος Του καὶ διὰ τῆς διαιρέσεως καὶ κατατμήσεως τῶν ἐθνικῶν ἐνταῦθα δυνάμεων, καὶ

Γ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος ἐπίρριψις τῆς ἀθλίας καταστάσεως, εἰς ἣν περιήγαγον τὰ κοινοτικά καὶ ἐκπαιδευτικά ἡμῶν πράγματα ὑπὸ τὸ ἀπατηλὸν πρόσχημα τῆς βελτιώσεως αὐτῶν.

Ὅπως δὲ σχηματίσῃτε πληρεστάτην πεποίθησιν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γραφομένων ἡμῶν, παρακαλοῦμεν, εὐεργετικώτατε ἄνερ, εἰνα, ἂν ἐγκρίνητε, ἀναθέσῃτε εἰς πρόσωπον τῆς Ὑμετέρας ἐμπιστοσύνης, πάντῃ ξένον πρὸς τὰ κοινοτικά ἡμῶν πράγματα, καὶ δι' οὐδενὸς συμφέροντος συνδεόμενον πρὸς τὸν τόπον, τὴν σπουδαίαν καὶ ἐμπιστευτικὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πόλιν ἡμῶν, ἐξετάσῃ τὰ πράγματα ἐκ τοῦ σύνεγγυς, μηδενὸς ἐνταῦθα γινώσκοντος, πλησιάσῃ τὰς διαφόρους τάξεις τῆς κοινωνίας, ἐκτιμήσῃ τὴν βαρύτητα καὶ ἀ-

εἶναι τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς σεβασμιότητός Του λεγομένων καὶ ὑπα-
βάλλῃ Ὑμῖν ἀμερολήπτως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν του.

Νομίζομεν ὅτι ἐκπληροῦμεν ἐν καθήκον πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ δι-
καιοσύνην ἐκθέτοντες τὰ πράγματα ὡς ἔχουσιν ἀληθῶς πρὸς ἄνδρα
ἐξόχως φίλον καὶ προστάτην τῆς ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης.

Δέξασθε, φιλογενέστατε ἄνερ, τὴν ἔκφρασιν τοῦ βαθυτάτου σεβα-
σμοῦ, μεθ' οὗ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διατελῶμεν

πρόθυμοι καὶ ταπεινοὶ Ὑμῶν δοῦλοι.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 14 ἰουνίου 1880.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

Πρὸς τὸν φιλογενέστατον κύριον κ. Γ. Ζαρίφην κτλ. κτλ. κτλ.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

—
73.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενος
προσκυνῶ !

Ἀμα τῇ εἰς τὰ ἐνταῦθα ἀφίξει μου, ἐπεθύμουν ἵνα γράψω τῇ Ὑ-
μετέρᾳ σεβασμιότητι πρὸ πάντων ὅπως διαβεβαιώσω Αὐτῇ ὅτι καὶ
ὡς ἐπίτροπος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Αὐτῆς ἔσομαι ὁ αὐτός, οἷον γινώσκει με,
νομίζω, ἡ Ὑμετέρα σεβασμιότης· ἀλλ' ἐνεκα πληθύος ἐργασιῶν, καὶ
ιδίως ἐνεκα τῆς ἀπουσίας μου εἰς τινὰς κωμπούλεις πρὸς ἐπίσκεψιν
τῶν ἐν αὐταῖς χριστιανῶν καὶ προδιδάχθαι τῶν πνευμάτων διὰ τὴν ἀ-
πότισιν τῶν καθυστερουμένων ἐπιχορηγήσεων, μολὶς σήμερον ἔρχομαι
ἵνα κἄμω Αὐτῇ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην. Ἐπὶ δὲ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύ-
τῃ διερευνῶ μετὰ πόθου τὰ κατ' Αὐτὴν, ἀπονέμω Αὐτῇ τὰ ἀδελφί-
κᾳ μου σεβάζματα καὶ διατελῶ εὐσεβῶς,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 4ῃ 76ρίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας πανσεβᾶστου μοι σεβασμιότητος

ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὁλοπρόθυμος,

† Ὁ Φιλιππουπόλεως ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Ἐπισυνάπτονται ἐνταῦθα, ὡς ἐν ἐπιμέτρῳ, τὰ σταλέντα ἐξ Ἀδριανουπόλεως συγχαρητήρια γράμματα καὶ τηλεγραφήματα τῷ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως ἐπὶ τῇ ἐπετείᾳ αὐτοῦ ἑορτῇ (3 Ὀβριου), ἔχοντα ὡδε..

74—89.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τῇ Ὑμετέραν σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ ἀσπάζομαι.

Ἐπὶ τῇ ἐπετείᾳ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς Ὑμετέρας πανσεβάστου μοι σεβασμιότητος σπεύδω ἔνχ ἐκ καρδίας εὐχῇθω Αὐτῇ ὅπως ἐπὶ ἔτη ὅ,τι πλείστα καὶ εὐτυχῇ ἑορτάζῃ αὐτὸ σὺν τῇ ἐπιτεύξει παντός ἀγαθοῦ· βεβαιῶν δὲ τὴν παραλαβὴν τῆς πρὸς ἐμέ ἐπιστολῆς Τῆς, ἀπαντήσεως οὔσης εἰς τὴν πρὸ ταύτης ἐπιστολὴν μου, καὶ διερευνῶν μετ' ἀδελφικοῦ πόθου τὰ κατ' Αὐτὴν, διατελῶ οἶος καὶ ὑποσημειοῦμαι.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας πολυσεβάστου μοι σεβασμιότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

† Ὁ Φιλιππουπόλεως ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ Διονυσίῳ.

Εἰς Μικροχώριον Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

Τῇ Ὑμετέραν πολυσέβαστόν μοι σεβασμιότητα υἱκῶς προσκυνῶν, τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιὰν εὐλαβῶς κατασπάλλομαι!

Ἐπιστάσης τῆς ἐπετείου ἑορτῆς τοῦ σεβ. αὐτῆς ὀνόματος, προάγομαι κατὰ καθήκον υἱκῆς ἀφοσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης, ὅπως καθυποβάλω Αὐτῇ τὰ ἐπὶ τούτῳ ταπεινὰ εἰλικρινῇ συγχαρητήριά μου, ἔξαιτούμενος, εἰ καὶ ἀναξίως, παρὰ Θεοῦ, ἵνα δωρῇται τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι ὑγίαν διαρκῇ καὶ ἀνεπηρέαστον ἐπὶ τῷ καταξιῶσθαι εἰς πλείστων ὧσων ἐνιαυτῶν κυκλικὰς περιόδους ἑορτάζειν τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ταύτην ἑορτὴν ἐν εὐημερίᾳ καὶ ψυχικῇ ἀγαλλιᾶσει, ἐπιδαψιλεύουσιν τὰς πατρικὰς αὐτῆς εὐχοευλογίας πρὸς τὰ πιστῶς ἀφωσιωμένα πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα, ἐν οἷς συγκαταριθμούμενος καὶ

ὁ ὑποφκινόμενος, ἐξαίτουμαι θερμῶς τὴν διάρκειαν τῶν πρὸς με εὐνοϊ-
κῶν καὶ πατρικῶν αὐτῆς αἰσθημάτων καὶ διατελῶ ἐσαεὶ

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 1ῃ 86ρίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

ὀλοπρόθυμος θεράπων,

ΧΡ. Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ γέροντι ἀγ. Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κ. Διονυσίῳ,
τῷ πανσεβάζστῳ μοι πατρὶ καὶ δεσπότῃ, προσκυνητῶς.

Εἰς Μακροχώριον Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Τῷ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως Διονυσίῳ.

εἰς Μακροχώριον.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομεν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ Ὑμῶν, μάρτυρος Ἐθνους καὶ Ἐκκλησίας.
Πότε θὰ ἀσπασθῶμεν τὴν δεξιάν, τὴν σώσασαν ἡμᾶς ἀπὸ ἐσχάτου
κινδύνου;

Θωμᾶς Στεργίου. Ἀντώνιος Νικολαΐδης. Γεώργιος Ἰακώβου.

Ἀντώνιος. Δημήτριος Δεμίρογλου.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομέν Σοι ἐπιζῶντι κατόπιν μαρτυρίων. Ἐκτείνον ἱεράς πα-
λάμας ὅπως εὐλογήσης τοὺς διψῶντας τὴν παρουσίαν Σου.

Βασίλειος Χ. Ἐμμανουήλ. Θεόδωρος Βαφειάδης.

Ἀντώνιος Γεωργιάδης. Ἀλέξανδρος Χ. Νικολάου.

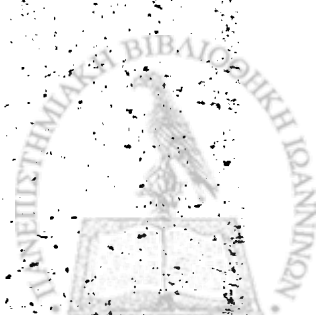
Λεωνίδας Βασιλειάδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Ζῆθι, ἀληθὲς καύχημα ἔθνους καὶ Ἐκκλησίας· ἀλλ' οὐχὶ πλέον
μακρὰν ἡμῶν. Διότι, ἀγαθὲ ποιμὴν, τὸ ποίμνιον πᾶσχει.

Βασίλειος Κωνσταντίνου. Σιδερῆς Θεοχάρη.

Ἰωάννης. Πέτρος. Ζῶτος. Λαμπουσιζάδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Προσφέρομεν ἀναξίως συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ Ὑμῶν ἑορτῇ,
ἐξαιτούμενοι τὰς δεσποτικὰς Ὑμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Διὰ ΗΣΑΙΑΝ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Ὡς προσφέρω πολυχρονισμόν διὰ τὴν αὔριον ἑορτὴν τοῦ ὀνόματός
Σας· ἐξαιτούμενος τὰς εὐχὰς Ὑμῶν, διατελῶ βαθυσεβάστως.

Ὁ πρωτοψάλτης ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Σέβας καὶ εὐγνωμοσύνη αἰώνια Σοὶ, ὑπερμάχῳ τῶν δικαιωμάτων,
Ἑθνους καὶ Ἐκκλησίας, καὶ γενναίῳ στρατιώτῃ Χριστοῦ, ταπεινὰ
συγχαρητήρια ἑορτῆς προσφέρονται.

Κωστῆς Νικολαΐδης.

Χ. Ἀθανάσιος.

Νεστοράκης. Πολυχρονιάδης.

Βασίλειος Μαυρόπουλος.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως ἐπὶ τῇ ἑορτῇ Ὑμῶν. Εὐχόμεθα ταχίστην,
ἐπάνοδον πρὸς σωτηρίαν ὑψηλῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοινοτικῶν κιν-
δυνευόντων συμφερόντων.

Ἰατρός Κρήτης. Ἀργυριᾶδης ἱατρός. Εὐστάθ. Ἀργυριᾶδης.

Κωνσταντῖνος Περίδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Δέχθητε τὰς συγχαρητήριους προσήσεις τῶν ὑποφαινομένων ἐπὶ
τῇ Ὑμετέρᾳ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ, εὐχομένων ἀσπασθῆναι τὴν ἱεράν Ὑ-
μῶν δεξιάν ἐνταῦθα, ὅπου μετὰ πόθου ἀναμένεσθε.

Χ. Θεοχάρης. Χ. Κωνσταντίνου.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Μετὰ συγκινήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης συγχαίρομεν Ὑμῖν καὶ ἐπευ-

χόμεθα ταχίστην ἐπάνοδον ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Δημήτριος Καλογιαννίδης.

Κ. Ἰωαννίδης. Νικόλαος Πετρίδης.

Νικόλαος Καλογιαννίδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομεν τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ Της.

Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ δημαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ρασιμ βέης πρόεδρος. Μουσταφᾶ βέης. Σαλίχ βέης. Βασίλειος Μεδ-

ζιτιές. Χ. Παναγιώτης Τζιρίτης. Γεώργιος. Χρηστίδης.

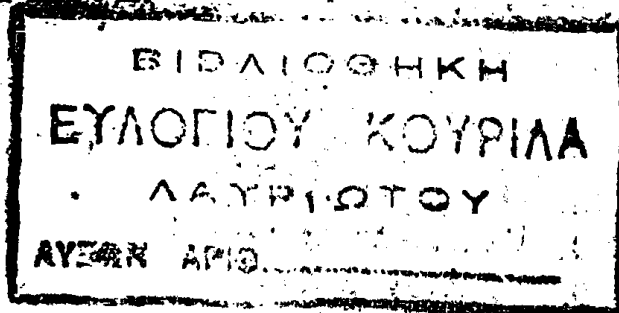
ΛΟΥΛΕ ΒΟΥΡΓΑΣ.

Συγχαίροντες Ὑμῖν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ, ἀσπαζόμεθα τὴν δεξιὰν Αὐτῆς.

Πρωτοσύγκελλος Ἡσαίας.

Δωρόθεος ἀρχιμανδρίτης.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1. Τηλεγράφημα πατριάρχου τῷ Μ. Ἀδριανουπόλεως.
2. Τηλεγράφημα Καλλιάρχου.
3. Ἀπάντησις οἰκ. πατριάρχου πρὸς τὴν δημογεροντίαν Ἀδριανουπόλεως.
4. Ἐπιστολὴ Μ. Ἀδριανουπόλεως πρὸς τὸν οἰκ. πατριάρχην.
- 5—6. Ἐπιστολὴ Δοδοπούλων ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν.
7. Πατριαρχικὴ ἐπιστολὴ τῷ Μ. Ἀδριανουπόλεως.
8. Ἐπιστολὴ Φιλιππουπόλεως.
9. Ὁμ. Γ. Βιολάκη.
10. Ὁμ. ἐκ Λουλέ Βουργάζ.
11. Ὁμ. Γ. Καζανόβα.
12. Ὁμ. Β. Διαμαντοπούλου.
13. Τηλεγράφημα Κ. Καραθεοδωρῆ.
14. Ἐπιστολὴ Ἐφέσου.
15. Ὁμ. Ν. Βαμβάκη.
16. Ὁμ. Β. Σαρακιώτου.
17. Ὁμ. προέδρου Διδυμοτείχου.
18. Ὁμ. Λιτίτσης.
19. Ἐπιστολὴ Σερρών.
20. Ὁμ. Γ. Βασιλειάδου.
21. Ὁμ. ἐκ Λουλέ Βουργάζ.
22. Ἐπιστολὴ Γκιουμουσγερδάνη.
23. Ἐπιστ. Ἰ. Ἀναστασιάδου.
24. Ὁμ. Δρακοπούλου.
25. Ὁμ. Ἀγχιᾶλου.
- 26—27. Τηλεγραφήματα Κρήτης καὶ Χατζοπούλου.
28. Πατρ. ἐπιστολὴ.
29. Ἐπιστολὴ ἐκ Σκοποῦ.
30. Ὁμοίως Κ. Καλλιάρχου.
31. Ἐπιστολὴ Σ. Μαυρογένους.
32. Ὁμ. Ἀνθίμου Πελτέκη.

33. Ὅμ. Προύσης.
34. Ὅμ. Ι. Ζαχαριάδου.
35. Ἐπιστολή Ἀδριανουπολιτῶν σπουδαστῶν ἐν Ἀθήναις.
36. Ἐπιστολή τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀδριανουπολίτου καθηγητοῦ.
37. Ἐπιστολή Νικαίας.
- 38—39. Τηλεγραφήματα Κρήτης καὶ Θεσσαλονίκης.
40. Πατρ. ἐπιστολή.
41. Ὅμοιος Πατριοπούλου.
42. » Δεβρῶν.
43. » Πολυανῆς.
44. » ἀρχιμ. Κύκου.
45. » σπουδαστοῦ Ἀδριανουπολίτου ἐν Ἀθήναις.
46. » Ἀμφιπόλεως.
47. » Ν. Εὐστρατιάδου καὶ Γ. Σαραντίδου.
48. » Ν. Τσανάκα.
49. » Ἰωαννίνων.
50. » πατριάρχου Ἱεροσολύμων.
51. » Δρυϊνουπόλεως.
52. » πρ. Σιναίου.
53. » Ι. Δρακάκη καὶ Στ. Μακροπούλου.
54. » Κρήτης.
55. » Ἀμασειας.
56. » Μαρωνείας.
57. » Ξάνθης.
58. » Ρεθύμνης.
59. » Μ. Κλεοβούλου ἐκ Μονάχου.
60. » Χρ. Καλωταίου.
61. » Ἡρωελεγεῖον τοῦ αὐτοῦ.
62. » Ν. Γεννάδη.
63. » ἐκ Βουνάρ Χισάρ.
64. » Λεοντουπόλεως.
65. » Ν. Γεννάδη.
66. » τῶν κατοίκων Κηγικίου.
67. Ἀναφορά ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν.
68. Πατριαρχικὸν πιττάκιον.
69. Τηλεγραφικὴ διαμαρτύρησις Ἀδριανουπολιτῶν.
- 70—71. Ἀναφορὰ Ἀδριανουπολιτῶν πρὸς τὸν οἰκ. πατριάρχην.
72. Ἐπιστολή Ἀδριανουπολιτῶν πρὸς τὸν κ. Γ. Ζαρίφην.
73. Ἐπιστολή Φιλιππουπόλεως.
74. Συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἐορτῇ.

